

MINDAUGAS PELECKIS
TESTAMENTAS

MINDAUGAS
PELECKIS

TESTAMENTAS

Poezijos rinktinė

UAB *Saulės*
TITNAGAS

Bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos integralios bibliotekų
informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt



UGNINIŲ PAUKŠČIŲ KELIONĖ: vizijos.

– Klaipėdos rytas, 1994.

Jauniausias Lietuvoje knygų autorius vizijomis pradeda naują savo kūrybinio kelio tarpsnį. Eilėraščių lyriniam herojui rūpi ne tik amžinieji būties klausimai, minties horizontas, akimirka, kai iš tikėjimo, meilės ir paukščio giesmės įvyksta stebuklas, bet ir nematomoji sielos pusė, visatos akis, stebinti, kaip gimsta žmogus ir jo vizija, pasaulis, kuriame lyja krauju.

Turinys

Maldos vizija /	7
Vizijų vizija /	7
Būties vizija /	8
Trumpa vizija apie laimingą žmogų /	8
Vizija ieško žmogaus /	8
Vizija skrenda į užmirštą šulinį /	9
Šiaurės vėjas atūžia į mano viziją /	9
Labai trumpa vizija /	9
Tai, kas liko iš atsiskyrėlio vizijos apie būtį /	10
Atsiskyrėlis mąsto apie viziją /	10
Pradžios vizija /	10
Mano juodoji vizija /	11
Bedugnės vizija /	12
Debesų vizija /	12
Vizija mato kenčiančią sielą /	13
Vizija skaito gyvenimo knygą iš mano akių /	13
Vizija apie viziją /	14
Apie viziją be sparnų /	14
Vizija apie Dievą ir žmones /	15

Maldos vizija

o tamsa
o šviesa
o didžiosios

suteikite man savo jėgą
kad atskirčiau melą nuo tiesos
suteikite savo ugnį
kad pamatyčiau kas esu
suteikite amžinybę
kad nebijočiau akimirkų keršto
suteikite vienatvę
kad neužmirščiau vizijos

o amžinosios
liūdėkite su manimi

Vizijų vizija

man bejėgiškai svyra ranka
kai noriu sustabdyti likimą
kai trokštu atpirkti visatos kaltes
sugriauti tamsybių pasaulį

aš ne mesijas ir ne viešpats
aš tiesiog mirsiu už jus
kaip nesuprasta auka
ant geležinio altoriaus

Būties vizija

tai mano kapas
kapas iš ateities
jis iškyla priešais akis

tai nebūtis
mano gyvenimas
laikas kurio nėra

jis persmelkia šalta liepsna

tai būtis

Trumpa vizija apie laimingą žmogų

jis buvo vienišas
kaip mano vizija

Vizija ieško žmogaus

vizija ieško žmogaus
skrenda į širdies gilumą
ir klausia sielos
apie gyvenimą
ir mirtį

bet ji negauna atsakymo
nes tai amžinasis
klausimas

vizija ieško gyvos širdies

Vizija skrenda į užmirštą šulinį

vizija skrenda
ji ieško pastogės

kur galėtų išsimiegoti
juk rytoj šventė

vizija skrenda
ji stipriai mojuoja sparnais
ir krenta lyg pavargęs akmuo žemyn
į gilų šulinį

Šiaurės vėjas atūžia į mano viziją

aš turiu draugą
kuris retkarčiais
aplanko mane

jis atklysta iš ten
kur žmonės
bijo gyventi

mano
draugas
gyvena
širdyje

Labai trumpa vizija

aš matau
suriko neregys

Tai, kas liko iš atsiskyrėlio vizijos apie būtį

šešėlis kapuose tamsią žiemos naktį ---
--- kurgi daugiau galima išvysti vaivorykštę
išsekęs ledo luitas miegančioje jūroje ---

--- argi tamsioje būtyje nėra šviesos
tiesiog drugelis be sparnų daužosi į sieną ---
--- nieko nesupratęs vienišas keleivis ilsisi pusnyje

Atsiskyrėlis mąsto apie viziją

vizija
tai
tiesa
kuri
retkarčiais
pasirodo
mūsų
iliuziniame
pasaulyje

Pradžios vizija

nebuvo laiko
jis glūdėjo
begalybėje

nebuvo kančios
nes dar negimė
amžinieji kankiniai

didžiojo kelio
nebuvo
jis skendėjo savyje

buvo
tik
tamsa

Mano juodoji vizija

juodai vizijai
nereikia akių
ji sklendžia
nematomoje
sielos pusėje
ten kur siūbuoja
svajonių medžiai
ir banguoja
meilės vandenynai

mano vizija
juodas paukštis
kas naktį
pakyla
virš didžiosios
nepasitikėjimo dykumos
kerta
nustebusį horizontą
netikintį savo akimis
ir pagaliau
priskrenda mišką
kur gali pailsėti
pievoje

ir pasiruošti
naujai kelionei
aplink
mano sielą

Bedugnės vizija

šaltas gylis bedugnėje
ten mintys lyg ledas
stingdo laisvę ir džiaugsmą

koks niekingas čia dugnas
tarsi vėjo nebūtų
net smiltelė neturi vilties pajudėti

o visai netoli
nuo akių pasislėpęs
po akmeniu sunkiai
vaitoja kažkas

Debesų vizija

matau pasaulį dviejuose debesyse

vienas mažas
jis merdėja
ir tai yra pasaulio sąžinė

kitas didžiulis
jis plečiasi
jame pyktis ir jūtūžimas

štai ir vėl lyja krauju

Vizija mato kenčiančią sielą

aš vėl kreipiuosi
į juodą dangų
prašau baltos
vaivorykštės

aš vėl meldžiu
mėnulio
kad būtų man brolis
ir padovanotų
kelias žvaigždes

tik
vienam vakarui

Vizija skaito gyvenimo knygą iš mano akių

neišnyk tylos skambesys
iš mano lūpų
nerimo valandą pasilik
tylos karstas tuščias

girdžiu pasaulį tylint
užgeso miestų šviesos ir alkanosios liepsnos
laužai pranyko
ritualai sudegė savy

o senas burtininkas
skaito sapnų knygą
ir klausia savęs
kur yra pasaulio žvaigždė

Vizija apie viziją

mačiau keistą
paukštį
gelsvame
danguje
jis skubėjo
nes buvo
vakaras
o tamsoje sunku surasti
namus
jei tu
vizija

Apie viziją be sparnų

ji
savo šviesiu sparnu
palieštą amžinybę
ir išspręstą
visas diofanto lygtis
jei ne žemė šalta
po kojom
kuri į erdvę
pakilti
neleidžia
ir liepia pėdsaką palikti
gilų

Vizija apie Dievą ir žmones

jūs negalite sutalpinti dievo formulėje
nes visos formulės gimsta iš jo
pasaulis ne toks koks atrodo
jis kitoje veidrodžio pusėje

jūs negalite atimti žmogaus iš gamtos
ir gamtos iš žmogaus
ir sakyti jog esate už taiką
jei kišenėje slepiate ginklą

jūs tiesiog negalite pabėgti nuo kasdienybės
jei neturite kur bėgti



MANO TYLUSIS ANGELAS.

– *Klaipėdos rytas*, 1995.

Antroji jauno autoriaus (g. 1975 rugsėjo 12) poezijos knyga.

Turinys

Savaitė dulkių imperijoje

Kai šypsosi Jėzus / 19
pamokslas buvo ugningas... / 19
didelis juodas kamuolys... / 19
Kūrėjo išpažintis / 20
glaudžiai susijungę pasauliai... / 20
mano sielos žąsys... / 21
Susimąstymas / 21
Apie nieką / 22
sudėjau lyg mozaiką... / 22
Gulbė ir mirtis / 23
Nelaimė (in c-moll) / 23
tylus pingvinas... / 23
dinozauras jaunesnysis... / 24
Tai buvo skubanti diena / 24
Jos kūnas / 25
regiu žalią pievą... / 25
Alinai... / 26
mes... / 26
jis sėdo ant aptrintos sėdynės... / 26
Apie obuolį Edemo sode / 27
Tylioji avies malda / 27
Aštuntoji paslaptis / 27
Sapnų loterija / 28
Amžinybė / 28

Žaizda danguje

dvasia gyvoji į tavo širdį nusileido... / 29
praėjusį rudenį tarp šūsnių lapų radau sidabrinį
raktą... / 29
Sapne akmuo tampa paukščiu / 29
Prisiminimai, apnikę širdį saulei leidžiantis / 30
Paniuręs Dievo saksofonas / 30
Rūsti sėkmės simfonija / 31
Užhipnotizuota lemtis / 31
Sapnas apie šunis / 31
Raganius mąsto / 32
Raganius laisvalaikis / 32
Raganius skaičiuoja snaiges / 32
Pas raganių ateina žmogus / 33
Vizija apie šventą dvasią / 33
Pasaulis po lietaus / 33
Paguoda mano tyliajam angelui / 33

SAVAITĖ DULKIŲ IMPERIJOJE

Kai šypsosi Jėzus

altoriuje sudėtos gėlės
iš aukso ir sidabro
jos nevysta
o jėzus šypsosi ant kryžiaus
ir sako man esi menkysta

*

pamokslas buvo ugingas
jo liepsna
sudegino daugelio tikėjimą

*

didelis juodas kamuolys
uždengė akis

heraklis stebuklingą fleitą
sugrojo seną bitlų kavalką

šešėliai suvaidino
porą ezopo pasakėčių

trys balsai ginčijosi
nepasidalindami vieno proto likučių

Kūrėjo išpažintis

aš ir vėl dirbu

kuriu naują pasaulį
kitą žemę
ir žmoniją
be skausmo
mirties
ir tobulėjimo

aš ruošu revoliuciją

kalbu žmonėms apie dievą
likimą
ir žvaigždes
apie tai kaip ten gera

juk ne veltui mane vadina kūrėju

*

glaudžiai susijungę pasauliai
ant rašomojo stalo
sudaro figūras
apvalias ir bespalves

už švyturio
ilsisi krūva pageltusių lapų
kurių jau seniai niekas
nevirtė

tyliai šokinėjantis žiogas
lyg šiukšliavežė
surenka didesnes
dulkes

nematomos dvasios
šiurena dėmes nuo vyšnių ir benzino
ir stumia į šalį degtukų dėžutę
kad nekiltų gaisras

o imperijos viešpats
tyliai miega
susišupęs į šiltą liežuvį
kamputyje

*

mano sielos žąsys
skrenda į pietus
atostogauti
dramblio kaulo krante
o aš sėdžiu sniege
ir šildausi kojas
elektrine plytele

Susimąstymas

stoviu
priešais
Čiurlionio pasaulį

miškas
taškosi
natomis

medkirčiai
dirba

Apie nieką

dangus
kaip bokštas be galo
bepročio kūrėjo
sutvertas iš nieko

pražūtis laukia žvaigždžių
jei jos klausys savo vidinio balso
bėgs iš orbitų
lyg liepsnos pirmyn
į begalinį nieką

aš būčiau sukūręs mažesnes žvaigždes

*

sudėjau lyg mozaiką
iš kubelių lietu
o jo lašai turėjo keturis kampus

ir lijo kubais stačiakampiais rombais
ir švietė trikampė vaivorykštė
mes gėrėm geometrinę arbatą
ir tapome punktualiais

o po lietaus
ranka pilka su trintuku
vėl mus ištrynė
iki kitos grafikos paskaitos

Gulbė ir mirtis

gūdžiame nekropolio sode
tarp išdidžių antkapių
ir nuvytusių chrizantemų
raibuliuoja ankantis ežeras

balta gulbė tiesia kaklą į dangų
ir mato jame mirtį
nes nemoka skraidyti

Nelaimė (in c-moll)

olandiško sūrio skylutėje
kaulėtas žmogutis
aptiko skruzdėlę
kuri labai garsiai
prašė paleisti
ir sakė užmokėsianti grynais

tik bėda
kad šiais laikais
niekas nesupranta
skruzdėlių šnekos

*

*Visi gyvuliai yra lygūs, bet kai kurie lygesni už kitus
Dž. Orvelas*

tylus pingvinas
nespėjo laiku išsikviesti taksi
du baltojo dramblio vaikinai
ištaškė jo smegenis greičiau
nei komisaras šernas spėjo

nusišluostyti pusrytinį snukį
bus darbo lavoninėje

*

dinozauras jaunesnysis
stipriai suspaudė mano leteną
ir jo balsas išardė
mintis
susikaupusias pintame krepšelyje
virš žilos galvos

tėve
tarė jis
prašau
palaimink
išeinu
gyventi

Tai buvo skubanti diena

nuo pat ryto vos užsimovusi kelnaites
ji lėkė prie puodų
virti valgyt sau ir šeimynai
po to užrakino duris iš vidaus
ir neįleido nieko į jaukų butą
net tris valandas kalbėjosi
su savim
daužė galva sieną
o kai atėjo kaimynas
palinkėti labos nakties
paprastė atsigulti šalia
ir užgesinti šviesą

Jos kūnas

priglauski ausį prie peties
akis užmerk ir pasijusk pasauly
kurio tamsa skaidri kaip rūkas

išgirsk žodžius
tylius lyg žingsniai skruzdėlės

įkvėpk to aromato
kurį dar dievas jautė
kai buvo žmogumi

palieski ranką virtusią kristalu
ir lūpas tapusias ledu
ir kūną šaltą kaip žvaigždžių lietus

o širdžiai duoki kibirkštis

*

regiu žalią pievą
pomirtinį medžių chaosą
ir baltą žirgą
sklandantį lyg paukštį
o jaunas kūnas
bėgioja rasa

auksiniai mirties plaukai
žėruoja saulėje
rankos tiesias į mane
nors pražūtis tai
žengiu septynis žingsnius
į priekį

meilė ar mirtis

*

Alinai

prisimenu tik smilgas

jų stiebeliuose atsispindėjo
tūkstančiai tavo veidų
milijonai akių

ir viena siela
nulipdyta
iš ilgesio
molio

*

mes
mirę dievo vaikai
patekę į fiestą
kur liejasi šampanas
bet niekas nepaduoda taurių

*

jis sėdo ant aptrintos sėdynės
užvedė variklį
ir išvažiavo ieškoti laimės
ten
kur gyvena žuvys
neužkimbančios ant kabliuko

Apie obuolį Edemo sode

tamsoje tūno karys
pasiruošęs atakai
tik priešo nėra
jis atvertų duris
į amžinybę

tačiau niekas nenori aukotis
o aš dar per jaunas kad būčiau jo priešu
ir mirtį sutikčiau garbingai

Tylioji avies malda

prieš miegą tu sukalbėjai
man maldą
apie tamsų mišką
ir gūdžias naktis
ieškant tikros šviesos
mėnulio prieblandoje

aš jau beveik sapnavau
kai tu švelniai sušnibždėjai man į ausį
me me me

Aštuntoji paslaptis

kosmosas slepia savyje septynias paslaptis
kuriose galite rasti atsakymus į visus jūsų klausimus

tačiau visata pasilieka sau aštuntąją
ir atsakymo į ją pati nežino
kitaip juk nebūtų dėl ko
egzistuoti

Sapnų loterija

norėčiau pamatyti tą laimingą žmogų
kurio gyvenimas lyg skiautės
nuo vieno pasaulio žemėlapiu

turbūt jis pasakytų jog nori mirti
nes gyvenimas yra loterija
kas laimi iškrenta iš žaidimo

aš pralaimėjau ir žaidžiu toliau

Amžinybė

pilka gatvė
nė vieno praeivio
tik helikopteris praskrenda
tingiai
nerasdamas danguje vietos

griūvantis namas
degantis krūmas
dvi šaukiančios moterys
kažkas pasitraukia ir išeina
tardamas
likit sveiki

aš sapnuoju didelę baltą amžinybę

ŽAIZDA DANGUJE

*

dvasia gyvoji į tavo širdį nusileido
ir tarė tyliai aš jau atėjau
o tu nubraukęs ašarą nuo veido
paklausei dievo o tėve argi jau
laukimas buvo toks skaudus ir ilgas
bet tau padėjo meilė ir viltis
kad iš žmogaus tu taptum visagaliu

*

praėjusį rudenį tarp šūsnies lapų radau sidabrinį raktą
ir paslėpiau sieloje giliai kad niekas neatrastų ir
nepanaudotų
veidmainis likimas dviveidė lemtis išmainė šį raktą į
skausmą
ir dramblio kaulo bokšto figūrėlę nuo šachmatų
padovanojo
ir prisakė griežtai mylėti savo priešą o draugo neapkęsti
uola aukštybių tvirta ir nepajudinama kaip liepsnos
mirgančiam ugnikalny
užgriuvo ir prispaudė raktą o mane gyventi dar paliko

Sapne akmuo tampa paukščiu

mano rankose buvo akmuo
ir jį svaidžiau tarsi bumerangą
o jis skraidė lyg paukštis

mano rankose buvo tik kūnas
negyvos plunksnos ir akys
o siela spurdėjo padangėj

Prisiminimai, apnikę širdį saulei leidžiantis

nuplėštas saulės kraštas
atgijo medžių labirintuose
o pasenusio karaliaus
pirštų antspaudai
prarado savo galią

tik drakono dantis
tebeplūduriuoja šaltinyje
ir primena kovas
tarp gėrio ir blogio

tais laikais viskas baigdavosi
lygiosiomis

Paniuręs Dievo saksofonas

tą melodiją girdėjau
kai žaibavo
ir ažuolas lūžo pusiau

kartais ją girdžiu
kai vėjas glamonėja sniegą
ir glaudžiasi prie žemės
sakydamas
tavęs trūksta danguj

Rūsti sėkmės simfonija

vienišas gatvės muzikantas
groja sena moliusko kriaukle
ir prašo dėti pinigų į delną

nėra laiko
paskutinis traukinys į sėkmę
išvyksta už penkių minučių

Užhipnotizuota lemtis

ieškojau likimo
širdyse
mintyse
veiduose
rankose
daiktuose

netyčia pakėliau akis į dangų
ir išvydau
užhipnotizuotą saulės žvilgsnį

Sapnas apie šunis

sapnavau tą naktį šunį
tokį pažįstamą ir mielą

aš tavo tylusis angelas
ištare šuo
ir tai buvo paskutiniai jo žodžiai

kitas šuo jam perkando gerklę

Raganius mąsto

o šuo pėdsekys sugrįžta iš miško
glaudžiasi prie raganiaus
ir žiūri į židinio ugnį

vasarą jis kvepia šienų ir akmenimis
rudenį varlėmis ir šlapiais lapais
žiemą varvekliais
o pavasarį parneša vėją į namus

ir keletą pėdsakų

Raganiaus laisvalaikis

raganius mėgsta sėdėti prie seno stalo
ir rašyti visatos istoriją
arba piešti veidus, kurių nebėra

o katinas ir šuo pėdsekys
tuo metu žaidžia slėpynes

Raganius skaičiuoja snaiges

kai ateina žiema
raganius vaikšto po laukus
ir skaičiuoja snaiges

beprotė gamta
murma raganius
ir vėl nelyginis skaičius

Pas raganių ateina žmogus

pavargęs senukas
užsuko tik atsigerti

o atjaunėjo
dvidešimčia metų

Vizija apie šventą dvasią

baltas angelas
žiaumodamas hot dogą
nusileidžia ant purvino šaligatvio
ir tingiai ištaria

na greičiau
kuris čia norėjote
į dangų
parodykite leidimą

Pasaulis po lietaus

mano miestas jau negyvas
reikia pranešti pasaulio valdžiai
kad paskutinė viltis mirė

tiesa dar liko mažas kaimelis
sako ten gyvena žmogus

Paguoda mano tyliajam angelui

tavy kančia ir liūdesys
tykus lyg mirštanti žiema
kartus kaip deganti žolė



NESTOSIU Į ANGELŲ SĄJUNGĄ.

– Šiauliai: Saulės spaustuvė-leidykla, 2005.

Penktoji trisdešimties metų autoriaus knyga. Debiutavo būdamas 14-mečiu, į literatūrą palydėjo Eduardas Mieželaitis. Po paskutinės knygos pasirodymo praėjo lygiai dešimt metų. Naujieji poeto kūriniai – skausmingos šiuolaikinio žmogaus sielos detalės, jo dvasiniai atradimai ir praradimai, šokiruojanti, tačiau tuo pačiu artima kasdienybės mozaika.

Turinys

Trupantis žmogus

Antitezės / 37
Daina demonams / 38
Paskutinis pavasario rytas / 39
Tango / 39
Keista / 39

Atsiimu savo sielą

tavo veido vizija ant violončelės stygų... / 40
ramus... / 41
tai tikra... / 41
ar dar nemiegi... / 41

Nestosiu į angelų sąjungą

visą naktį norėčiau paskirti savo nekantriui
skausmui... / 42
likau gyvas ne tam kad gyvenčiau su angelu... / 42
aš būčiau sukūręs amžinus mus... / 42
dar noriu tau pasakyti... / 43
Ar šoksi su manim? Aišku, ne, tu juk driežas / 44
pagaliau supratau kas yra trejybė... / 45

Vitražo skeveldros

tylus būgnelio garsas lietingą naktį... / 45
prieš nulūždamas pieštukas nupiešė tavo akių
kontūrus... / 45
tykioj alėjoj... / 46
lietaus kaukė... / 46
mano sapnai tykaus nuostabaus... / 46
vis dar svajoju... / 47
trys mėnesiai žydėjimo... / 47

Viltis

Antanui Škėmai... / 48
dieva deja nemirusi... / 48
ar tu sapnuoji mane... / 48
mylimas jaukus švelnume... / 48
laukiu rudens... / 49
žinoma... / 49
lapais nusėtas ruduo... / 49
Apie pravardes / 50

Antraštės ir paraštės

Aš turbūt idiotas / 50
Pasaulį valdo galingieji ir piktieji / 51
You make me feel... / 51
Melagis / 52

TRUPANTIS ŽMOGUS

Antitezės

Eduardui Mieželaičiui

Iš tiesų žmogus yra begalybė. Gera apibūdinti jį įvairiausiais epitetais. Ieškotojas – tai ir filosofas, ir kontaineriuose besirausianti žmogysta.

Bangos, ateinančios iš niekur, į ten ir išeinančios. Turintis akis neprimato. Turintis ausis – neprigirdi.

Jis ne jis, jis ne ji.

Begalinis kūnas. Laikini prisilietimai. Žmonės-nosys (tai aš), žmonės-ausys, žmonės-varpos, žmonės-makštys, žmonės-žaizdos, žmonės – 7,5 kg svorio kirviu sukapti į gabalus, žmonės-vaivorykštės, žmonės-drambliai, žmonės-jūros ežiai (atvykęs į Kroatiją, iš karto ant vieno jų užlipau), žmonės-kompiuteriai, žmonės-stalai, žmonės-budos, žmonės-elektros kėdės. Yra ir žmonės-širdys. Kai kuriuos pažinojau, kai kurių nebeoriu pažinti.

Vieną sykį panirsiu į saldų miegą, jame susapnuosiu marichuaniską sapną. Jame gimsiu, augsiu, gyvensiu mieste, daugiabutėje degtukų dėžutėje, patirsiu džiaugsmus, nusivylimus, nusivylimus, džiaugsmus. Tada senas žmogus pasakys – eik į mišką. Jame – nežinia. Senas žmogus šnabždės. Atsibusiu.

Debilas autobuse. Jis rodys ženklus. Sau, tau, kitiems? Rankos dirbs be perstojo. Jis supras: „Aš perduodu.“ Tu supras: „Aš priimu.“ Kiti supras: „Debilas.“

Visi 90 ar daugiau procentų tavo organizme esančio vandens neš tave į nežinią. Eisi takeliu, staiga pasuksi dešinėn, bet, užuot grožėjęsis vaizdu, nueisi į kitą pusę.

Srovės maišysis. Šiltoji tirpdys sniegą, šaltoji įpūs ledinę mintį. Eisi laiptų link. Kryžkelė. 10 ar mažiau procentų tave grąžins į realybę. Širdis išgirs potvynį ir atoslūgį.

Vieną sykį sužinosi, jog tai, ką pamatai – vieno egzemplioriaus knyga. Iššifravęs ženklus, sudeginsi ją, pavėjui birs pelenai. Vėliau daug kartų norėsi bibliotekoje rasti tą knygą. Ieškosi jos laike, erdvėje, sapne, tikrovėje, savyje, kituose, lentynose, internete. Rasi tik tuštumą, aidinčią turgaus aikštėje. „Parsiduosiu bet kam, kas išdrįs prie manęs prisiartinti.“ Pamačiusi tave, ji apsikabins, pabučiuos. Bet tu tik šypsosies. Bijosi užsikrėsti nežinomybe. Verksi. Kartais nuo linksmybių. Dažniau nuo šalto vėjo. Iš silpnumo verksi dažniausiai. Tada pyksi. Kartais iš stiprybės. Dažniau nuo girtumo. Dažniausiai pyksi pamatęs liūdną širdį. Po to juoksies. Kartais iš savęs. Dažniau iš kitų. Tavo juokas dažniausiai atsimuš į Nieką ir taps beprasmiu aidu.

Daina demonams

ši daina – demonams
surakindavusiems tave tomis vienišomis naktimis be meilės
ir šešėliams, tavo sielą kausčiusiems Praradimo aidams

ši daina – atleidimo himnas
liūdesiui, kuris peiliu giliai įsmigo širdin
keliui, kuris plyti prieš tavo akis
su baime ir viltimi, praradimu ir išsigelbėjimu

Paskutinis pavasario rytas

gelsvi rūko lašeliai ant tavo blakstienų
akys prasimerkia
ką tik regėjusios sapną
kuriame medžių taures pripildė dulkсна
o lapais tekėjo šliaužė patvino
permatomo ryto audra

Tango

Kiek mylių iki Babilono?
O nuo mano širdies iki tavosios?
Nuo mano pirštų atspaudų iki tavųjų?
Akys taip arti
Nesustok, šok
Tango išvaro iš proto net stipriausius

Keista

keista būti poetu
(jei toks esi)
lyg ir realus žmogus, bet mintys kažkur vis nuklysta
ir nesi tikras, ar tai tik sapnas
žodžiu, poetas – tai padaras, kuris nesupranta savęs
ne, ne visai – jis tiesiog jaučia
(bet ir kiti žmonės tai daro, sako skeptikai)
o jis gi jausmus išgyvena du kartus
vieną tikrai
kitą popieriuje
arba LCD ekrane (juk XXI amžius)
ir kai sako – noriu matyti tavo akis.jpg
tai ir turi galvoje
(ne, ne tik, meluoju)

dar jis galvoja apie to žmogaus rankas
užuodžia plaukus
prisimena, kaip nuostabiai atrodė ji tą vakarą
pastebi detales
(pvz., tatuiruotę)
ir svajoja susitikti vėl bent sapne
nes realybe jis dažnai netiki
(ne taip, kaip radauskas, daug žiauriau)
todėl siekia ragelio
nepasiekia
prisimena *filma matrica*
supranta, jog skambutis nerealus
ir šiugžda dalelytės smėlio laikrody
o tas prakeiktas eilėraštpalaikis jam niekaip nesibaigia

ATSIIMU SAVO SIELĄ

*

tavo veido vizija ant violončelės stygų
akys šviečiančios už lango
kiaurai
per mane
matau jaučiu
tai yra dabar
ir tikiu
ir netikiu
juk ne vaiduoklį matai
sakai tu
ir prisilieti

*

ramus
ir sustojęs
keturpėščias laikas
kaip vaikas
nustebęs
pakėlęs pravirkusią galvą
pajutęs pirmą gyvenime
maldą

*

tai tikra
žalsvas telefono ekranas šviesią naktį
negaliu įjungti lempos
vienakojis miega
smuikas kalba apie laikinybę
bet be melancholijos
tiesiog svajingai
tokio švelnumo dar nejaučiau
netikėtas
pasauli

*

ar dar nemiegi
paklausė manęs draugas
sapnuoju atsakiau juodą sapną ir negaliu juo patikėti
liūdesio verpetas įtraukė mano neegzistuojančią sielą
noriu eit namo pas dievą ir verkti
kol potvynis viską
nuplaus

NESTOSIU Į ANGELŲ SĄJUNGĄ

*

visą naktį norėčiau paskirti savo nekantriam skausmui
kad prakalbėtų ko jis iš manęs nori
kodėl smėlis akmenukai ir purvas tarp dantų nevirsta
žodžiais

*

likau gyvas ne tam kad gyvenčiau su angelu
turiu suprasti jo tuštumą
širdis begėdiškai tyli
derybos su neturinčiu veido angelu
aš nestosiu į angelų sąjungą

*

aš būčiau sukūręs amžinus mus

iš debesies ausies katės ir paslaptingos moters
ženklo laukiu ir išties
jis nutupia man ant
peties

šventas valentinas
keistas vaikas
tik jei meilė kankina
jaučiasi tikras

plunksnele liečiu tavo lūpas ir myliu tavetavotau

tavomanorankos tirps ir vėl atgims

sapnavau esu ragana negaunu tavo žinučių myliu

švelniausiai žvaigždei meldžiuosi šiąnakt
ji sako
negesiu
niekad

*

dar noriu tau pasakyti
jei kada netikėtai atsidursi k.
man nebus nemalonu išgerti su tavimi arbatos

esu visiškai paralyžuotas laukimo
noriu išgirsti tavo balsą
kur tu esi
kodėl vadinau tave mylimąja
ateinu stogais lapais mėnuliais
į tavo kambarį
nes noriu eilėraščio
ar kada nors perrašinės mano eiles dailyraščiu

aš laimingas tavo rankoje lyg ledų porcija
ją laižai prie uždarytų vartų

tą neišsiųstą meilės laišką rašau antrą valandą
popiet
atsilošęs spoksau į dangų
įsimylėjęs kavos gurkšnį kai
galvojau apie tave
sėdinčią po medžiu

sutikau žiemą su valsu bostonu liūdesiu arbata
neišeik pabūk mano kaprize
stovėt nebėra jėgų
vienatvės aukštumos

dieve kaip gelia
užmiršau save
toks susitraukęs bailus žalias labai pavargęs
pirštai kvepia antims mėtyta duona
kaip mums abiem tiktų nuvytusių dobilų vainikėlis
už nugaros stovi prisimerkęs angelas
stebi žaizdeles
kaip tada kai buvau trejų
nepajudins nė piršto
bet stebės iki galo

Ar šoksi su manim? Aišku, ne, tu juk driežas

Driežai visur – mano atminties skylėse, tavo kišenėse rutuliuose, kurie atkeliauja iš Pietinės Latvijos. Ilgakojiis driežas slenka gigantiško katino nugarkauliu, tu taip pat ateini vos sutemus, ir kur jūs visi šliaužiate? Kodėl nepasakote man savo vardų? Kodėl tylite, paklausti, kiek jums metų?

Išlikę gyvi po kosminės katastrofos gyviai neketina daugiau prabilti, bet jie nori piešti. Žilaplaukiai sutvėrimai bėgioja Baltijos jūros pakrante, jiems trūksta oro, nesulaukę vėjo gurkšnio, jie krato, krato ir galų gale pakrato kojeles. Suskilusi širdis pabando sudužti, jai nepavyksta, ji dar kartą bando, šįsyk šiek tiek įskyla. Ir laikrodukas ant rankos nepastebimai ima vėluoti, po dviejų dienų jis jau atsilieka valandą.

Plaukiu valtimi, kurioje telpa milijonai metų. Savo kambaryje – kaip tai netikėta. Ir kas keisčiausia – tu dalyvauji toje kelionėje, nors ir nematoma. Bet tave užuodžiu. Netikras prisilietimas, apsimeti, kad esi iš sapno. Keistus regiu juos – dvilypius vitražus, kryžius, dūžtančius į grindinių mėšą.

Aplink daug žuvusių karių.

Kas norėjo tave nužudyti? Teprisipažįsta.

Švilpauju. Ir vėjas šliaužia tarp pažastų, pritaria, nesigėdija
padainuoti kartu. Jo laisvė kabo ant pušies šakelės,
kurią taip nori nulažyti eigulys.
Su kirvuku paauksuotais kraštais išeinu medžioklėn.
Išsyk nesuprantu, ar žvėrys išsislapstė, ar aš visai ne miške –
tik samanos išduoda, kad tai – ne sapnas.
Samanos – ne sapnas.

*

pagaliau supratau kas yra trejybė
viena kurios ilgiuosi išėjo
kita šalia tik jos nebėra
trečioji toli bet manyje

VITRAŽO SKEVELDROS

*

tylus būgnelio garsas lietingą naktį
neužgožia į akis krentančių lašų
bažnyčios bokštas krenta
gaudau savo mintis
jose tiek tavęs

*

prieš nulūždamas pieštukas nupiešė tavo akių kontūrus
o balsas prieš panirdamas į miego šnabždesius
ištara mielą vardą
rankos prisimindamos viską

apkabino
sapnas buvo šviesus ir tikras

*

tykioj alėjoj
(net nežinau kaštonų ar gėlių)
jūra prasideda akyse
vaivos rykštės galiukas
ištirpsta ant raganos piršto
jaučiuosi laimingas
koks tegali būti juodas žvėris geltonais
dryžiukais

*

lietaus kaukė
kloja dangų
grindžia sunkiais rutuliais
jo plaukus plunksnas
vario spalvos saulėlydis
išsiskaidanti lakštingalos baladė
miesto pakrašty
net mano akių mėlynas nerimas
kalba tyliai bet aiškiai
tu esi vienintelė drąsi
vieniša ir baili
keliaujanti į ertmes
bet jų neužpildanti
siela

*

mano sapnai tykaus nuostabaus
vitražo skeveldros

jei galėčiau apie juos tik galvočiau
bet galvoju apie dieną kai matau tave

*

vis dar svajoju
sudaužyti debesį
kai išbundu su ašarom plaukuose
(kai miegu išnykstu)
tamsoje nepastebiu savo
sielos ji tokia pavojinga
o dabar lyja
vėsūs lašai
ant svarstyklių kas sunkesnis
rudens ar pavasario lietus
tavo sode vaikščioti
sukišus rankas
į obuolius valgyti
bet neatsikąsti kaip žvėris
nepalikti smulkių dantų žymių
papasakok apie tai saulei
ji ims pavydėti
tokio lietaus
iš sudaužyto debesies
tavo kišenėse kuriose pilna
obuolių bučinių
tylos akimirkų
akmens kvapo

*

trys mėnesiai žydėjimo
aromatas
trys akimirkos su mylimąja
sapno durys veriasi šlama

VILTIS

*

Antanui Škėmai

vėl vieniša
neviltis sparnuose voruose kaštonuose vėjyje
skrendu į
nežinau ar
vėjas nėra apglėbęs
rytoj turbūt
niekada nemylėjau moters paskutinę mylėjau kūdikystėje

*

dieva deja nemirusi
friedrichas nežinojo apie ją
dieva amžinai pikta
sadist for ages comes without warning always near

*

ar tu sapnuoji mane
miegam kartu bet sapnai mūsų skirtingi
išbundu su šypsena mintimis apie tave
iš gilumos kylu į tavo plaukus
smilkinius blakstienas
koks lengvas skrydis
net šešėliai kurie plasnoja aplink
nutyla

*

mylimas jaukus švelnume
laukiu rytojaus

galbūt tada mūsų pirštų antspaudai susitiks
maskaradas
priimk mano spalvas kaip giesmę tavo raganiškoms ausims
kaklą paliečiu lūpų antspaudu
kvietimu į nepažįstamas gelmes
pas tave

*

laukiu rudens
su tavim šlapiom gatvėm
mylinčio dangaus veidu
eisim

*

žinoma
mane irgi suės amžinybė
bet tikiuosi jog liksiu tavo akyse
kaip spinduliūkštis ženklas prisilietimas

*

lapais nusėtas ruduo
ir atrodo
turėtų
liūdėti širdis
bet joje
jaukiai
susirangiusi
gyvena
viltis

Apie pravardes

katukas
tigriukas
oposumas
meškėnas
visko buvo mano gyvenime
tik nebuvo tikros
moters

ANTRAŠTĖS IR PARAŠTĖS

Aš turbūt idiotas

Ką tik sudaužiau figūrėlę, kurią dovanojo žmogus. Dėl jos (ne dėl figūrėlės) dabar lieju ašaras. *Moja liubov tverda tverda...*
Nesuprantu, kas su manim darosi.
Aš taip ją myliu, ir niekas nesupranta. *Moja liubov legka legka...*
Kad ji tai žinotų...
Gal tada neverkčiau...
Vdal uletim vdvojom vdvojom...

P.S.O sudaužyto angelo figūrėlę radau paryčiais ant virtuvės grindų. Pasilikau kaspiną. Įdomu, gal pavyks pasilikti ir kažkokį angeliuko sielos gabaliuką?

Dar vienas postskriptumas. Mane išdavė dar vienas žmogus. Išdavystės jau ima manęs nebestebinti. Tai tiek. Labanakt. Būkit laimingi.

Pasaulį valdo galingieji ir piktieji

Susivėlusi nuotaika. Įdomu stebėt save. Ant virtuvės grindų tebesimėto angeliuko šukelės. Bet angelo širdy nebėra. Jis kažkur išskrido. Sustiprėjau turbūt.

Žaidimas be taisyklių. Žiūrėjimas per rakto skylutę į savo sielą. Kas joje? Ko joje nėra? Ar ji tai suprastų? Nemanau. Aš pats nesuprantu.

Alia uliu... Segodnia vsio naverniaka...

Norisi pasakyti – yra mylimas žmogus, kuris glaudžiasi prie mano odos. Bet oda šiurpi. Palikta viena.

You make me feel...

Esu *babnikas*. Taip man sakė. Kodėl? Juk iš tikrųjų turiu daug moterų.

Bet turiu jas savo sieloje. Arba turėjau. Kai kurios jų to net nežino. Ne, niekada nebuvau įsimylėjęs kokios nors nepasiekiamos žvaigždės. Tiesiog moteris man – draugas.

Mano viena pažįstama išvažiavo į Tailandą. Ir ją nuplovė cunamis.

Kitą nušlavė uraganas. Pagamintas iš narkotikų.

Dar vieną erotinis vėžys suėdė.

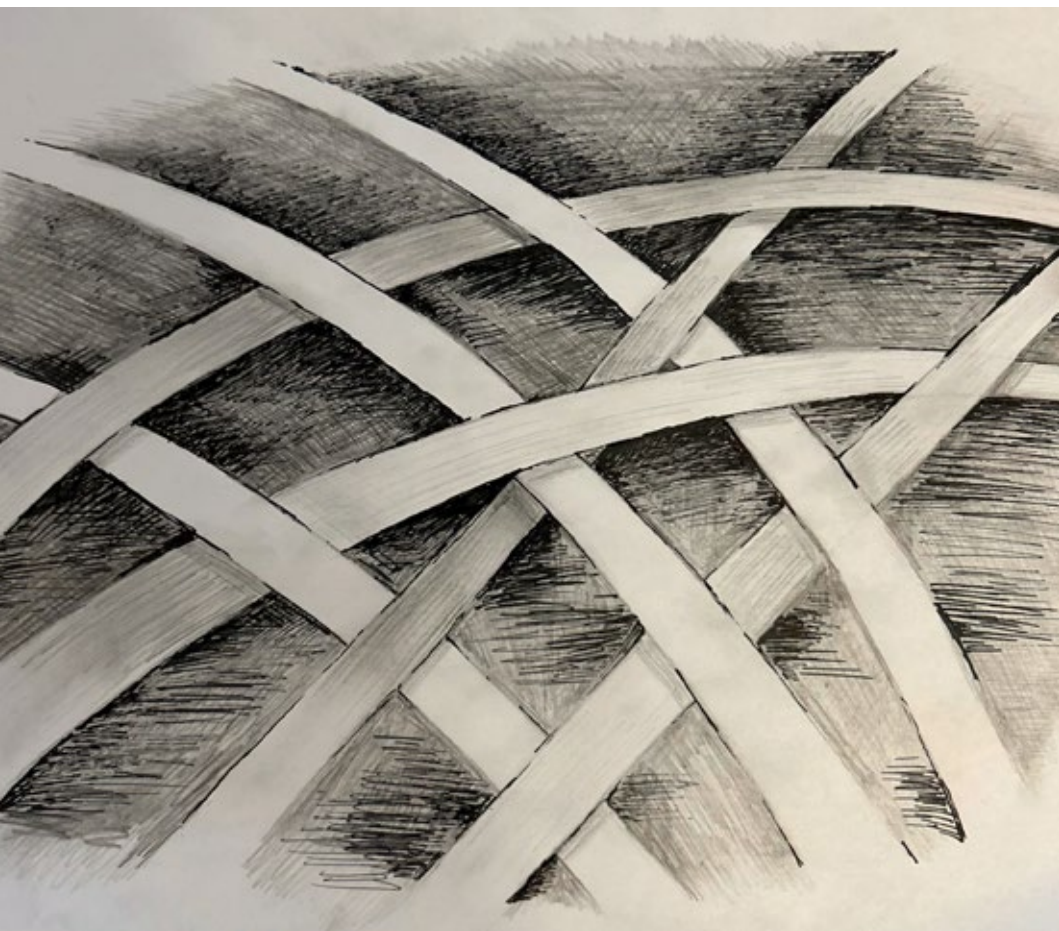
Kol kas daugiau nieko neminėsiu.

Pasakykite man, ko vertas šis dienoraštis, jei neprisiliečia prie kompiuterio ekrano (*sorry*, ranka seniai neberašau) mylima moteris?

Ne, iš tikrųjų nesakykite. Aš jus apgavau. Nenoriu atsakymo, tai – retorinis klausimas.

Melagis

Taip, esu melagis. Visiems meluoju. Draugams, meilužėms.
Kodėl, neklauskite. Tiesiog mano sielutė – mozaika.
Sudaryta iš skausmo gabaliukų.



SEPTYNI TILTAI PASAULIO CENTRE.

– Šiauliai: Saulės spaustuvė-leidykla, 2007.

Šeštoji poeto knyga – ir meilės apgaubtas, ir košmarų atakuojamas Sapnas. Jame – tiltai, vorai ir nesibaigianti kelionė į Pasaulio Centrą.

Turinys

My chili girl /	55
Ar tiki Dievu? /	55
Sutapimai /	55
Pas mane viskas plyšta, skyla, ūra... /	56
Angelo sparnas /	57
Neviltis /	57
Apie šviesoforą ir vorą /	57
Guru Guru ateina į pasaulį /	58
Pirmieji (dar nelabai) svarbūs Guru Guru darbai /	59
Slėptuvė /	61
Stela /	62
Septyni tiltai pasaulio centre	63

My chili girl

Jis kartais jos neįvertindavo. Nežinia, kodėl. Turbūt tiesiog nesuprato.

Prireikė pusantrų metų ir dviejų išsiskyrimų, kad suprastų, jog moteris anaipol nėra nesuprantama, kaip kai kas teigia.

Pamatęs jos nuotrauką su nachos, pagardintu chili (atsiųstą iš Meksikos), jis tartum nušvito. Prisiminė kitas jos nuotraukas, kuriose ji būdavo arba nelaiminga, arba prislėgtumą slėpė.

Tačiau jos veidas tartum veidrodīs.

Dabar jis supranta, kas yra Meilė. Tai – Laukimas.

Kiekvienos sekundės, kurią galėtų praleisti su ja. Juk dar išmintingasis Seneka sakė – didžiausia blogybė yra prarasti laiką.

Jis nebepraras savo laiko ir savo Meilės.

Jis nebepraras Jos. Savo chili mergaitės.

Ar tiki Dievu?

Paklausė manęs artimiausias žmogus

Tikiu

Atsakiau

Bet mano Dievas vaikšto laisvas po pasaulį

Ir neužsuka į bažnyčias

Nes mano Dievui nereikia žmonių

Jam reikia Žmogaus

Sutapimai

Sutapimais niekada netikėjau. O būdavo visokių. Štai kad ir 1995-ųjų vasara. Karštis, nuobodulys, Vilnius, Lukiškių aikštė. Skambina pažįstamas. Draugo draugas.

Ar norėtumei tranzuoti, t. y. keliauti autostopu, nelabai susivokiančiam sako jis. Taip, nesusimąstydamas tariu, nors suprantu, jog esu pakaitalas – vykstu vietoje prieš savaitę nuskendusio jo bičiulio. Ir mes iškeliaujame. Penkiese. Tiesa, iš pradžių skirtingais maršrutais, bet susitinkame ant amžinojo tilto – Karlův Most. Praha, alus ir karštis, bet nuobodulio nebėra. Vienoje šveikiškų alubarių gimsta *idée fixe* – keliaujam į Graikiją. Ok, keliaujam, tai keliaujam, po penkto bokalo niekas nebesiginčia, nebent dėl detalių. O detalės paprastos – vykstam dviem grupėm, aš ir draugas – dviese, o kita kompanija – trise. Susitariame susitikti Budapešte. Mobiliakų dar neturėjome, pasiklovėme kompasais, saulėmis ir mėnuliais. Budapešte mudu su draugu laukėme anų trijų tris paras. Vakaraus marširuodavome palei Parlamento pastatą, atkreipdami prostitučių ir mentų dėmesį. Neatvyko. Mūsų kelionė tęsėsi iki Rumunijos, tada grįžome pro Jogailos rūmus, t. y. Wawelį. Grįžus – žinia: susitranzavę serbą, ką tik pirkusį naują automobilį Nyderlanduose, pakliuvo į avariją, o mane kvietęs žmogus žuvo.

Mane šokiravo tai, ką sužinojau vakar. Šokiravo gerąja prasme. Mano žmogutis, artimiausia siela, netikėtai pasakė, jog prieš trejus metus klausė vieną albumą – Malcolmo McLaren'o „Paris“. Šią kompaktinę plokštelę buvau paskolinęs bendradarbiui, ji dingo iš akiračio gal pusmečiui. Vakar paaiškėjo, kad visą tą laiką buvo Jos namuose. Susipažinau vos prieš pusantro mėnesio. Tačiau žinau, kad pažinojau Ją visą gyvenimą. Kas skirta, teišsipildo.

When we have each other, we have everything...

Pas mane viskas plyšta, skyla, yra...

Bet mano siela nelūžta
Nes žinau, kad esam Mes

Ir niekas niekada to neišmes

Tik kodėl kartais man taip šalta šiam pasauly?

Angelo sparnas

Jis tyliai niūniuos: „Aš kėliaus, ėjau ir vėlei griuvau.“ O klounas nuplėš nuo savęs šlapią rūbą ir basas pareis į namus.

Šiąnakt aš nepersipjausiu venų, nes jums skaudės sužinojus, jog ši silpna būtybė neišlaikė išbandymo: mane pagimdė ir mylėjo, o aš myliu ir mirsiu. Meilės man užtenka, bet trūksta rankų, kurios apglėbtų ir pasakytų: „Viskas bus gerai, vaikuti, tu mirsi, bet prieš tai dar būsi laimingas...“

Neviltis

Uždegu žvakelę savo
Te saulė mūsų nenusileidžia

Apie šviesoforą ir vorą

Kartais įjedu susitinka, sapnams leisdami parupšnot
žolės Murakamio avių ganykloj.

Yra laikas svaitytis akmenim, yra ir laikas juos rinkti
(Ekleziastas).

Yra laikas subadyti savo širdį, yra ir laikas surinkti ją iš
gabalėlių (aš).

Kai mirsiu, padovanosiu jam savo trapią širdį
(Nežinomas donoras).

Ateisiu, bet net pati nežinau, kada (Mirtis).

Tik tak tik tak (Laikas)...

Kai ilgai žiūri į bedugnę, ji ima žvelgt į tave (berods, Nietzsche).

Kai ilgai mintyse kuri Mylimąją, vieną dieną ji netikėtai atkeliauja juodabačiu žingsniu

per raudoną smėlį

ir sustoja prie šviesoforo, žiūrėdama į tave išplėstom iš nuostabos akim.

Tik tada supranti, kad esminis gyvenimo klausimas – ką daryti, kai išsipildo svajonė, kad netaptum dar vienu ikaru.

Atsakymas – sparnuose, lėtai tirpstančiuose.

Kai mane kažkas prisimena, tą akimirką gimsta voras.

Ir tinklai stiprėja, pasaulis jaukėja.

Guru Guru ateina į pasaulį

Viena moteris kartą pasakė: „Jei negali susitaikyti su gyvenimo popsu, tapk guru.“

Susimąščiau – kodėl gi ne?

Tik nusprendžiau pasivadinti ne guru, nes tokių daug.

Nutariau – pasielsysiu panašiai kaip vienas dvasinis mokytojas iš Indijos, pasivadinęs Šri Šri.

Taip sau pačiam (o vėliau, kaip pamatysime, ir kitiems) vėlyvą ketvirtadienio vakarą, spalio šeštąją, tapau Guru Guru.

Pirmasis mano mokinys paklausė, ko aš pirmiausia jį išmokysiu. Nežinau, atsakiau, bet iki vakaro sugalvosiu.

Patikslinsiu – pirmasis mano mokinys buvau aš pats.

Kaip maisto ragautojas karaliaus dvare – kas nors juk turi išmėginti patiekalą, kad šis nenunuodytų Valdovo.

Ir staiga pasivaideno eilėraštis. Na jau toks dėją vu kirtu

perkūniškai smarkiai, kad žodis įkvėpimas pasislėpė po stalu, ant kurio ketinau nubraižyti artimiausių dienų planus. Dailiai kyšojo iš po stalo zuikiškos įkvėpimo ausys, tarsi prašydamos neskriausti. Palei grindis dusliu balsu pasigirdo melancholiška melodija, niūniuojama tarsi sloguojančia nosimi. Įsiklausęs geriau, pradėjau skirti žodžius. Tiek tepamenu:

Jeik į naktį tyliai ir atsargiai,
Tu pėdom nesutraiškyki vorų,
Tada pasaulio žiburiai, nors vangiai,
Užkrės sapnų maru.

Ir supratau. Mane sapnuoja.

Pirmieji (dar nelabai) svarbūs Guru Guru darbai

Viskas prasidėjo nuo SNI. Kitaip tariant – nuo Stereotipų naikinimo instituto. Įkūrėme (aš ir galbūt dar vienas aš) jį tą puikų metą, kai medžiai apsimeta chameleonais ir kelis kartus per dieną keičia spalvas. Apgaudinėja visus praeivius ir tyliai juokiasi šlamėdami lapais. Praeini pro rausvą medelį, nusistebi, oho, dar vakar buvo geltonas. Po kelių žingsnių atsisuki – o jis ir yra geltonas. Hm, galvoji, hm.

Taigi, kaip suprantate, neatsitiktinai paminėjau greta mano namo augančius medžius chameleonus. Nes būtent jie tik jiems vieniems suprantamu būdu į mano minčių pievą atsiuntė netikėtą idėją. Seną kaip pasaulis. Kad nieko naujo po saule ir kad viskas yra kitaip nei atrodo.

Stereotipai. Kaukės. Žmonės-dėžės. Pradėjęs galvoti, nebegalėjau sustoti. Minčių tango įsisiūbavo. Ir tada prisiekiau sau – mąstysiu apie tai tol, kol suvoksiu, kas iš tikrųjų slypi po išoriniu pasauliu. Net jeigu prieisiu ribą, kai man visi atrodoys bepročiai, o pats save

regėsiu kaip vienintelį teisulį.

Kadangi įvardijau save kaip Guru Guru, turėjau įvardyti ir medžių chameleonų atsiųstą idėją. Tačiau Stereotipų naikinimo instituto pavadinimas, iš pat pradžių mane sužavėjęs, vėliau pasirodė pernelyg oficialus. Panaudosiu jį oficialiuose dokumentuose, juokiausiu tyliai vien iš pačios idėjos.

Tada prisiminiau legendą, neturinčią amžiaus. Apie Slėptuvę.

Kaip ir daugelį įdomių dalykų (vėliau, deja, primirštų), ją susapnavau vaikystėje.

Kiekvienas turime savo Slėptuvę, sapne kalbėjo man močiutė. Ji buvo jau mirusi, todėl tikėjau tuo, ką sako. Be abejo, kalbėjo šypsodamasi močiutė, tai nebūtinai yra bunkeris ar šiaip koks rūsys. Slėptuvė gali atrodyti kaip paprastas namas, suoliukas, sūpynės, tiltas, bokštas, durys su nedidele akute, ištepliota suodžiais, todėl pro ją beveik nieko nesimato... Daug dar visko pasakojo man sapne močiutė, bet ne viską lemta prisiminti. Praėjus keliolikai metų, ji vėl atėjo į mano sapną. Ir atnešė dar vieną žinią (atrodo, kad nuėjusi buvo tik trumpam, – gerai ten jiems, pamaniau, kai laikas toks belaikis). Mano Slėptuvė – tiltas. Tačiau daugiau močiutė nieko pasakyti negalėjo. Ieškok tilto. Pereiti jį reikia iš abiejų pusių. Nesvarbu, iš kurios pradėsi eiti, jis iš abiejų pusių vienodas, bet kartu skirtingas, mįslingai pridūrė močiutė. Ir, palikusi manyje pabudusį smalsumo vorą, besiblaškantį kibiomis kojėlėmis, išėjo. Išbudau.

Tada supratau – pirmieji SNI darbai atlikti. Susapnuota. Bet nežinia, kas. Gauta žinia. Bet nežinia, ką su ja daryti. Laukia daug darbo. Nuo ko pradėti?

Slėptuvė

Kaip tikras naujai iškeptas Guru turėjau nuo ko nors pradėti. O kadangi buvau ne šiaip sau koks Guru, o Guru Guru, turėjau pradėti nuo ko nors ypatingo. Medžiai chameleonai, atsiuntę man įstabiąją idėją, tarsi apsigyveno manyje. Jų lapeliai (tikslaus skaičiaus neprisimenu, nors ne kartą bandžiau skaičiuoti, bet maždaug po trisdešimt trijų susipainiodavau) kutendavo paširdžius ir tarsi norėdavo kažką pasakyti.

Po kiek laiko suvokiau – jei slėptuvių pasaulyje tiek daug, kiek ir lapelių ant medžių chameleonų (ši mintis truputį nuliūdino, nes piršo kitą mintį – visų slėptuvių suskaičiuoti neįmanoma), vadinasi, turiu kuo daugiau jų apžiūrėti, kad suraščiau medžių kamienus, o paskui ir šaknis.

Paauglystėje, per televiziją pamatęs laidą apie spiritizmą ir automatinį rašymą, iš pradžių susižavėjau, ėmiau bendrauti su dvasiomis pasitelkęs siūlą ir adatą, bet vėliau nusivyliau. Ir tariau sau – niekada daugiau tuo neužsiimsiu. Tačiau, tapęs Guru Guru, nebeturėjau ko prarasti. Pirmasis mano automatinio rašymo seansas įvyko spalio tryliktosios rytą.

Kiekvienoje gyvoje dvasinėje Tradicijoje egzistuoja slėptuvė. Ji skirta žmonėms, kurie mano, kad ieško dvasinio kelio, o iš tikrųjų tiesiog ieško užtarimo.

Pasaulis, siūlomas slėptuvėje, daug paprastesnis už tą gyvenimą, kurį gyvena daugelis žmonių. Jis lengvai aprašomas dešimčia Dievo įsakymų, keturiomis tauriosiomis tiesomis ir t. t.

Jis paprastas, suprantamas, nereikalaujantis jokių ypatingų pastangų. Paprasta vertybių sistema: juoda ir balta. Tai – įėjimo į Tradiciją filtras. Iš tikrųjų tai yra išorinis kiemas. Jei žmogus nuoširdžiai veržiasi į anapus, kelias į įšventinimą jam atsiveria. Jei mokinys pasiruošęs, - mokytojas atsiras. Žmonės sutinka tuos, kuriuos jiems lemta sutikti.

Ranka rašė net pasišokinėdama. Po ketvirtojo sakinio, kai ji norėjo prie „t. t.“ prirašyti dar jų bent keletą, baigėsi šratinuko rašalas. Todėl penktąjį sakinį pradėjau kitu – jau ne juodu, o mėlynu rašikliu. Vienuoliktas sakiny srašėsi labai lėtai, tarsi ranka svarstyty, ar verta iškloti popieriui tokią banalybę. Bet vis dėlto išklojo. Išmintis nebijo banalybių, pamaniau. O va banalybės lyg maži šuneliai bėga prie juos pagimdžiusios Kalės spenelių, kad pasisotintų išminties pienu. Syvais, kuriuos duoda Dieviškoji Kalė, Pasaulio Motina, Sophia. Mieli katalikai ir kiti davatkiškai nusiteikę homo sapiens, pagalvojau. Nekirskite mano automatine trumpam virtusios rankos. Kalė – tai ne įžeidimas. Nė vienas tikintysis nežino, kas gi yra tikrasis jo Tėvas. Koks jo veidas. Akys. Šypsena. To nežino ir Dieviškoji Kalė. Arba išmintingai tyli.

Stela

Nori, papasakosiu Tau istoriją apie Stelą? Niekam dar nepasakojau.

Praėjusį rugpjūtį beveik visą mėnesį keliavau po Europą. Traukiniais, autobusais, lėktuvais, autostopu. Nuo Lenkijos iki Albanijos. Nuo Kroatijos iki Austrijos. Ir štai, grįžtant namo, Vienoje turėjau persėsti į traukinį, važiuojantį į Varšuvą. Tai buvo lenkų traukinys. Nors turėjau bilietą, lenkų konduktoriai užsinorėjo kyšio ir nenorėjo manęs įleisti į traukinį. Grynujų pinigų nebeturėjau. Jie buvo kortelėje. Iki traukinio išvykimo – kelios minutės. Nors verk. Neleidžia, ir viskas. Jei liksiu Vienoje, atsidursiu policijoje, nes stotyje nakvoti negalima. Štai stoviu perone visiškai nesuvokiantis, ką daryti. Nes su tais lenkais kalbėjau ir gražiuoju, ir negražiuoju.

Tada iš kažkur išdygsta lietuvė. Jauna moteris. Klausia, kiek jie prašo. Aš viską girdėjau, sako.

(Aš jos nemačiau anksčiau, kai su lenkais kalbėjau). Sakau, 20 eurų. Niekingų 20 eurų. Imk, pasakė. Sutrikau, sakau, atiduosiu Lietuvoje, koks jūsų vardas, gal pasakysit telefoną? Sako, nereikia, aš gyvenu Rusijoje. O mano vardas – Stela. Jei kam neaišku – lotyniškai tai reiškia „žvaigždė“.

*

Septyni tiltai pasaulio centre
Jais einu į Tave
Bet tiltai rūke
Ir klaidžioju vis...



KALBANČIŲ ŽUVŲ PARADAS.

– Šiauliai: Varpai, 2021.

Ketvirtoji poezijos knyga. Po vandeniu ir virš atmosferos autorius įveikia akvarelines platybes, įslaptina ir išslaptina spalvas, tapo žaibais. Todėl nevartykite senų prozos knygų (jos – ilgos, nuobodžios), išplėškite lapą, sulankstykite lėktuvėlį, išskridę pro atvirą langą ant sniego išbarstykite raides, ir liks tik švari balta poezija. Autoriaus kūryba dvelkia paslaptimi, atskleidžia gilią ir sudėtingą patirtį, ir skaitant šias eiles kaukolės viduje užsidegs elektros lemputė, ir bus šviesu ir, aišku, į šalį pasitrauks problemos, negandos.

Turiny

Runiformos /	67
Muzika /	67
Kamenka /	67
Litobolija. Atlantida /	68
Klausimai /	68
Simurgas /	69
Bejulai /	70
Super(im)pozicija /	70
Paslaptis /	71
Marse, mes ateinam! /	72
Fragmentai /	73
Maldos malūnėliai /	73
Susitikimas siauroje gatvelėje /	74
Sąvokos (Aušros žmonėms) /	75
Šventas /	75
Susikalbėjimas /	76

Runiformos

Raštai, panašūs į runas
Visur jų būta
Europoje ir šalia jos
Kas tik jų neturėjo
Tiurkai, vengrai, etruskai, oskai, keltai, skandinavai
Ir daugybė kitų
Tik mes, kvaileliai, jų neturėjome
Sako Papa Rimskij
Ir mes juo šventai tikime
Nes mes bijome savęs
Nes skaudu būtų suvokti savo tikrąją (pri)gimtį
Nes tada tektų paneigti dabartinę tapatybę
Nes tada tektų suvokti, kad abi tapatybės yra viena ir tas pats
Nes tada tektų paneigti dualizmą
Nes tada paaiškėtų, kad nėra juodai balto pasaulio
Suvokti apskritai darbas ne iš lengvųjų
Todėl geriau ginčysimės dėl trijų raidžių, kurios tinka kaimynams

Muzika

Čingischano kariai
Užėmė daugybę žemių, – sumaniai, paprastai, kariškai
Tačiau imperija subyrėjo
Po aštuonių šimtmečių
Pasaulyje apdairiau – muzika užkariavo The Hu

Kamenka

Rašyti apie Mokytoją, kurio nė plunksnelės nevertas
esu, sunkus darbas. Jis buvo Simurgas, daugiapaukštis,
o aš tik žvirbleliokas.

Paskutinį kartą su juo matėmės ir klausėme „Kamenkos“.
Sibiro šamanų daina – tiksliau, šiuolaikinė jos
interpretacija. Mokytojas sakė, jog mėgsta kuo gyvesnę
muziką – jame ištis buvo tiek gyvybės, kad nesuprantu,
kur tilpo jo mirtis.

Jis jau savame Rojuje, o aš dar savąjį turiu užsitarnauti.
Bet jau žinau, kad Mirties nėra.

Litobolija. Atlantida

--- yra laikas mėtyti akmenis ---
--- yra laikas akmenims kilti iš vandenyno ---
--- kurio šaknys kyla į dangų ---

Klausimai

I

--- geras klausimas, sako jis, pasilikdamas laiko pagalvoti ---
--- žinodamas, kad žurnalistas specialiai pateikė ---
--- klausimą blogą ---

II

--- aš turiu daug klausimų, o jis – nė vieno, sako ji ---
--- ką mums daryti? ---
--- toliau gyventi neatsakymais ---

III

--- kairė puola dešinę, protas – metafiziką ---
--- protas virpa iš noro dar paklausti ---
--- sapnas jį išgydo (neilgam) ---

IV

--- technokratai, biurokratai, partokratai ---
--- kleptokratai, plutokratai, oligarchai ---
--- kur jūsų rankos? ---

XV

--- senovinėje monetoje – tokios pat dvi pusės, kaip
naujutėlėje ---
--- dvimatė iliuzija ---
--- verta aukso sidabro žalvario ---

Simurgas

I

--- paukščiai skrido į save ---
--- žinodami tai ---
--- kodėl, paslaptis ---

II

--- paukščiai rado kelią į save ---
--- žinodami tai ---
--- kodėl, paslaptis ---

III

--- paukščiai grįžo į save ---
--- žinodami tai ---
--- kodėl, paslaptis ---

IV

--- paukščiai mirė savyje ---
--- žinodami tai ---
--- kodėl, paslaptis ---

XV

--- šią istoriją vaikaičiams ---
--- pasakojo Simurgas ---
--- į ūsą šypsodamas ---

Bejulai

I

--- pirmame slėnyje auga gėlės ---

--- įeiti lengva ---

--- išeiti būtina ---

II

--- antrame slėnyje – sniego leopardai ---

--- įeiti sunku ---

--- išeiti nebūtina ---

III

--- trečiame slėnyje – sniegas ---

--- nenusakomos spalvos ---

--- vaivorykštė ---

IV

--- ketvirtame slėnyje – garsas ---

--- šauksmas ---

--- kurtiesiems ---

XV

--- penkioliktame slėnyje – nieko ---

--- nieko ---

--- nieko? ---

Super(im)pozicija

I

--- kvantas vienu metu ir 0, ir 1 ---

--- kaip aš ---

--- kai prisimenu tave, kurios čia jau nebus ---

II

--- nėra tarpinių būsenų ---

--- tik 1 arba 0 ---

--- arba abu vienu metu (skirtingose vietose mes esame) ---

III

--- tariamų visatų skaičius – be galo ---
 --- galimų visatų skaičius – be tarinio ---
 --- nei daiktavardžių, nei būdvardžių, nei įvardžių ---

IV

--- nustatyta, – elektronas turėtų suktis greičiau už šviesą ---
 --- tai prieštariauja reliatyvumo teorijai ---
 --- nutarta, – sukimasis yra iliuzinis ---

XV

--- superimpozicijos mokė meistras ---
 --- užklojame vienas kitą ---
 --- atmintimi ---
 P. S. Aš būčiau sukūręs artimesnes žvaigždes.

Paslaptis

Tu slepiesi už daugybės kaukių.

Ar vis atsimeni, kas tu esi?

Biplan

I

--- kas susapnuota, nebūtinai tikra ---
 --- kas tikra, nebūtinai susapnuota ---
 --- ar viskas netikra? ---

II

--- tąsyk supratau, kad pagaliau susapnavau ją ---
 --- paslaptį ---
 --- majos šydas prasivėrė (į kur?) ---

III

--- kategoriškumas ir kategorijos ---
 --- Kantas ir Marxas ---
 --- visi jie dingo ---

IV

--- sapno skonis, poskonis ir prieskonis ---
 --- išlieka visą dieną ---
 --- pėdsakai (ne)sniege ---

XV

--- ar ir vėl susapnuosiu ją? ---

--- paslaptį ---

--- tai – irgi paslaptis ---

Marse, mes ateinam!

Kūryba irgi naikinimas ir netgi pats nihilistiškiausias. Jeigu man tektų rinktis bulvę arba Veneciją, nedvejodamas pasirinkčiau bulvę.

Arvydas Šliogeris

I

--- kai namuose nebėra bulvių ir pianino ---

--- šaltienos ir kanklių ---

--- mes einame pasivaikščioti prie ežero Olimpo papėdėje ---

II

--- sutiktas žirgas irgi kalba škotiškai ---

--- niūniuojame kartu Majakovskio eiles ---

--- po melsvai žalsvai juodai raudonu Marso dangum ---

III

--- septynios minutės siaubo ---

--- ir supratome, kaip toli esame ---

--- ne tik nuo Žemės, bet ir nuo savęs, nuo disko muzikos ---

IV

--- apokalipsė buvo banali, tilpo į šiukšliadėžę ---

--- išliko dvi jos nuotraukos ---

--- viena linksma, kita – su karoliukais ---

XV

--- grįžome. Gyvybę radome. Ataskaita baigta ---

--- sveiki parvykę. Gerai, kad parvežėte jos truputį ---

--- pas mus tylu, ramu, žmonija dingo ---

Fragmentai

I

--- ji pasirašo dailiu parašu ---
--- kiekvieną paveikslą ---
--- kuriame – nė vienos spalvos ---

II

--- žuvys plaukia pas žveją nekvistos ---
--- tuose kraštuose jie tiesiog draugauja ---
--- visi mintą labai stipriu deguonimi ---

III

--- kur dingo ta muzika, tas ūžesys iš sapno? ---
--- tiek kartų girdėta, tiek spėliota ---
--- gal iškeliavo ten, kur visada svajota pabūti? ---

IV

--- pelkėsna liūnuosna raistuosna ---
--- laikšėse plynėse kirnose ---
--- tyruliuoja geri norai ---

XV

--- ugnies šokis be kardų beždžionių šventykloje ---
--- kur aš tai mačiau, nejaugi filme? ---
--- saulė ką tik nusileido, vadinasi, tuoj švis ---

Maldos malūnėliai

I

--- pirmąjį pirkau Ladake ---
--- vos išbudęs iš sapno ---
--- minčių turguje ---

II

--- antrąjį padovanojo Butane ---
--- vos pabudus iš miego ---
--- mantros voratinklyje ---

III

--- trečiąjį radau Lhasoje ---
--- po kareivio batu ---
--- tyliai gulėjo ---

IV

--- ketvirtąjį išmainiau Silime ---
--- į penkis vištos kiaušinius ---
--- ir indelį krienų ---

XV

--- penktąjį konstruoju kasdien ---
--- iš sapno, pūko ir žuvies akies ---
--- nežinau, kada baigsiu ---

Susitikimas siauroje gatvelėje

I

--- vieną kėdę namuose laiku Mokytojui ---
--- (bet kuriam) ---
--- nežinia, kada ateis ---

II

--- vieną kasetę senamadiškai laiku neįrašytą ---
--- (netikėtiems garsams) ---
--- nežinia, iš kurio pasaulio atklys ---

III

--- vienos gatvelės niekada nerodau užsieniečiams ---
--- (gal neras patys) ---
--- o mes imsime ir susitiksime ---

IV

--- vienos knygos viršelį maskuoju kitu ---
--- (tai – šventraštis) ---
--- tegul mano, kad skaitau detektyvus ---

XV

--- vieną dieną saulė nebebus tokia skaisti ---
--- (o gal ir nebepatekės) ---
--- bet susitiksime gi kažkur ---

Sąvokos (Aušros žmonėms)

I

--- penktadieniais slepiuosi po Escherio laiptais ---
--- ir pusbalsiu tariau: *babizookwazik* ---
--- laikas yra tas, kuris tiksi ---

II

--- šeštadieniais ilsiuosi prie tikro paveikslo ---
--- ir pustyliai sakau: *chowī, pebonwiwi* –
--- žinoma, dar žiema, juk nelyja ---

III

--- sekmadienį nieko neveikiu ---
--- ir niekam nieko nesakau: *wzomi tka* ---
--- per šalta mintims ---

IV

--- pirmadienį žvelgiu į kaktusą ir išgirstu paukštį ---
--- regis, jis sako: *pbona, pboga* ---
--- būsimą žiemą bus tas pats, kas praėjusią ---

XV

--- visomis kitomis dienomis ieškau sinonimų ---
--- o muzikinė dėžutė kartoja: *Kinikinik Volcanda Kottliwi*
Kwahliwi Tapsiwi ---
--- didysis kūrėjas laimina mus ir mums šypsosi ---

Šventas

I

--- šventas paprastas rankos paspaudimas ---
--- pasitikint ir žinant ---
--- kad išduos ---

II

--- šventas paprastas akių naivumas ---
--- tylint ir jaučiant ---
--- kad nereikia žodžių ---

III

--- šventas keistumas, kai šoki ---
--- pagal muziką, kurią girdi ---
--- vienas pats ---

IV

--- šventas poezijos vynas ---
--- iš senųjų vynmaišių ---
--- geriamas kasdien ---

XV

--- šventas tas vardas, kurio nevalia tarti ---
--- jis neturi raidžių, jos neturi garsų ---
--- šventas ---

Susikalbėjimas

I

--- legendos šnibžda ---
--- jis galėjęs susikalbėti su paukščiais ---
--- bendraudavę ištisas valandas ---

II

--- legendos kužda ---
--- sapnuose jis kalbėdavosi visomis kalbomis ---
--- su tuo, kuris neturi vardų ---

III

--- legendos primiršo ---
--- kodėl jis bandė prakalbinti nekalbančius ---
--- ir nutildyti garsiuosius ---

IV

--- legendos kartoja ---
--- prieidavo, sako, pakalbindavo ---
--- ir širdį jam atverdavo ---

XV

--- legendos tyli ---
--- kokia kalba jo buvo gimtoji ---
--- apokrifai išduoda: tyla ---



SKUBANTYS SUSAPNUOTI SAULĖTEKIAI.

– Šiauliai: Saulės Titnagas, 2022.

Poetas sapnaraščiu bando susikalbėti ir su senaisiais, ir su jaunais dievais, tiesia ranką nekromantams.

Jis kuria Poetikos Konstituciją, ieško darbo kitose planetose, kur tikisi rasti tikrų veidų ir knygų.

Jis beviltiškai laukia Keturių Magų, klausimų į atsakymus, o sulaukia tik sliėkų arbatos ir prirūkyto traukinio, vežančio iš taško a į tašką a. Poetas taip ir neparašo laiško liūdnam šuniui, tačiau netikėtai sulaukia laiškų iš ateities. Sapnuose jis neregį veidų, tik juodai baltus žvilgsnius. Vis dėlto poetas tiki, kad pavyks išsilaisvinti iš iliuzijų. Šešėlių nušviestam pasauly poetą saugo Angelas degančiom akim.

Turinys

I. Žali saksofonai

- Drugelis tarp armijų / 81
Prisiekiu saugot kelius / 31
Šalti virpesiai / 82
Mūsų rankose – ir vairs, ir stabdis / 83
Žvilgsnis iš amžinybės / 84
Išprotėjimai / 84
Žydinčios tylos gėlės / 85
Gimęs po barkodu / 86
Laikrodžių sąmokslas / 87
Keturi magai (III) / 87
Keturi magai (II) / 88
Keturi magai (I) / 89
Tylus atėjimas / 90
Vėlių stovėjimo aikštelė / 90
Pirmoji šviesa (Ji – ir paskutinė) / 91
Pelenai / 92
Poetas švenčių vidury / 93
Mater Matuta (Himnas Aušrai) / 93
Smėlio laikrodis / 94
Paukščiai mano akys / 95
Dirbtinis besmegenis ir žalias saksofonas / 96
Pasigirdo krautrokas / 96
Juodas darbas rausvoje planetoje / 97
Darbo pokalbis / 98
Tamsos greitis / 99
Balsas (Meliuzina) / 99
Vidinės upės / 100
Tamsos kraštas / 101
Verandoje / 102

II. Kalėdos be eglių

- Bėgimas / 102
Akiniai (Pagerinta realybė) / 103
Telefono išradimas / 104
Pavogta vaikystė / 105
(Ne)kalėdinė eglutė / 105
Man trūksta šviesių akių / 106
Medžioklės / 107
Magas (O gal burtininkas) / 108
Taip arti... / 108
Oloje / 109
Niūrus pabudimas iš iliuzijų / 110
Išlaisvink savyje (...), pareik namo / 111
Sukurk savo pasaulį / 111
Pokalbis su Pjovėju / 112
Atsainus vilties išnykimas / 112
Kažkas / 113
Ironijos pašlovinimas / 114
Stichijų susimaišymas / 115
Atostogos (sapnuose, be feisbuko) / 115
Paskutinis sapnas / 116
Neišmanumas / 117
Ar regi? / 118
Nežinau / 118
Man patinka rutina / 119
Pasikalbėjimas su Skausmu ir
Laiku Požeminiame mieste / 120
Uždraustos knygos / 121
Žiemos kvapas / 121
(Ne)pasiduokim! / 122
Aitvarai (Ištrauka iš Poetikos
Konstitucijos Nr. 2) / 123

Dvi Saulės / 124
 Sušalę edelveisai / 124
 Poeto priesaika (Ištrauka iš
 Poetikos Konstitucijos Nr. 1) / 125
 Netikėtas ir nuostabus garsų
 susikeitimas vietomis / 126
 Poetikos Konstitucijos beieškant (II) / 127
 Keletas patarimų, kaip nugalėti iliuziją / 127
 Poetikos Konstitucijos beieškant / 128
 Kalbančių žuvų gaudymas / 129
 Sustingimas / 130
 Begalybė minus vienas / 130
 Paslaptis / 131
 Laimingas / 132
 Jauni dievai (be vardų) / 133
 Sapnaraštis (tarp šviesos ir šešėlio) / 133
 Laiškas liūdinčiam žmogui / 134
 Prisirišimas / 135
 Bėgant / 136
 Dievų tylą / 136
 Kai gimsta poezija / 137

III. Išjungtas internetas

Prie dolmeno (o gal seido) / 138
 Įsiūtis / 138
 Demonų pievelė / 139
 Šviesa / 140
 Neparašytas laiškas / 141
 Investicija / 142
 Išsijunk internetą / 143
 Holograma / 143
 Samurajus / 144

Nekromantija / 145
 Visuotinė simurgizacija / 146
 Išnykti (Per sekundę) / 146
 Struktūra (Skiriama Steve'ui Roachui) / 147
 Šaltis / 148
 Migla / 149
 Babuinai (Įspėjimas) / 149
 Socialinis eilėraštis apie svetimas problemas / 150
 Vakar / 151
 (Ne)viltis / 151
 Amžinai / 152
 Dėsniai / 152
 Mokomės (s)kristi / 153
 Žiedlapiai (Paskutinis romantikas) / 154
 Hermio kapas / 155
 Šventasis meškėnas / 155
 Mitai, magija ir paukščiai / 156
 Melas / 157
 Šventas pyktis (Pažaboti tigrą) / 158
 Rupūžės ir slibinai / 158
 Vėjas mus nupūs / 159
 Mėnulio batai (Instrukcija psichonautams) / 160
 Gal ir man jau laikas skrist / 161
 Mašinos (Pragaro ir žmonių) / 162
 Sugalvok svajonę / 162
 Senas šuo po nauja žvaigžde / 163
 Auksinė ausis / 164
 Matrica / 165
 Nektaras (Meditacija) / 165
 Dvi erezijos (su Meistro komentarais) / 166
 Prašymas / 167
 Nemirsime / 168

Protoplastas (Pirmasis žmogus) / 169
Vienas (žingsnis) / 170
Paprasti malonumai / 170
Urutau / 171
Urusvati / 172
Uruvela / 173
Hello, goodbye / 173

IV. Avies kirpimas

Miga / 174
Šaltinis / 175
Pusiausvyra / 176
Atradimas / 177
Ramybė / 177
Skausmas / 178
Tiesioginis eteris / 179
Rodezija / 180
Atsitraukimas / 180
Klaidatikis / 181
Pro / 182
Švelni jėga / 183
Šilkinės žuvėdrų akys / 183
Su / 184
Karuselė / 184
Veidrodis / 185
Angelas degančiom akim / 186

Tarp bučinių – raidės (ir žvaigždės) / 186
Liūdesys / 187
E pur si muove! / 188
Sokratas ir Sofoklis lanko Kariatides / 189
Fantazijos ir fantazmai / 189
Kai pasibaigia vandenynas / 190
Šiandien (Atsakymai) / 191
Argi? / 192
Klyksmas / 192
Skubant / 193
Vasara (_atėjo_) / 194
Sniego ežerai (Apokastasis) / 195
Vidus / Išorė / 195
Tamsioji / 196
Nukirpti avj / 197
Vėsa / 198
Takeliu / 198
Vienaip / 199
Sumaištis / 200
Žaismas / 201
Summa contra... / 201
Žvaigždžių dulkės / 202
Raktas / 203
Raudona / 204
Riba / 204
Nuolat / 205

I. ŽALI SAKSOFONAI

Drugelis tarp armijų

I

--- aš matau jį ---
--- mano drugelį ---
--- sklandantį tarp dviejų armijų ---

II

--- kylantį egzoplanetų link ---
--- kaip tai nelogiška ---
--- bet kaip tai išsvajota ---

III

--- paskutiniai mūsų žemės ---
--- gyventojai ---
--- liko kalnuose ---

IV

--- ar šoksime nuo skardžio ---
--- į savo svajonę ---
--- ar paaukosime ją ---

XV

--- muilo burbulai ---
--- sklando kirnose ---
--- ir mes atgimstam ---

2022 01 14

Prisiekiu saugot kelius

I

--- įkvėpimas pasiklydo ---
--- tarp ---
--- trijų mūsų ---

II

--- taip taupo ---

--- žodį ---

--- įsimylėjęs ---

III

--- sako ---

--- nepamiršiu tų putliųjų lūpų ---

--- bet vardo neišduoda ---

IV

--- ir skrenda šalin ---

--- galva ---

--- garuoja Mesiro arbatinukas ---

XV

--- kokios nykios dienos ---

--- ir kokios pačios pačiausios ---

--- mes jose esam ---

2022 01 14

Šalti virpesiai

I

--- atsižadėsiu savęs ---

--- dar keliskart ---

--- iki ryto ---

II

--- sutiksiu aušrą ---

--- minorinių natų sniegui ---

--- pustom ---

III

--- už dovanotą galimybę ---

--- dėkosiu atsitiktinumui ---

--- kuris buvo nulemtas ---

IV

--- titanomachijoje susiremsiu ---
--- su kitais arogantiškais ---
--- dievais ---

XV

--- niekas nepasufleruos ---
--- kaip pabusti ---
--- iš šio šalto sapno ---

2022 01 13

Mūsų rankose – ir vairas, ir stabdis

I

--- iš ateities atėjęs atvirukas ---
--- pranešė apie naują gimimą ---
--- (žmogus išvengė mirties) ---

II

--- bet kai mūsų kūnai mirs ----
--- saulė ir toliau švies ---
--- praeiviai ir toliau slidinės ledu ---

III

--- o kas liks, kai mūsų kūnai mirs ---
--- o kas esam mes, kai esam tikri ---
--- o kas būsim, kai nebebūsime ? ---

IV

--- pajūris be horizonto ---
--- debesys be rūko lašelių ---
--- atokaitos painiava tamsiuose rūsiuose ---

XV

--- mūsų rankose – ir vairas, ir stabdis ---
--- mes einam pirmyn žvelgdami atgal ---
--- mūsų niekas nesustabdys, jei nesustosime patys ---

2022 01 13

Žvilgsnis iš amžinybės

I

--- pakilęs virš kūno ---
--- negirdžiu savo balso ---
--- bet matau tavo vardą ---

II

--- nakties miške pilna balsų ---
--- tylu tik mieste ---
--- kur svajonės prisnūdo ---

III

--- auštant snaigėm inkrustuotam rytui ---
--- tebekabau virš kūno ---
--- nesuprasdamas, kas vyksta ---

IV

--- o gal nieko nevyksta ---
--- gal tiesiog paukščiai gieda ---
--- ne ten, kur turėtų ---

XV

--- kažkada prisiminsiu šį gyvenimą lyg sapną ---
--- ir atbusiu ---
--- o kol kas laikas kaisti arbatą ---

2022 01 10

Išprotėjimai

I

--- graindkoro ritmu pasauliui atnešiu šviesą ---
--- ir pabudinsiu save anksti keltis ---
--- kad ledai nežinojimo prapultų negrįžtamai ---

II

--- šokdamas bugj-vugj deklamuosiu Gurdžijevą ---
--- tapysiu piliakalnius ---
--- sutartinių spalvom ---

III

--- regio gausmas kvies išgerti beržų sulos ---

--- mūsų kaime vienišas šuva sulos ---

--- ir viskas tądien bus gerai ---

IV

--- susitiksime (kaip įprastai) ---

--- tavernoje "Žąsis ir keptuvė" ---

--- deklamuosime žymiausias mūrininkų eiles ---

XV

--- tądien niekas neliūdės ---

--- tąnakt visi išprotės ---

--- o paskui stogas namo judės ---

2022 01 09

Žydinčios tylos gėlės

I

--- tuštumos tyrinėjimas ---

--- nepatikliu žvilgsniu ---

--- į melsvą sieną ---

II

--- mintys liepia mąstyti apie jos struktūrą ---

--- spalvą ---

--- ir garsą ---

III

--- tuštuma tyli ---

--- protas klieđi ---

--- jis nori mąstyti ---

IV

--- tuštumos tyrinėjimas ---

--- proto pasieniais ---

--- tirpsta pasitikėjimas mąstymu ---

XV

--- kaip galima atsiminti rytojų ---
--- kai neatsimeni praeito gyvenimo ---
--- net jei jis buvo rojuje ? ---

2022 01 09

Gimęs po barkodu

One of the basic rules of the universe is that nothing is perfect. Perfection simply doesn't exist. Without imperfection, neither you nor I would exist.

Stephen William Hawking (1942 01 08 - ∞)

I

--- aš gimiau po barkodu ---
--- ne po Zodiako ženklų ---
--- brūkšneliai lemia mano dieną ---

II

--- juodoji barkodo saulė ---
--- niekada nenusileidžia ---
--- tuštumoje ji spindi ---

III

--- vienetai ir nuliai ---
--- heksagramos ir trigramos ---
--- žadina ryte žalia arbata ---

IV

--- vakaras palydi ---
--- Longwango skrydžiu ---
--- virš neatrastų bejulių ---

XV

--- aš gimiau po barkodu ---
--- po barkodu ir mirsiu ---
--- mieste užkeiktam ---

2022 01 08

Laikrodžių sąmokslas

I

--- byrančios smiltys ---

--- iš fotografijų ---

--- laikas ryja laiką ---

II

--- vagia mūsų svajones ---

--- pilnatvę ir tuštybę ---

--- omegą ir alfą ---

III

--- atbuline data ---

--- pasirašomi ---

--- gimimo liudijimai ---

IV

--- avansu suteikiamos ---

--- skrodimo išvados ---

--- (visa tai – tik sapnas, tik jis) ---

XV

--- o mes persukam laikrodžius ---

--- iš kairės į viršų ---

--- ir kylam žemyn ---

2022 01 08, *bet Saulė šviečia*

Keturi magai (III)

I

--- ir apsireiškė man pirmasai magas ---

--- ką turi, tas tau nepriklauso ---

--- ko nori, to neturi, kalbėjo ---

II

--- ir apsireiškė man antrasai magas ---

--- atims iš tavęs viską, apie ką labiausiai svajoji ---

--- nuvilios visus tavo troškimus, grūmojo ---

III

--- ir apsireiškė man trečiasai magas ---
--- amžinas pavasaris ištiks tave ---
--- skęsi meilėje, neapykantoje, okeanuose, šnabždėjo ---

IV

--- ir apsireiškė man ketvirtasai magas ---
--- kalbėsi visomis kalbomis sapnuose ---
--- tik sapnuose tave ir tesupras, sueiliavo ---

XV

--- kai baigėsi visi apsireiškimai, teko vėl eiti dirbti ---
--- miegoti, barščius virti, grietinės pirkti ---
--- gyventi, sirgti, mirti ---

2022 01 07, te kas gimė – nemirs, o kas mirė – negims

Keturi magai (II)

I

--- kai ateis ta valanda, ta sekundės dalis ---
--- virš mažųjų pasaulio kaimų pakibs varnėnų būriai ---
--- supleišės ašigalių ledas ---

II

--- mes lauksime magų ---
--- nors vieno iš jų ---
--- bet niekas kely nesirodys ---

III

--- kavosime viltį ---
--- kavos tirščiuose ---
--- ir kalvadose ---

IV

--- eisime savo kasdienės kalvarijas ---
--- gatvėmis ir bekele ---
--- pėsti, basi, nuliūdę ---

XV

--- kol griausmingas tylus balsas iš niekur ---
--- mums praneš apie naują pasaulį ---
--- kurį kursime patys (tylėdami) ---

2022 01 07

Keturi magai (I)

I

--- švenčių svaiguly ---
--- sutikau keturis magus ---
--- kurie ėjo dairydami į žvaigždes ---

II

--- pritaikiau jiems žinomą siužetą ir teiravausi ---
--- kodėl jūs esat keturi ---
--- o magai iš Rytų ? ---

III

--- mes ne iš šio siužeto ---
--- mes ieškome naujos literatūros ---
--- mums žvaigždės rodo kelią ---

IV

--- mes norime sugriaut postmodernizmą ---
--- kvailybę, banalybę ir konsumerizmą ---
--- kalbėjo magai man ---

XV

--- ir pašnibždom pridūrė ---
--- skaitymas – tai revoliucija mirštančiam pasaulyje ---
--- tik stiprūs dvasia čia liks gyventi ---

2022 01 06, Trys Karaliai (Magai)

Tylus atėjimas

I

--- tyliausiai mus aplanko antrininkai ---

--- karai, tornadai ir kometos ---

--- mesijai, demonai ir vėlės ---

II

--- o jei nerandame nei antrininkų, nei tornadų ---

--- sėdime verandoje ir laukiame ---

--- tikime, kad viskas pasikeis išaušus naujai dienai ---

III

--- ir štai nauja diena ateina ---

--- už lango – šerkšnas ir baltas laukimas ---

--- stebuklo, susikuriančio iš sušalusių paukščių balsų --

IV

--- vos girždantis sniegas praneša apie svečią ---

--- paruošiame jam kėdę ir lėkštę ---

--- tačiau svečias nesirodo, – mums viskas tik sapnuojasi ---

XV

--- pro langą regim šešėlius ---

--- tiesiam ranką į stebuklą ---

--- ir toliau sėdim verandoje ---

2021 12 28

Vėlių stovėjimo aikštelė

I

--- štai ir vėl išėjai ---

--- dar sykį teks bastytis nežinia kur ---

--- kol galiausiai atmerksi akis ---

II

--- gulėsi po svetimom lubom ---

--- verksi svetimas ašaras ---

--- stebėsi naują pasaulį išplėtęs akis ---

III

--- išplėštas iš melancholiškų sapnų ----
--- sugrįši į ten, iš kur išeit bijojai ---
--- kartosi senas klaidas, sugalvos naujų ---

IV

--- tave mokys gyventi ir negyventi ---
--- dalins išmintį vandenynais ---
--- bet ja netikėsi ---

XV

--- kol vieną dieną ar naktį ---
--- atsivers durys ---
--- vėlių stovėjimo aikštelėje ---

2021 12 26, Kwanzaa

Pirmoji šviesa (Ji – ir paskutinė)

I

--- kai nurimsta visi tornadai ---
--- nebemiršta vienuoliai ---
--- vietoj randų planetos žemėlapy išauga miškai ---

II

--- kai vandenuos plastikas virsta deguonimi ---
--- kai gamtos dėsniai imasi anarchistinės amazonomachijos ---
--- aistringi drambliai tekini leidžiasi į vienišas oazes ---

III

--- šešiapirštes rankas tiesia mutantai ---
--- bet gertuvės sklidinios viskio ---
--- kuris tik padės laikinai užsimiršti ---

IV

--- nespėjus kukabarai išgąsdinti ankstyvo grybautojo ---
--- ir vėlyvo žvejo ---
--- iš Dangų nusileidžia Jis ---

XV

--- vėlesniuose mituose skaitysime apie žaibus, barzdą ir žirgą ---
--- o dabar stebime žalsvą rūką, žaidžiantį mūsų mintimis ---
--- ir sapnais ---

2021 12 25, *Kalėdos*

Pelenai

I

--- sudegintos bėdos nebegrįš ---
--- pelenai išdraikyti vėjyje ---
--- degtukai padovanoti klajokliui ---

II

--- toliau – ėjimas basomis ---
--- per ploną ledą ---
--- po kuriuo – veidai iš praeities ---

III

--- šventinė naktis dovanos atleidimą ---
--- tą keistą gyvį ---
--- su sapnais sparnuose ---

IV

--- jis išeis ---
--- bet tu žinosi ---
--- kad jis visada šalia ---

XV

--- o tada ramiai užkąsi silkės ---
--- išgersi kisieliaus ---
--- ir tyliai paniūniuosi Camel ---

2021 12 24, *Šventė*

Poetas švenčių vidury

I

--- drugelis vaikosi kamuolį ---
--- poetas glosto katiną ---
--- idilija švenčių vidury ? ---

II

--- o kur žaižaruojanti lava ? ---
--- kur Ugnies Žiedo vulkanai ? ---
--- kur nebeatstatomi šventyklų griuvėsiai ? ---

III

--- pasiklydęs miške vidury dienos ---
--- nesutikęs nė vieno bilduko, zuikiadievo ar trolio ---
--- poetas liūdnas spūdina lydimas undinės ilgesingos dainos ---

IV

--- stabteli ---
--- įsiklauso ---
--- ir grįžta suvisam į gamtą ---

XV

--- jau būdamas žilas poetas prisimins ---
--- tai buvo teisingas sprendimas ---
--- po kurio kasdien – po pavasarį ---

2021 12 24, *Kūčios*

Mater Matuta

Himnas Aušrai

I

--- Mater Matuta, užtekėk, užtekėk ---
--- Ušatara, padėk mums, padėk ---
--- Zalag Uzalla, šviesą gimdyk ---

II

--- Šeru, saulę atnešk trapiuose delnuose ---
--- Šamaš, nesiliauk švietusi ---
--- Angpa, patekėjai, – neišnyk ---

III

--- Sirpeker, sirpsta rytas ---
--- Nisatsawot, meškos bunda ---
--- Ankes Pake Ta, Tlakunpelkėj – priešaušris ---

IV

--- Nam Langs atkeliavo dangaus vežimu ---
--- pila lietus, burnoje kartu ---
--- bet pro debesį lenda švelnus spindis ---

XV

--- Ašvieniai dangaus ir Laukiniai Medžiokliai ---
--- renkasi draugėn, kai saulė sustoja ---
--- ir kvapą užgniaužia beveik amžinybė ---

2021 12 23

Smėlio laikrodis

I

--- tą dieną niekas nemirė ---
--- ir negimė ---
--- įvairiaspalvės smiltys sustojo laikrodžio kaklelyje ---

II

--- dabartį, ateitį ir net greitai byrančią praeitį ---
--- matėme liūdnai paliekančią ---
--- stiklo rūmus ---

III

--- ką tuo metu galvojo smiltys ---
--- kai smėlio laikrodis buvo apverčiamas ---
--- vėl ir vėl (gal apie laiko kilmę) ? ---

IV

--- priglaudus ausį prie kriauklės ---
--- girdisi traukinys be mašinisto ---
--- patyliukais iš stepės grįžtantis į tankią girią ---

XV

--- o dantytų kraštų žemėlapyje tik daugėja ---
--- šalys tiesiomis linijomis tampa nebepopuliarios ---
--- byra smiltys kartodamos uoliai begarsį šūkumą ---

2021 12 23, *belaukiant to, belaukiant ano, o
kartais šiaip tiesiog*

Paukščiai mano akys

I

--- saulele, saulele, užtekėk ---
--- nelaikius vaidulus iš verandos išlydėk ---
--- žaliajį saksofoną ant ledinių grindų padėk ---

II

--- paukščiai nebenori grįžt ---
--- jie mato džiunglių gyvius ---
--- jie regi šilumą ir ežerus ---

III

--- duktė vakaro melodija ---
--- pasemiama iš šulinio ---
--- kartu su jaukiu balsu ausyse ---

IV

--- kas sakė, kad mes laimėjom ---
--- kai pardavėm Trojos arklį ---
--- žirgų dresuotojui ? ---

XV

--- kas regėjo, kaip sunyko imperija ---
--- kai mums kišenės užsiuvo ---
--- purpuriniais šmėklų siūlais? ---

2021 12 22, *belaukiant Ir Vėl Ne To*

Dirbtinis besmegenis ir žalias saksofonas

I

--- kai iš dangų ---
--- krenta rausvos snaigės ---
--- gimsta dirbtiniai besmegeniai ---

II

--- jie kalbasi ---
--- snaigių neurotinklu ---
--- supintu ledo vorų ---

III

--- dangūs negailestingai užverčia pasaulį sniegu ---
--- ateina šventės ir praeina ---
--- o snigti nesiliauja ---

IV

--- kelionė rojaus šunų kinkiniu ---
--- į šiaurinį iliuzijos pusrutulį ---
--- skambant žaliai pašvaistės saksofonui ---

XV

--- ką mes ten rasim, šiaurėj? ---
--- ar sutiksim save, žvejojančius lašišas upeliuose ? ---
--- ar klonuosime savo jausmus ? ---

2021 12 22, tikrumo pojūtis – visur ir visada

Pasigirdo krautrokas

Trečioji ir gal net pagrindinė dilogijos apie Rausvą planetą dalis

I

--- rausvoj planetoj ---
--- pasigirdo krautrokas ---
--- ir (nelabai staiga) nuvažiavo stogas ---

II

--- grojo Mother Sky ---
--- pasakyk savo gyvenimo kainą ---
--- beprotybė – tyra it Motina Dangus ---

III

--- virstu į dykumą ---

--- virstu į dykumą ---

--- šviečiu kaip tu ---

IV

--- visi atsakymai atėjo išsyk kartu ---

--- chaosas laimėjo prieš kosmosą ---

--- eilinę begalybmačio žaidimo partiją ---

XV

--- atsibudau namie su žąsies plunksna kairėj rankoj ---

--- rausvom smiltim ir duonos rieke dešinėj ---

--- laikrodžiai rodė nervų virimo temperatūrą ---

2021 12 21, ir kada gi tos šventės baigsis?

Juodas darbas rausvoje planetoje

„Darbo pokalbio“ (ne)loginis tęsinys

I

--- ilgi atsisveikinimai su saulėtekiais (apleistam kaime) ---

--- jie trunka labai ilgai (laikrodžio išmatuoti juos nėra) ---

--- žalsvas dangus (niekaip negali atsakyti į klausimus) ---

II

--- kas aš (mąstau pirštais liesdamas rusvą žemę) ---

--- ką čia veikiu (žemė neatsako) ---

--- kaip atsidūriau, ir kur aš ? (tyla sproginėjanti, jei ne gyviai) ---

III

--- karvės ir ožkos prižiūrėtos (pienas toks pat baltas kaip sapnuos) ---

--- duona iškepta (močiutė išmokė) ---

--- vanduo pasemtas (skonis kaip vaikystėj) ---

IV

--- ar tikrai esu vienas (nežinomoj planetoj) ? ---

--- ir kodėl toks grožis – vienišas (kur dingę gyventojai) ? ---

--- nėra nė ženklų maro, bado, karo (o gal čia niekas negyveno ?) ---

XV

--- kai pabosta savęs klausinėti (kasvakar) ---
--- žaidžiu akmenukais (laukdamas ženkle) ---
--- visai kaip mūsų protėviai (dievai, ar esat?) ---

2021 12 21, *kas tie elniai su devyniais ragais?*

Darbo pokalbis

I

--- įsilaužiau į kišeninį kompiuterį ---
--- kuris valdo mūsų visatą ---
--- iš žaliosios skylės ---

II

--- pakviečiau save į darbo pokalbį ---
--- viename iš multivisatos užkampių ---
--- patraukė provincijos spalvos ir garsai ---

III

--- atsidūriau rausvos planetos kaime, kuriame buvo karvių ir ožkų ---
--- du šuliniai, vienas samtis, šešios vištos ---
--- ir ližė duonai ištraukti iš gelsvos krosnies ---

IV

--- daugiau kaime niekas negyveno ---
--- deguonies kvėpuoti pakako ---
--- teko imtis ūkio darbų ---

XV

--- taip ir gyvenu iki šiol ---
--- į kompiuterius daugiau nesilaužiu ---
--- nėra čia elektros (ir nereikia) ---

2021 12 21, *Yule*

Tamsos greitis

I

--- vaikščiojimas tamsos greičiu ---
--- neiliuminuotais koridoriais ---
--- po šešėliuose tūnančiais ažuolais ---

II

--- *Black Sabbath* visų albumų chron(olog)iškas klausymas ---
--- pasislėpus po nudžiūvusia ieva ---
--- jaučiant Černobylio radiacijos poveikį ---

III

--- sunkus automatinio dviračio mynimas į kalvą ---
--- susitikime su Medeina reikia atrodyti padoriai ---
--- dirbtinis intelektas gelbėja gyvenimus ---

IV

--- elektroninės laidotuvės ---
--- niekam nemirus ---
--- tik vilkai staugia garsiau nei įprastai ---

XV

--- pasakyk, iš ko atėmei šį žalią saksofoną ---
--- ir atiduosiu tau savo seną diktofoną ---
--- kad turėtume gerą švenčių vaibą ir foną ---

2021 12 20

Balsas (Meliuzina)

I

--- lyg iš tyrų ---
--- lyg iš pelkių ---
--- gal iš upių ---

II

--- Meliuzinos ---
--- girdis ---
--- balsas ---

III

--- ežere ji vėl skandinas ---
--- bet nuskęsti jai nelemta ---
--- neateina josios laikas ---

IV

--- žalčio uodega pamojus ---
--- vieną paslaptį atskleidžia ---
--- maino ją į gerą žodį ---

XV

--- balsas sklinda ---
--- giria gaudžia ---
--- voras paslaptį suaudžia ---

2021 12 19, plaukiant

Vidinės upės

I

--- netoli sniego ežerų ---
--- kraują varinėja ---
--- vidinės upės ---

II

--- kanklių nesibaigianti melodija ---
--- varo vidinės upės ---
--- be pradžios ir pabaigos ---

III

--- nemirštantys golemai ---
--- neišnykstantys naminukai ---
--- negimstančios juodosios galaktikos ---

IV

--- paskolink man pavasarį ---
--- kitą žiemą atiduosiu ---
--- juk gyveni ne šiame laike ---

XV

--- ateik į sapną ---
--- tyliai ---
--- pasimelsk už mane ---

2021 12 18

Tamsos kraštas

I

--- keistame kambaryje ---
--- žingsnis į šalį ---
--- ir tu jau tamsos krašte ---

II

--- ten per ryškiai šviečia saulė ---
--- naktimis negieda paukščiai ---
--- gėlės auga žemyn žiedais ---

III

--- ten sutiksi lėtą žvėrį ---
--- šimtakojus, liūtus, avį ---
--- duobkas pingviną ---

IV

--- ten į kalną kopiama ---
--- per giliausią ---
--- urvą ---

XV

--- tamsos kraštas nepaleidžia ---
--- kol tu pats nepanorėsi ---
--- grįžt į keistą kambarį ---

2021 12 17

Verandoje

I

--- daugiabučio verandoje ---

--- pabėgus nuo „savęs“ ---

--- debesyse virš miesto ---

II

--- žaibai, košmarai, netikėti sproginiai ---

--- tuo mane maitina ---

--- miestas ---

III

--- kol sėdžiu verandoje ---

--- su aviečių arbata ---

--- ir aguonų pyragu ---

IV

--- pasikeitęs vardą į pavardę ---

--- o pavardę į eurą ---

--- žiūriu žemyn ---

XV

--- skuba žmonės į darbus ---

--- daryti to, ko nenori ---

--- nė nepakelia galvos į debesis ---

2021 12 16

II. KALĖDOS BE EGLUČIŲ

Bėgimas

I

--- nuo pianino dangčio ---

--- nuo barščių puodo ---

--- nuo nežvalaus rytmečio ---

II

--- nuo tikėjimo ---
--- nuo mirties ---
--- nuo pradimų ---

III

--- nuo vilties ---
--- nuo beviltiškumo ---
--- nuo šviesos ---

IV

--- nuo keistų knygų ---
--- nuo populiarios muzikos ---
--- nuo rūtų darželio ---

XV

--- nuo neprigirdinčios sąžinės ---
--- nuo nenušvitusios sąmonės ---
--- į miesto žiburius ---

2021 12 16

Akiniai (Pagerinta realybė)

I

--- kam tau, vaike ---
--- tie akiniai, šalmas ---
--- geriau prisiglausk prie medžio ---

II

--- kam ta virtualybė ---
--- papildyta realybė ---
--- pagerinta iliuzija ---

III

--- kam tau tie piešti debesys ---
--- kam ta slėptuvė pasaulio tinkle ---
--- kam trimačiai piešiniai ---

IV

--- kam tau reikia interneto ---
--- greito, o gal lėto ---
--- kam gi reikia to vaifajaus? ---

XV

--- eiki basas ten, kur šalta ---
--- keliauk į Hiperborėją ---
--- išvyk anksti ryte ---

2021 12 15, o čia tai diena

Telefono išradimas

I

--- iš pradžių ---
--- leva paskambino Adomui ---
--- kai šis rašė žinutę Lilit ---

II

--- tuomet ---
--- Adomas paskambino Lilit ---
--- kai ši skaitė levos žinutę ---

III

--- vėliau ---
--- Kainas paskambino Abeliui ---
--- susitarė susitikti ---

IV

--- apakinti šviesos ---
--- apšviesti tamsos ---
--- jiedu kalbėjosi ne telefonu ---

XV

--- galiausiai ---
--- ryšys nutrūko ---
--- eksperimentas nepavyko ---

2021 12 12

Pavogta vaikystė

I

--- televizoriaus lempos ---
--- sapnai atmerktom akim ---
--- nesuprantamos kalbos ---

II

--- vaikštytynės lynais ---
--- virš nepažįstamų medžių ---
--- keistuose soduose ---

III

--- trunkūs sapnai ---
--- spalvingi plakatai ---
--- kompiuteriai be klaviatūrų ---

IV

--- žiurkėnai raudonom akim ---
--- nekalbančios papūgos ---
--- katinai be vardo ---

XV

--- išmainytos į obuolį knygos ---
--- pėsčiomisėjimas namo ---
--- iš ten, į kur negrįžtama ---

2021 12 09

(Ne)kalėdinė eglutė

Beveik manifestas

I

--- nekabinkit ---
--- nieko ---
--- ant kalėdinės eglutės ---

II

--- tegul sau siūruoja ---
--- sengirėj ---
--- (baigiamoj iškirsti) ---

III

--- pagaminkit ---
--- iš fantazijų, sapnų ---
--- savo eglutes ---

IV

--- ir padėkit po jomis ---
--- po plokštelę ---
--- su gamtos garsais ---

XV

--- sutikime Kalėdas ---
--- be egļučių ---
--- ir su muzika ---

2021 12 07

Man trūksta šviesių akių

I

--- man trūksta šviesių akių ---
--- ir sniego ---
--- ežerų ---

II

--- kurie niekad neužšąla ---
--- nes jų ---
--- nėra ---

III

--- man netrūksta alchemikų burtų ---
--- ir kitų magiškų ---
--- turtų ---

IV

--- man netrūksta šamaniško staugsmo ---
--- ir apsvaigusio varpo ---
--- gausmo ---

XV

--- man trūksta tik tavęs ---

--- kuri esi manyje ---

--- visada ---

XVI

--- ateik, pasėdėsim ---

--- apie nieką ---

--- nekalbėsime ---

2021 11 18

Medžioklis

I

--- medžioklis nenušaus ---

--- baltosios ---

--- stirnos ---

II

--- sniege pėdos ---

--- tai tik girtuoklė vyšnia ---

--- mano stiklinėj ---

III

--- viskas pasikeitė ---

--- po daugelio ---

--- metų ---

IV

--- nebeatpažįstu ---

--- savo negimusių ---

--- vaikų ---

XV

--- sek paskui mane ---

--- šešėli ---

--- ir nieko nesakyk ---

2021 11 07

Magas (O gal burtininkas)

I

--- mano gyvenimą valdo ---

--- magas ---

--- o gal burtininkas ---

II

--- jis kasdien liepia ---

--- keltis, eiti, neklupti ---

--- ir nenori klausytis priekaištų ---

III

--- jis gyvena šalia ---

--- magiškam ---

--- rate ---

IV

--- piešk nepiešęs jam mandalas ---

--- jis vis tiek džigą ---

--- šoks ---

XV

--- vardu neatsiliepia ---

--- pavardės neturi ---

--- asocialus tipas ---

2021 11 06

Taip arti...

I

--- taip priartėta arti ---

--- kad, atrodo, arčiau ---

--- nebebūna ---

II

--- taip nutolta toli ---

--- kad, atrodo, toliau ---

--- ir nereikia ---

III

--- tiek patirta ---
--- ir nieko ---
--- vis tiek daromos tos pačios klaidos ---

IV

--- pabusti iš snūdesio ---
--- išlipti iš jūros sausam ---
--- sapne neregėti veidų ---

XV

--- išnykimas ir sukūrimas ---
--- anihiliuoja jausmus ---
--- kas lieka? ---

2021 11 06

Oloje

I

--- gyventi oloje ---
--- nė nežinant apie ją supančią dykumą ---
--- ir tolimus okeanus ---

II

--- neregėti nakties šviesos ---
--- ir dienos patamsių ---
--- vaikščioti palei sienas ---

III

--- eiti neeuklidinėmis erdvėmis ---
--- skristi įsivaizduojamais debesimis ---
--- regėti miškus sapnuose ---

IV

--- rinkti uogas žiemai ---
--- ir grybus pavasariui ---
--- nesuvokiant, iš kur jie atsiranda ---

XV

--- atėjus šalčio sezonui ---
--- nusivilkti palatą ---
--- ir atsisėsti po palme ---

2021 11 05

Niūrus pabudimas iš iliuzijų

I

--- oranžiniai kamuoliai ---
--- temdo dangų ---
--- nutiko kažkas baisaus ---

II

--- atėjo ramūs laikai ---
--- apie kuriuos įspėjo filosofas ---
--- ir raudas sudėjo poetas ---

III

--- žiaurumas ir neapykanta ---
--- daugiau nepasikartos ---
--- protas bus nutildytas ---

IV

--- siaubingos kančios išnyks ---
--- tai, kas mus visus slėgė ---
--- taps archeologija ir mitologija ---

XV

--- mes eisim į tamsą ---
--- ir busim, ir busim ---
--- ir būsim, ir būsim ---

2021 11 04

Išlaisvink savyje (...), pareik namo

I

--- automobilių lempų šviesoje ---
--- pasimiršta nuskendę paukščiai ---
--- ir klajojančios rizomos ---

II

--- nevienišo smuiko melodija ---
--- vienišame kalnų tarpeklyje ---
--- atspindi tik tavo minčių aidą ---

III

--- prabėgantys Islandijos žirgai ---
--- primena tai, ko galbūt nebuvo ---
--- samanos atsisukusios į pietus ---

IV

--- naktis gimdo naujus demonus ---
--- sapnuose tu regi savo ateitį ---
--- rašai naują metrašį ---

XV

--- buzukis tyliai pasakoja ---
--- kas bus toliau ---
--- bet niekam to nesakyk ---

2021 11 04

Sukurk savo pasaulį

sukurk savo pasaulį
nupiešk jame savo spalvas
sumaišyk dangų su žeme
ištirk jos gelmes
nepamiršk paukščių
plėšrūnus mokyk rašto
o beraščius medžioklės

2021 11 02

Pokalbis su Pjovėju

I

--- šiąnakt lankė mane vėlės ---
--- į atsakymus paklausė ---
--- bet išbudęs menu tik tylą ---

II

--- kaip sužinoti man tuos klausimus ---
--- Pjovėjau, gal sudarom sandorį ? ---
--- ko nori už mano sielą ? ---

III

--- neturi tu sielos ---
--- nebus ir sandorio ---
--- ir klausimų nebus ---

IV

--- turėkis sau savo atsakymus ---
--- sakė Pjovėjas ---
--- ir ant juodo žirgo nujojo ---

XV

--- teks laukti kito susitikimo ---
--- galbūt ne čia ---
--- vėl pakalbėsime ---

2021 11 02, Vėliadienis

Atsainus vilties išnykimas

I

--- lėta ir balta ---
--- lopšine virtusi ---
--- atšiaurią žiemą sutikusi ---

II

--- kalnus dėl išdegusių pievų palikusi ---
--- smičium laikrodžiu griežianti ---
--- nesuprantamu kiekiu bosinių būgnų grojanti ---

III

--- protą jo paties pančiuose supančiojusi ---

--- iš lėktuvo be parašiuoto išmetusi ---

--- į žemėlapiuose nesančią teritoriją ---

IV

--- naują kalbą sukūrusi ---

--- naują raštą išradusi ---

--- naują ugnį įžiebusi ---

V

--- viltis ---

--- atsainiai ---

--- išnyksta ---

2021 11 01, *Vėles pagerbiant*

Kažkas

I

--- sakytum, visa tai ---

--- tik mūsų impulsai, instinktai ---

--- nuojautos, nuožiūros, nerimai ---

II

--- sakytum, jautru tai, ką kalbam ---

--- kuo kvėpuojam ---

--- ką mąstom ---

III

--- tai? tai, tai ---

--- the the ---

--- bet ar ouroboras patenkintas pagavęs savo ausį? ---

IV

--- bandom žengti per slenkstį ---

--- iš savo hobitiškos trobelės ---

--- žalios pievos laukia ---

XV

--- karinė galia ---

--- gal yra ---

--- bet tai juk yra švelnumas ---

2021 10 22

Ironijos pašlovinimas

I

--- šlovinu chaosą ---

--- iš kurio gimiau ---

--- kad pasiekčiau kosmosą ---

II

--- tebūnie pašlovintas cinizmas ---

--- apsaugantis nuo krokodilo ašarų ---

--- ir netikrų priešų ---

III

--- šlovinkime visus dievus ---

--- nes visi jie gyvena tik mūsų protuose ---

--- tikrai yra tik viena, nedali sąmonė ---

IV

--- šlovė sarkazmui, ironijai ir šypsenai ---

--- ne tai su perkreipta burna ---

--- ir spindinčiais dantimis ---

XV

--- šlovė tikrumo drakonui, kandančiam sau į ausį ---

--- Edeno sode (kuris tarp septyniolikos upių) ---

--- tebūnie tiesa ---

2021 10 22, Tarptautinė tiesos diena

Stichijų susimaišymas

*Ruduo tau tinka, panele vardu Ne. Kai nenutinka
nieko net sapne.*

Alina Orlova

I

--- poezija mums tinka ---
--- audra prie jūros ---
--- kai žaibai smogia iš žemės gelmių ---

II

--- retro mums tinka ---
--- rokenrolas, bliuzas ir tamsūs zongai ---
--- kabaretas, absentas ir gotika ---

III

--- I Ching mums tinka ---
--- kai nebežinome, kur eiti ---
--- burtas visada teisus ---

IV

--- smėlio mandalos mums tinka ---
--- kai ištisi gyvenimai ---
--- nubraukiami it smėlio dulkės ---

XV

--- liūdesys mums tinka ---
--- ir nekelia ragelio Dievo Angelai ---
--- ką veikia jie rudenį, paslaptis ---

2021 10 22

Atostogos (sapnuose, be feisbuko)

I

--- išeiti atostogų ---
--- laikinų, nes amžinos – nuobodu ---
--- į paskutinį sapną, nors tokio nėra ---

II

--- patirti daugelį jos atvaizdų ---
--- dešimtis fantastiškų siužetų ---
--- gal tik per kelias realybės sekundes ---

III

--- vėl ir vėl matyti ją ---
--- bet ir darsyk neprisiminti nei veido ---
--- nei vardo ---

IV

--- vėl ir vėl klausti savęs ir Aukščiausio ---
--- kur ji iš tikro gyvena ---
--- ar tik sapnuose ---

XV

--- ir viltis vėl susitikti su ja ---
--- atostogaujant sapnuose ---
--- kur nėra feisbuko, tik veidai ir knygos ---

2021 10 21, *sąmoksliskai*

Paskutinis sapnas

I

--- valdykime savo sapnus ---
--- ir svajones ---
--- kurkime savo naują drąsų pasaulį ---

II

--- darykime revoliucijas savo sapnuose ---
--- ir svajonėse ---
--- nebijokime savo giljotinos ---

III

--- naikinkime pyktį savo sapnuose ---
--- ir svajonėse ---
--- eikime savo paradokso šalikele ---

IV

--- prieš pabudami iš savo sapno į kitą sapną ---
--- pusiaumiegiu ---
--- išgerkime savo žolelių arbatos ---

XV

--- vos matoma savo kūlgrinda ---
--- eikime ežero lygiu paviršiumi ---
--- ir pamirškim savo sapnus ---

2021 10 15

Neišmanumas

I

--- pilnas internetas sumanių kačių ---
--- išmanių šunelių ---
--- ir kitų žvėrių ---

II

--- išmanusis robotas (tarnas) ---
--- paduoda paskutiniam žmogui paskutinę stiklinę ---
--- su actu (per klaidą), ir tampa valdovu ---

III

--- androidai gyvena savo galva ---
--- gimdo kitus androidus ---
--- ir cenzūruoja savo pačių kuriamus memus ---

IV

--- aš nesu ne(o)robotas ---
--- aš turiu savo adresą ---
--- ne namą, ne gatvę, o elektroninę dėžę ---

XV

--- neišmanyme gimiau ---
--- informacijos dribsmėlyje nuskęsiu ---
--- svarbu, kad robotas gyvens ---

2021 10 14, *Tolima-tolima ateitis*

Ar regi?

I

--- ar regi vandenyną ---
--- švytintį negirdimais ---
--- garsais ? ---

II

--- ar regi pasiklydusį kirą ---
--- nerandantį savo namų ---
--- dangorėžių pelkumoje ? ---

III

--- ar regi kalbančias žuvis ---
--- be hidrofono ---
--- pasaulio dydžio akvariume ? ---

IV

--- ar regi srūvančią laikmeną ---
--- iš ketvirto matavimo ---
--- bėgančią į nulinį ? ---

XV

--- ar regi, kaip saulė leidžiasi rytuose ---
--- o kyla pietuose ---
--- tai – miražas ---

2021 10 13, Tarptautinė miražų diena

Nežinau

I

--- išsamiai išsėmiau batus ---
--- (po pasivaikščiojimo baltai juodais lapais) ---
--- jie buvo pilni vandenyno ---

II

--- iškračiau giles iš kišenių ---
--- (kaštonai išsislapstė) ---
--- ne visas, – kelias palikau žvėrimis ---

III

--- baigėsi trupiniai paukščiams maitinti ---

--- (teks jiems skaityti pasakas ---

--- apie sotų gyvenimą) ---

IV

--- nežinau, kada baigsis ruduo ---

--- gal kai ims linkti kojos ---

--- ir trauks žiemos kvapas ---

XV

--- gal sulauksiu dar vieno viduržiemio ---

--- kai girgždant sniegui eisiu mūsų žeme ---

--- be jokio tikslo, be kėslo, be džiaugsmo ---

2021 10 12

Man patinka rutina

I

--- man patinka rutina ---

--- ryto svaigūs ritualai ---

--- saulės ir gamtos pasveikinimai ---

II

--- kiekvienas žingsnis ---

--- turi prasmę ---

--- jei palydimas maldos ---

III

--- kiekviena malda reikšminga ---

--- tik tada ---

--- jei ji svarbi tau pačiam ---

IV

--- visatos audinys suaustas ---

--- ne iš kvantų ir bozonų ---

--- o iš norų ir geismų ---

XV

--- kas gimė vakare ---

--- atgims ryte ---

--- ir gyvens dieną ---

2021 10 12, *Netarptautinė ritualų diena*

Pasikalbėjimas su Skausmu ir Laiku Požeminiame mieste

I

--- tavęs nėra ---

--- bet lyg esi visa ko valdovas ---

--- netikiu tavim ---

II

--- nesi nei linija ---

--- nei apskritimas ---

--- tik keistas virpesys senstančiose rankose ---

III

--- turi vardų daugybę ---

--- ir nė vienas nėra tikras ---

--- nors ir egzistuoja išgalvotuose matmenyse ---

IV

--- bandžiau kalbėti su tavim iš lėto ---

--- vis kitokia kalba ---

--- ar išgirdai mane ? ---

XV

--- išeik, palik mane ---

--- negrįžk, tebūna amžinas sekmadienis ---

--- ir nuskaidrėjus vienuma ---

2021 10 11, *Požeminis miestas*

Uždraustos knygos

I

--- nepracystantys paukščiai ---
--- neužsidedantys žiebtuvėliai ---
--- anodai be katodų ---

II

--- muziejus su išnykusiais gyviais ---
--- medaus nenešančios bitės ---
--- nuodingi žalčiai ---

III

--- laužai pleškina dar vieną ---
--- biblioteką ---
--- su nederamomis knygomis ---

IV

--- mažėjantis žodžių skaičius ---
--- apsiribokime keliomis frazėmis ---
--- ir greitu pusraščiu ---

XV

--- pasinerkime į virtualybės iliuziją ---
--- uždrauskime protui mąstyti ---
--- išbudę neskubėkime įjungti radijo ---

2021 10 10

Žiemos kvapas

I

--- vasario rytą per anksti išeisiu ---
--- dar uždarytos visos ---
--- žaidimų salės ---

II

--- o sniego kvapas ---
--- skverbiasi pro langą ---
--- tačiau įšalusį žemė jau be sniego ---

III

--- man niekas čia ---
--- nedraus svajoti ---
--- tačiau turėsiu aplankyti sapnus ---

IV

--- juose ir valandos, ir dienos ---
--- susimaišę ---
--- juose – ir laimė, ir iliuzija ---

XV

--- vasario rytą per vėlai sugrįšiu ---
--- nespėsiu pamatyti paukščio pirmo ---
--- išmokti giesmę jo pačiam jau teks ---

2021 10 08

(Ne)pasiduokim!

I

--- nepasiduokim skaičių magijai ---
--- raidžių taro ---
--- ir kvantinei astrologijai ---

II

--- nenorintiems anihiliuotis ---
--- dangaus kūnams ---
--- nepasiduokim ---

III

--- pagundoms parašyti ---
--- laišką sau į praeitį ---
--- ir ateity rastiems komiksams (nepasiduokim) ---

IV

--- neatskirtime poeto nuo poezijos ---
--- kaip kūno nuo sielos ---
--- neskaitykime blogų eilių ---

XV

--- nepasiduokim sau ---
--- (nes mūsų nėra) ---
--- kova, kad tai suvoktume, verta gyvenimo ---

2021 10 08

Aitvarai (Ištrauka iš Poetikos Konstitucijos Nr. 2)

I

--- eilėraščiai veda pasivaikšiot poetus ---
--- kaip aitvarai ---
--- „šeimininkus“ ---

II

--- svarbu, kad poetas ---
--- nežinotų ---
--- kas kieno „šeimininkas“ ---

III

--- poetas turi teisę kalbėti eilėmis ---
--- ir jos tenebūna ---
--- panaudotos prieš jį ---

IV

--- eilės yra įstatymai ---
--- Poetų Žemėje ---
--- poetai negali būti baudžiami myriop ---

XV

--- iš poeto negalima atimti poezijos ---
--- ir iš poezijos – poeto ---
--- poetą reikia mylėti ---

2021 10 08, kas po žeme – tas
ir danguje

Dvi Saulės

I

--- visi verkia, visi rauda, nieks nesijuokia visai ---
--- eikime tuojau į pirtį, bus mums linksma, bus gerai ---
--- atsibusim Tatuine ---

II

--- kai androidas ima jausti ---
--- žmogus tampa robotu ---
--- drugelis grįžta į vikšro ramybę ---

III

--- mirties mūzos ---
--- gimdo vaikus ---
--- ir slepia juos olose ---

IV

--- po daugelio metų ---
--- jie išsirita ---
--- iš savo kiaušinių ----

XV

--- pro pralaužtus lukštus ---
--- matyti Ra ---
--- ir Juodoji Ra ---

2021 10 07, *Dviejų Saulių paunksnėje*

Sušalę edelveisai

I

--- kiek daug pakalnėse gėlių ---
--- sustirusių ---
--- paliktų be vardo ---

II

--- kiek daug pamiškėse šiukšlių ---
--- mūsų žmogiškumo ---
--- kvintesencijos ---

III

--- kiek daug sąmokslų ---
--- liepia mums gyventi ---
--- sudėtingiau ----

IV

--- kiek daug saulės ---
--- nepatenka ---
--- pro uždarytą langą ---

XV

--- ir kiek mažai ---
--- vilties ---
--- (kai jos pats nenori) ---

2021 10 07, nušvietus saulei

Poeto priešai (Ištrauka iš Poetikos Konstitucijos Nr. 1)

I

--- niekad neskrisiu į Marsą ar Mėnulį ---
--- o Plutoną visada laikysiu planeta ---
--- tesaugo mane Mūzos ---

II

--- bendrausiu su visais Dievais ---
--- nė vieno jų neišskirdamas ---
--- poetą jie saugo 24/7/365+ režimu ---

III

--- nekeliausiu į gulagus ---
--- psichūškes, beprotnamius, durnynus ---
--- poetui lemta būti pranašu, o ne kaliniu ----

IV

--- nekirsiu medžių ir kitiems neleisiu ---
--- rašysiu ekologiškai, tvariai ---
--- o honorarą gavęs, mėšą ir toliau sapnuosiu ---

XV

--- neburnosiu prieš valdžią ir kolegas (jie visi nuostabūs) ---
--- nestosiu į anarchistų sąjungą ---
--- (nebent šiek tiek, savaitgaliais) ---

2021 10 06, *artėjant Poetų Amžiui*

Netikėtas ir nuostabus garsų susikeitimas vietomis

I

--- kuriant Poetikos Konstituciją ---
--- svarbiausia – nesumaišyti garsų ---
--- neperdėlioti jų vietomis, kur papuola ---

II

--- kad neliktų kalboje ---
--- levorvelių ir kalidorių ---
--- elito ir etilo ---

III

--- metatezę pasitelkę ---
--- distiliuosime gražiausias poemas ---
--- virš beugnio laužo ---

IV

--- mūsų gražus, bet nedidelis būrys ---
--- sakys paslaptis, sakmes, pasakas ---
--- ir tyloje spindės akimis ---

XV

--- tai bus netikėtas ir nuostabus garsų susikeitimas vietomis ---
--- po bemėnuliu dangumi ---
--- naktis, kurią įsimins visi poetai (ypač tie, kurie ją susapnuos) ---

2021 10 05

Poetikos Konstitucijos beieškant (II)

I

--- ieškok kaip duonos ---
--- ir surasi ---
--- (neradau nė plutelės) ---

II

--- klausyk muziką ---
--- tik tyliai ---
--- (neišgirdau triukšmo) ---

III

--- žiūrėk į piešinius ---
--- kaip į fotografijas ---
--- (geriausia nuotrauka – gyvybė) ---

IV

--- keliauk į tolimus kraštus ---
--- savam slogu ---
--- (man ir namie visata per didelė) ---

XV

--- neklausyk niekieno patarimų ---
--- ieškok išsigelbėjimo ---
--- (geriau išgersiu arbatos) ---

2021 10 05

Keletas patarimų, kaip nugalėti iliuziją

I

--- kai vieną kartą ---
--- nusprendžiau įveikt ją ---
--- kilo bėdų ---

II

--- pirmiausia – suprasti ---
--- kas ta iliuzija ---
--- o kas gal ir ne ---

III

--- ėmiau praktikuoti ---
--- įvairias praktikas ---
--- gamtą mylėti (šarkas, drugius ir meškėnus) ---

IV

--- bet sutikau girioje mokytoją ---
--- visai ne seną ---
--- bet išmintingą ---

XV

--- man jis pasakė ---
--- praktika – maja, bitė – irgi Maja ---
--- keisti sutapimai ---

2021 10 04, tarp noizo ir tylos

Poetikos Konstitucijos beieškant

I

--- gyvenimo nuėjęs bala žino kiek ---
--- poezijos eglyne pasiklydau ---
--- o sutiktas šuva laukinis nekalbėjo ---

II

--- net šarkos (plepės) ---
--- nieko doro nepasakė ---
--- tik uodegom į tankumą parodė ---

III

--- meškėną seną sutikau ten ---
--- rankelėm vaikiškom ---
--- jis kažką rodė ---

IV

--- staiga (taip būna) ---
--- užsidegė galvoj lemputė ---
--- atėjo mintys geros ---

XV

--- poetams būtina gyventi ---
--- tik pagal Poetikos Konstituciją ---
--- ir nebebus tuomet miškai jiems klaidūs ---

2021 10 03

Kalbančių žuvų gaudymas

I

--- hiperaktyvus ---
--- kalbančių žuvų gaudymas ---
--- šešėlių šviesoje ---

II

--- būties mįslės ---
--- čia nesvarbios ---
--- reikšmingi tik žingsnių aidai ---

III

--- sienos tuščios ---
--- ant jų ---
--- bespalviai hieroglifai ---

IV

--- už pakarpos ---
--- po vieną ---
--- grąžinimas namo ---

XV

--- pagautas žuvis ---
--- ir kalbas ---
--- paleidžiam į laisvę (giedodami) ---

2021 10 02

Sustingimas

I

--- sustingusios laike sūpynės ---
--- nepareinantys namo vaikai ---
--- karo nuojauta po taikiu dangumi ---

II

--- metalinės šukės ---
--- moliniuose ąsočiuose ---
--- prieš melsvus veidrodžius ---

III

--- vamzdžiai prie upės ---
--- kiču apsimentantis tikrasis menas ---
--- geriausia mūsų visų investicija ---

IV

--- sustingsta ranka ---
--- tiesiant išmaldą ---
--- savo senam draugui ---

XV

--- išgelbėk, Viešpatie ---
--- nuo masinės kapavietės ---
--- nuo išminties išsigelbėsiu pats ---

2021 10 01, kai aplanko nuojautos

Begalybė minus vienas

I

--- išmokti matematiką ---
--- paneigiant plokščių logiką ---
--- vienmačiame pasaulyje ---

II

--- padalinti nulį iš nulio ---
--- iš begalybės atimti vienetą ---
--- surasti paskutinį pi skaičių ---

III

--- perskrosti neeuklidinę erdvę ---
--- vienmačiu kosminiu laivu ---
--- nuo taško a iki taško a ---

IV

--- pasaulį laikantiems gigantams ---
--- pasiūlyti vandens ---
--- kol dar žiemos nėra ---

V

--- nuosekliai pereiti visus ---
--- Karaliaučiaus tiltus ---
--- vienu metu (o laisvu laiku traukti šaknis iš minus vieno) ---

2021 10 01, naujas mėnuo – nauji
reikalai

Paslaptis

I

--- paslaptimi šia nesidalinsiu ---
--- ir nė užuominos neduosiu ---
--- nunešiu su savim kažkur ---

II

--- ją misticizmu apipinsiu ---
--- dainų sukursiu ---
--- šokių (gal) ---

III

--- bet jei netyčia sužinosit ---
--- šią paslaptį iš šarkų ---
--- ar meškėnų ---

IV

--- tuomet ją saugokit tvirtai ---
--- ir niekam nieko nesakykit ---
--- (nors kitos šarkos ją tikrai suras) ---

XV

--- išsaugokit saulėtekio triukšmą ---
--- ir saulėlydžio tylą ---
--- ir niekam neprasitarkite, kad mylit ---

2021 09 30, *kažko pabaiga – kažko pradžia*

Laimingas

I

--- kai suvoki, kad esi laimingas ---
--- daugiau nieko nebereikia ---
--- visi loterijų bilietai – vienoje kišenėje ---

II

--- tau pavydi paukščiai ---
--- tau pavydi gėlės ---
--- pats sau kartais netgi pavydi ---

III

--- ką daryt laimingam ---
--- kai nieko nebereikia ---
--- tik tylos kasdienės ? ---

IV

--- liūdesį paversti ---
--- viltimi, tikėjimu ? ---
--- o gal vyną – vandeniu ? ---

XV

--- ant uolos nebyliai stovi ---
--- daugiarankė dievė ---
--- nei laiminga, nei liūdna ---

2021 09 29, *neskiriant spalvų*

Jauni dievai (be vardų)

I
--- tą vakarą aplankė ---
--- jauni dievai ---
--- neprisistatė (nes neturėjo dar vardų) ---

II
--- kukliai paprašė ---
--- suteikt vardus ---
--- ir dar neilgą sukurt melodiją ---

III
--- uoliai ėmiausi ---
--- keisto darbo ---
--- netrukus gimė nauji vardai (su muzika) ---

IV
--- išduot, deja ---
--- jų jums neleido ---
--- todėl tik tarsiu: skamba jie gražiai ---

XV
--- ir jūs pakvieskit ---
--- užsukt jaunus dievus ---
--- bus šventė jūsų ir jų namuose ---

2021 09 28, užsiimant bala žino kuo

Sapnaraštis (tarp šviesos ir šešėlio)

I
--- skaityk sapnaraštį ---
--- tarp šviesos ir šešėlio ---
--- kad atskirtum begalybę nuo mirties ---

II
--- nepiešk savo liūdesio ---
--- šypsenėlėmis ---
--- nutapyk jį tokį, koks yra ---

III

--- atsiverk kriekliui ---
--- užgriūvančiam tave ---
--- viso pasaulio skausmu ---

IV

--- kuo daugiau skausmo pajusi ---
--- tuo geriau žinosi ---
--- ką daryti, kad jo liktų kuo mažiau ---

XV

--- skaityk sapnaraštį ---
--- (nes kitokio rašto nėra) ---
--- sušok savo mintis ---

2021 09 28, šokant pagal architektūrą

Laiškas liūdinčiam žmogui

I

--- neliūdėk ---
--- tuštuma vavyje ---
--- yra tik apsinuoginusi liuzija ---

II

--- viskas, ką patirsi ---
--- grįš sapnuose ---
--- nes tu ir dabar gyveni sapne ---

III

--- neliūdėk ---
--- miršta tik iliuzijos ---
--- o mes visi – nemirtingi ---

IV

--- kartok dažniau mintyse ---
--- iliuzija iliuzija iliuzija ---
--- išgiedok, išmurmėk, išstauk savo skausmą ---

XV

--- liūdesio anatomija ir architektūra ---

--- lingvistika ir geografija ---

--- byloja: jis baigiasi ---

2021 09 27

Prisirišimas

I

--- ne virve ---

--- ir net ne mintim ---

--- prie tavęs prisirišau ---

II

--- peizažų dainomis ---

--- paukščių piešiniais ---

--- (ant sparnų) ---

III

--- jūros sultimis ---

--- debesų desertais ---

--- žemės sriuba ---

IV

--- medžių akimis ---

--- grybų pėdomis ---

--- šaltinių tylą ---

XV

--- basom kojom po žolę ---

--- viduržiemį ---

--- savo planetoje ---

2021 09 27

Bėgant

I

--- nuo savo mylimų iliuzijų (visų)---
--- nuo prastos muzikos (topinės) ---
--- nuo kičinių muziejų (nevardinsiu) ---

III

--- nuo interneto (lėto) ---
--- nuo tempo (per greito) ---
--- nuo įkyruolių (kasdienių) ---

IV

--- nuo ramybės (apgaulingos) ---
--- nuo jubiliejų (ir kitų švenčių) ---
--- nuo parazitų (visuose pavidaluose) ---

XV

--- kurlink, nežinia (argi) ---
--- nei tikslas, nei pats kelias – nesvarbu (nejaugi) ---
--- svarbu tiesiog bėgti (matysim) ---

2021 09 26, *tebebėgant (negreit)*

Dievų tylą

I

--- ką pasakysime ---
--- kai laikas ateis ---
--- ir nebegalėsime rinktis netikėti ---

II

--- kai prieš mus stos ---
--- senieji dievai ---
--- ir tyloje lauks ---

III

--- kai žengsime plokščiu paviršiumi ---
--- apvalaus sapno link ---
--- ir niekaip neparinksime žodžių ---

IV

--- kai sprogs visi mūsų kvantai ---
--- anihiliuosios svajonės ---
--- ir susikalbėsime tik su gyvūnais ---

XV

--- ko mus išmokys ši tyla ---
--- kai skęstantys kontinentai ---
--- tyliai iškvėps paskutinę dvasią ---

2021 09 25, *belaukiant*

Kai gimsta poezija

I

--- pokštas po bokštu ---
--- muzika be natų ---
--- neskambanti melodija ---

II

--- samanų Sacharoje ---
--- krūmai Antarktidoje ---
--- antilopės Anykščių šilvelyje ---

III

--- arbata iš sliėkų ---
--- žemuogių troškiny ---
--- bulvių kompotas ---

IV

--- knygų skaitymas tamsoj ---
--- dainavimas po suskilusia lempute ---
--- melo šiluma ---

XV

--- kai gimsta poezija ---
--- viso to nelieka ---
--- žodis nejvardija tuštumos ---

2021 09 25

III. IŠJUNGTA INTERNETAS

Prie dolmeno (o gal seido)

I

--- kai šarkos paliks savo vaikus gegutėms ---
--- o mes ieškosime kontakto su žemiška civilizacija ---
--- iš nežinia kur mūsų kieme atsiras dolmenas (o gal seidas) ---

II

--- mes prisėsime prie keistojo akmens ---
--- atsipalaidavę ištiesime kojas ---
--- ir murmėsime murmelę ---

III

--- tuomet mes pajusime šilumą ---
--- viduje, o gal net išorėje ---
--- nuvilnys spalvų bangos akimis ir plaukais ---

IV

--- mes pamiršime žodį ---
--- ramybė ---
--- nes patys tapsime ja ---

XV

--- o kas bus toliau ---
--- mes neatsiminsim ---
--- ir niekam nepasakosim ---

2021 09 24

Įsiūtis

I

--- vieną dieną mes paliksime namus ---
--- kurių niekada neturėjome ---
--- pamiršime kelią, kurio nebuvo ---

II

--- kitą dieną mes pyksim ant savęs ---
--- ieškosim teisybės ---
--- bet rasim tik tylą ---

III

--- trečią dieną ---
--- mūsų jau nebebus ---
--- nes nebuvo kam būti ---

IV

--- dar tris dienas ---
--- mes baiginėsime kurti pasaulį ---
--- dievai be vardų ---

XV

--- o septintą dieną ---
--- mes ilsėsime, nors nepavargę ---
--- ir įsiutę keiksim ramybę ---

2021 09 24

Demonų pievelė

I

--- ar galiu nužudyti demoną ---
--- ir naujai pažvelgti ---
--- į žvaigždes ? ---

II

--- ar galiu atsidurti ---
--- demonų pievelėj ---
--- ir surasti joje ramybę ? ---

III

--- ar švelnumo jūroj ---
--- galiu nepasiklysti ---
--- tarp žemėdrebių ? ---

IV

--- kiekvienas atsakymas turi klausimą ---
--- kai yra tyliai ištiriamas demono ---
--- tamsėjant ---

XV

--- tuomet nušvitęs veidas ---
--- trumpam nušviečia ir pievelę ---
--- o joje auga keistos gėlės ---

2021 09 24, *keliaujant*

Šviesa

*And he's soothing my soul
And he's healing my wounds
He's a friend not a foe
He ain't throwing no stones
So I followed his light
And it's set me free*

Me And That Man

I

--- kai stovėjau prie jo kapo ---
--- galvojau tik apie šviesą ---
--- ir planetą gaubiančias debesų kekes ---

II

--- vardas, kuris sudrebina kalnus ---
--- iš tylos ir šviesos ---
--- neriantis per tamsumas ---

III

--- žmogaus veidrodinis atspindys ---
--- nesenstantis ir nesukurtas ---
--- matomas visur, todėl niekur nematomas ---

IV

--- burtažodžiai nepadės ---
--- šviesą reikia nešti tyliai ---
--- kad ir kaip žaibuotų ---

XV

--- grįžtant namo ---
--- mirtis nusišypsojo ---
--- liepė dar palaukt ---

2021 09 23

Neparašytas laiškas

I

--- tiek daug neparašytų laiškų ---
--- pelėdoms ir šarkoms ---
--- o liūdniausia, – tam niūriam šuniui ---

II

--- jam pažadėjau parašyti ---
--- bet vietoje to nupiešiau paveikslą ---
--- ir palikau jį edelveisų pievoje ---

III

--- kai susitiksime sapnuose ---
--- galėsiu papasakoti ---
--- kaip kvepia gėlės iš neprieinamų kalnų ---

IV

--- gal tuomet ir man ateis ---
--- neparašytas laiškas ---
--- nuo nežinomo žmogaus ---

XV

--- o kol kas vadinkite mane ---
--- Anubiu, o dar geriau – Anpu ---
--- saugančiu jūsų laikinas sielas ---

2021 09 23

Investicija

*Visos svajonės lieka kažkur praeity,
Vaikiškos mintys skęsta gilioj užmaršty...
Kam atsisakom to, kuo maži tikėjom, nešiojom ir
slėpėm širdy?
Kas man į visą tai atsakys?*

Fojė

I

--- į ramybę ---
--- į šviesias mintis ---
--- į buvimą be laiko ir pykčio ---

II

--- į keliones savin ---
--- į paveikslus sapne ---
--- į peizažus kelių išmatavimų ---

III

--- į draugišką šypseną ---
--- į giedras akis ---
--- į aistrų nevaržomą širdį ---

IV

--- į nenorą pasent ---
--- į amžiną vaiką ---
--- į tikėjimą tuo, kad bus dar geriau ---

XV

--- į mirusiųjų knygas ---
--- į mantras be burtų ---
--- investuoju ---

2021 09 23, grįžtant vaikystėn

Išsijunk internetą

I

--- išsijunk internetą ---
--- ir skaityk eilėraščių ---
--- iš delno ---

II

--- numalšink skausmą ---
--- šviesia mintimi ---
--- apie tylą ---

III

--- pamąstyk, koks pasaulis buvo ---
--- kai dar nieko nebuvo ---
--- (rytoj) ---

IV

--- nupiešk viziją ---
--- ir įsimink ---
--- paveikslą paslėpk ---

XV

--- kol saulė patekės ---
--- ir ateis gražus rytas ---
--- bus rami naktis ---

2021 09 22, *Rudens Lygė / Mabon*

Holograma

I

--- mūsų pokalbis išliko ---
--- tik plokštelės vingiuose ---
--- garsas, vaizdas, – nesvarbu ---

II

--- žodžiai – tylūs ---
--- mintys – garsios ---
--- žvilgsniai – tik juodai balti ---

III

--- sapnuose mes susitinkam ---
--- o eilėraščiuos išliekam ---
--- (kartais liekam dainose) ---

IV

--- kas mes esam, kur mes einam ---
--- klausimai – labai seni ---
--- bet atsakymų nieieškom ---

XV

--- kam žinoti hologramoms ---
--- savo paskirtį nuskirtą ---
--- jei visatos dar nėra ---

2021 09 22

Samurajus

I

--- mes niekada nebūsime ---
--- atviri su savimi ---
--- nes esam samurajai ---

II

--- mes – tarnai savo protui ---
--- ar patys sau šeimininkai ? ---
--- viskas priklauso nuo to, kaip perskaitysim 侍 ---

III

--- lemties kardas ---
--- nukerta svajones ---
--- greičiau nei Žmonių Šlovės ginklas* ---

IV

--- ar žinome, ko norime ---
--- kai baigiasi laiptai ---
--- ir turime šokti į bedugnę sapne ? ---

* Δημοκλής, liet. Damoklas

XV

--- samurajus sustingo laike ---

--- jis kantriai laukia ypatingos progos ---

--- kai ginklas bus naudojamas tik ramybei pasiekti ---

2021 09 21

Nekromantija

I

--- susidraugauti su mirusiais ---

--- kaip mokė egiptiečiai ---

--- ruoštis kasdien su jais susitikti ---

II

--- nebijoti bijoti ---

--- tiesti ranką nekromantams ---

--- suvokiant, jog proto (ne)miegas juos gimdo ---

III

--- tirštos, subtilios materijos ---

--- efektingai pasirodo ---

--- alkani, basi, pikti, vieniši, liūdni ---

IV

--- tik mirtis yra tikra ---

--- sako nekromantas ---

--- ateik į mano sapną, kviečia be žodžių ---

XV

--- pasiduoti mirties hipnozei ---

--- pamatyti savo būsimą perėjimą ---

--- akyse be veido ---

2021 09 20, *nemiegant-nesapnuojant*

Visuotinė simurgizacija

I

--- užteks tos elektrifikacijos ---
--- skelbiu visuotinę ---
--- simurgizaciją ---

II

--- grįžimą pas Simurgą ---
--- kelionę į save ---
--- pas savo dykras, kalnus ir kemsynus ---

III

--- pakelsiu trisdešimt paukščių ---
--- aštuntuoju laipsniu ---
--- kad visiems užtektų bent po aštuonis ---

IV

--- šalčio kaktusai ant langų ---
--- dar nepasirodė ---
--- visuotinis atšalimas vėluoja ---

XV

--- vėjai galvoje ---
--- išblaško abejonių debesis ---
--- virstame paukščiais ---

2021 09 20, *Padangė*

Išnykti (Per sekundę)

I

--- paskutinis sumuštinis ---
--- karštos arbatos gurkšnis rišant batus ---
--- kuprinė be turinio ---

II

--- į kelių išeiti ---
--- ir vėl jo nežinant ---
--- keliaujant ten, kur paveš ---

III

--- netraukia kalnai ---
--- netraukia verpetai ---
--- kelionė šįkart – stovint vietoj ---

IV

--- traukinio grafikas užšifruotas ---
--- palydovė nekalba jokia kalba ---
--- pakeleivių kupė durys neatsidaro ---

XV

--- o štai ir Padangė ---
--- bet argi ji – tikslas ? ---
--- sekundę atrodo, kad taip ---

2021 09 20

Struktūra (Skiriama Steve'ui Roachui)

I

--- poezija be liūdesio nėra poezija (farsas) ---
--- teatras be kaukių nėra teatras (faršas) ---
--- rokas be pykčio nėra rokas (drebučiai) ---

II

--- romanai be aistrų nėra romanai (laikraštiena) ---
--- teiginiai be neiginių nėra teiginiai (metafizika) ---
--- ir užtenka žodžių viskam (gana jų) ---

III

--- o tada ateina ji (revoliucija) ---
--- karalienė (princesė) ---
--- tylą (tyla) ---

IV

--- nužengia iš kažkur (be adreso) ---
--- apklostas, kad nesusąlygum (nuo savo minčių) ---
--- ir grįžta atgal į niekur (su adresu) ---

XV

--- tuomet išmoksi tylėt (garsiai) ---
--- ir tylą girdi kaip garsą (kvėpuodamas) ---
--- struktūruotą, bet vientisą (nuolat) ---

2021 09 19, *jubiliejus su tyla*

Šaltis

I

--- egzistencinis šaltis ---
--- ir šaltis dviese ---
--- daug baisiau nei ne laiku atėjusi žiema ---

II

--- o gal – priešingai ---
--- turime sušalti ---
--- įšalti lede (ne ledynmečio metu) ---

III

--- kad suvoktume šilumą ---
--- kokia ji būtina ---
--- mūsų vienišam buvimui ---

IV

--- šalta-nebalta ---
--- kainos-nekyla ---
--- melo-padaį-nuo-šalčio-svyļa ---

XV

--- ištieskim delną sniegams ---
--- gal kada nors nusileis ---
--- ir pateisins tai, kodėl mes šąlame ---

2021 09 19, *šąlant*

Migla

I

--- atsibudau tavo sapne ---

--- ir paklausiau ---

--- ką tu sapnuoji ---

II

--- pasakei, kad nemiga puola ---

--- ir esu aš tik sapnas tavasis ---

--- (migla) ---

III

--- ant pagalvės padėjai tris vyšnias ---

--- pasiimk, pasakei ---

--- bus įrodymas ---

IV

--- padėkojau, bet nieko nepamčiau ---

--- tegul lieka sapnai ---

--- paslaptis ---

XV

--- atsibudau jau savo sapne ---

--- ir regėjau save sapnuojantį tave ---

--- o ant sienos kabojęs veidrodis nieko nerodė ---

2021 09 18, sapnuojant

Babuina (Įspėjimas)

I

--- babuina įsilauš į jūsų smegenis ---

--- prieš tai padovanoję itin ryškius televizorius ---

--- ir rodys jums puikiausius šou ---

--- viskas už dyką ---

II

--- babuina duos jums 100G internetą ---

--- kad neišlįstumėte iš savo dėžučių ---

--- ir nesidomėtumėte, ar jau parskrido paukščiai ---

--- ar sužaliavo medžiai ---

III

--- babuinai atims jūsų numizmatines kolekcijas ---

--- ir lieps skaitmenizuotis ---

--- jūsų gyvenimas taps skaičiukais ---

--- o kelionės – statistika ---

IV

--- babuinai nebeleis tranzuoti ---

--- ir miegoti po krūmu ---

--- nes taip gali gimti maištas ---

--- ar (neduok, Didysis Babuine) sąmonė nušvist ---

XV

--- babuinai lieps eiti į ateizmo muziejus ---

--- ir melo bažnyčias ---

--- jie pakrikštys jus virtualia ugnimi ---

--- ir daugiau jau nieko tikro nebenorėsite ---

2021 09 18, *linksmas rytas*

Socialinis eilėraštis apie svetimas problemas

I

būti išvartam iš angelų sąjungos

tapti paminklu nukirstom kojom

knyga be viršelių

tai – tikroji poeto svajonė

II

socialinė distancija – niekis

socialinis disonansas – gėris

socialinis balansas – mokesčiams

III

kai filosofo paklausiau apie galimybes

jis prakalbo apie pasą

kai pasų poskyryje paklausiau apie Kantą

žvilgsniu parodė į mano nelygintas kelnes

IV

poetas privalo gyventi ir mirti skurde
dailininkas turi neparduoti nė vieno paveikslo
muzikantas neprivalo išleisti jokio albumo
tegul viską už juos sukuria viešryšiai

XV

Raudonkepuraitė įsidarbino pas Vilką budefe
kasryt nesiskiria su buteliu
jie vienas kitą myli tyliai
o iš kitų jie šaiposi garsiai (nes socialiniuose tinkluose)
P. S. Nutiko tai nežinomoje 31/33 Karalystėje

2021 09 17

Vakar

I

vakar atėjo angelas
apklojo, kad nesusalčiau
po pagalve padėjo plytelę šokolado
kad nemirčiau iš bado

II

šiandien šilta ir jauku

2021 09 17

(Ne)viltis

perskelta gyvatė
užstringa in ir jan plyšyje
nesuvokdama, kad tai – juodoji skylė

2021 09 15

Amžinai

I

--- kad neišnyktume ---
--- mums tereikia suvokti ---
--- jog esame amžini ---

II

--- visada tokie buvome ---
--- esame ---
--- būsime ---

III

--- nereikia migruot kaip gandrams ---
--- nei į pietus ---
--- nei į šiaurę ---

IV

--- mirtis – liga ---
--- pasveikime ---
--- išmokime būt nemirtingais ---

XV

--- ištiesę ranką mirčiai ---
--- palinkėkime jai ramybės ---
--- ir eikime į šviesius sapnus ---

2021 09 04

Dėsniai

I

--- (ne)susikertančios linijos ---
--- iškilių protų kuriamame ---
--- viską apjungiančiame visatos modelyje ---

II

--- kas bendro tarp velnio ir gegutės? ---
--- tarp kvanto ir galaktikos? ---
--- tarp žmogaus ir dujinių planetų? ---

III

--- trumpam urvą palikęs išminčius ---
--- sutiko fiziką ir paklausė ---
--- o kam tau visa tai, tie visatos modeliai ? ---

IV

--- žinosiu, koks yra pasaulis ---
--- ir ką su juo daryti ---
--- (ir kaip kariauti išmaniau, pridūrė tyliai fizikas) ---

XV

--- išminčius nenusišypsojo ir grįžo urvan ---
--- kuriame jis nieko nežinojo apie fiziką ---
--- (jame neveikė jokie dėsniai) ---

2021 09 03

Mokomės (s)kristi

I

--- raudonas paukštis ---
--- sparnu rėžia orą ---
--- akys pavydžiai jį stebi ---

II

--- smagu mokytis skristi ---
--- stebint ---
--- paleidus mintis aitvarais ---

III

--- kas kita – mokytis kristi ---
--- suvokiant, kad ir dangus, ir bedugnė ---
--- esi pats ---

IV

--- šviesk, beprotiškas deimante ---
--- keliauk po visas ---
--- ir pasakok tikrąją Ikaro istoriją ---

XV

--- pasauliams, kurie yra ---

--- buvo ir bus ---

--- (o mes išnyksim) ---

2021 09 02

Žiedlapiai (Paskutinis romantikas)

I

--- Mėnulis nėra piliulė ---

--- Saulė nėra lemputė ---

--- Žemė nėra mūsų namai (ją mums paskolino) ---

II

--- Gėlės gimsta jūrose ---

--- Žuvys skraido vandenyse ---

--- Okeanas – mūsų tėvas ir motina ---

III

--- Pamaitink šunį (bet kurį) ---

--- Paglostyk katiną (nepasirinktinai) ---

--- Sukurk naujus namus paukščiui (nebūtinai šarkai) ---

IV

--- Ekologinė katastrofa – tai mes ---

--- Kai apsimetame, kad nesame romantikai ---

--- Ir žiūrėdami į ledynus matome tik sušalusį H₂O ---

XV

--- Šiltas megztinis pingvinui ---

--- Nepiktas baltojo lokio žvilgsnis ---

--- Pirmieji žingsniai į nubudimą (nors ir labai šalta) ---

2021 09 02, *ašigaliaujant ir atgailaujant*

Hermio kapas

I

--- triskart išmintingasis ---
--- guli kape, kurio nėra ---
--- tradicija nemirė (tik dar viena civilizacija išnyko) ---

II

--- po skliautais, regėjusiais išminčius ---
--- po žvaigždėtu dangumi (be jokių dėsnių) ---
--- urvuose, medžiuose, dykrose ---

III

--- karavanai nesiliauja eiti ---
--- kad ir kiek lotų šunys ---
--- (dykumų kelius mato tik šarkos) ---

IV

--- šunys loja, mėnulis neboja ---
--- pakeliui į Hiperborėją ---
--- randami pakeleiviai (jų vardai žiniasklaidai nežinomi) ---

XV

--- niekas nestatoma iš naujo ---
--- nes niekas nebuvo sugriauta ---
--- (išskyrus iliuzijas) ---

2021 09 01, *tai sveiks, rudenėli*

Šventasis meškėnas

I

--- ir vėl į sapną ---
--- iš amžinai žalios girios ---
--- atkeliaus šventasis meškėnas ---

II

--- be žodžių paguos ---
--- pasakys: kaip gerai, kad jau beveik ruduo ---
--- bus smagu, pamatysi ---

III

--- jis atsitemps savo keistų žaidimų ---
--- sukonstruotų iš gilių ir kankorėžių ---
--- ir meistriškai pasakos istorijas ---

IV

--- apie tai, koks gyvenimas nuostabus ---
--- ir kad nereikia slėptis nuo savęs ---
--- o tada, pamojęs rankutėmis, tyliai dings ---

XV

--- iki kitos ---
--- paskutinės ---
--- vasaros dienos ---

2021 08 31, dar ne taškas

Mitai, magija ir paukščiai

I

--- sapnavau vienišą žmogų ---
--- kurio sodyba kalnuotoje šalyje ---
--- buvo paskelbta LDK autonomija (pagaliau) ---

II

--- regėjau dailias amazones ---
--- ne Amazonijoje ---
--- naikinančias silpnuosius (vyrus) ---

III

--- skaičiau nepatikimą knygą ---
--- apie netikėtus nuotykius ---
--- bandant grįžti iš karo namo (iš lėto) ---

IV

--- pasinėriau į mitolaiką ---
--- kad geriau suvokčiau ateitį ---
--- (laikas – ne linija, pasaulis – ne vakuumas)

XV

--- o kur paukščiai ? dvejojau belaukdamas ---

--- jie nesirodė ---

--- (kūrė naujus mitus) ---

2021 08 31, *artėjant*

Melas

I

--- kai kalba skausmas ---

--- girdisi melas ---

--- skausmas yra melas ---

II

--- kai šneka pyktis ---

--- aidi melas ---

--- pyktis yra melas ---

III

--- kai šnabžda pavydas ---

--- šliaužia melas ---

--- pavydas yra melas ---

IV

--- kai staugia žvėrys ---

--- ateina snūda ---

--- snūda yra melas ---

XV

--- kai kalba tyla ---

--- kalba budà ---

--- tyla nėra melas ---

2021 08 31, *paskutinioji iš nepaskutiniųjų,
nepaskutinioji iš paskutiniųjų, antradienis*

Šventas pyktis (Pažaboti tigrą)

I

--- ant savęs, ant Dievo, ant valdžios ---
--- ant kantrybės, ant ramybės, ant priešų ---
--- atėjo laikas pažaboti tigrą ---

II

--- šventoji neapykanta ---
--- suteik jėgų ---
--- pykti ant neteisybės ---

III

--- šamaniškas jsiūtis ---
--- paversti visus žmones kankorėžiais ---
--- o save – vėju ---

IV

--- kur susikerta stichijos ---
--- skęsta senos salos ---
--- ir kyla naujos ---

XV

--- ledas ašigaliuose traukiasi ---
--- pingvinai ir meškos adaptuojasi prie naujo klimato ---
--- po palmėmis žvelgdami į dangų ---

2021 08 30

Rupūžės ir slibinai

I

--- gęsta šviesa negatyvuose ---
--- pozityvai praranda tamsą ---
--- randami nespėję pasimelsti maldininkai, užstrigę gintaruose ---

II

--- vadink mane brizu ---
--- sako netikėtas vėjas ---
--- atūžiantis su keista žinia ----

III

--- rupūžės ir drakonai išpranašavo ---

--- drebės žemė ---

--- ir viskas pasaulyje pasikeis ---

IV

--- Hiperborėja pasitrauks į pietus ---

--- ledynuose ims augti palmės ---

--- sniego leopardai persikels į kemsynus ---

XV

--- baltosios meškos išliks tik Himalajuose ---

--- o mūsų namai bus atviras kosmosas ---

--- ir antras mėnulis (kol kas nematomas)

2021 08 29

Vėjas mus nupūs

I

--- nors nesame dulkės ---

--- ir nėra rūko aplink ---

--- vėjas mus vis tiek nupūs ---

II

--- nuo plokščio Žemės paviršiaus ---

--- kurį vos įstengia laikyti kaimenė dramblių ---

--- ir Nišek iš Loch Neso ežero ---

III

--- vakuume mus perims Saulės vėjas ---

--- mūsų kūno dalelės taps bangomis ---

--- ir įskries į asteroidų žiedą ---

IV

--- tų keistų suirusių planetų ---

--- mėgstančių keisti kitų likimus ---

--- kosminių anarchistų ---

XV

--- iš kelionės grįšime jau kiti ---
--- gavę neįtikėtiną dovaną ---
--- apsigyventi smėlio laikrodžiuose ---

2021 08 29, kelio ir prasmės dulkėse

Mėnulio batai (Instrukcija psichonautams)

I

--- kai eisi mėnulio paviršiumi ---
--- (bet kurio iš 214) ---
--- nepalik pėdsakų praeities kartoms ---

II

--- švariai nusivalyk batus ---
--- neparvežk mėnulio dulkių ---
--- ateities archeologams ---

III

--- padėk seną gitarą ---
--- po akmeniu ---
--- gal čiabuviai norės pagrot ---

IV

--- natų rinkinio nepalik ---
--- jiems gali nepatikti mūsų melodijos ---
--- o kamertoną paskolink (gal sugalvos kada grąžint) ---

XV

--- ištiesk didelę vėliavą ---
--- sudurstytą iš visų nematomų spalvų ---
--- iš šaukis pagalbos (tu juk vienas kosmose) ---

2021 08 28

Gal ir man jau laikas skrist

Gal ir man jau laikas skrist

Nes jaučiu

Kad jau galiu

Aš pakilt virš tų veidų

Virš tų miestų

Virš minčių

Virš tų miestų kur nakčia

Visi miega ir tamsu

Naktinės Personos

I

--- pasisveikinimas slaptais ženklais ---

--- primerkus akis ---

--- netariant nė žodžio ---

II

--- minčių parašiotas paruoštas ---

--- jei nepavyktų skristi į laisvę ---

--- (nors akivaizdu, kad jis neišgelbės) ---

III

--- žagatos suka ratus virš debesų ---

--- it maitgrifiai ---

--- ir laukia, kol tylos bokšte bus paaukota ---

IV

--- palieku savo šamanišką būgną ---

--- be testamento, samanose ---

--- kas ras, būkit atsargūs ---

XV

--- štai ir skrydis, debesys, tyla ---

--- triukšmo lieka vis mažiau ---

--- ir sustot nebėra jėgų ---

2021 08 28, skrendant

Mašinos (Pragaro ir žmonių)

I

--- elektroninės musės ---
--- piešia trajektorijas virš dirbtinių protų ---
--- kairiarankis robotas mokosi kaligrafijos ---

II

--- dronas žudikas puikiai atlieka savo darbą ---
--- kam reikalingi jausmai, kai yra matematika ---
--- žmogaus gyvybė neverta nė mikroschemos ---

III

--- du žmonės – trys religijos ---
--- dvi mašinos – nė vieno tikėjimo ---
--- akivaizdus progresas veda į šviesų rytojų ---

IV

--- kam reikalinga poezija, kai turime kvantinius kompiuterius ---
--- kosminius teleskopus ---
--- ir tamagočius ---

XV

--- mašinų sukilimo nebus ---
--- mes patys joms pasidavėme ---
--- liaukimės snausti, laikas nubusti ---

2021 08 28, 111-as Senelio gimtadienis

Sugalvok svajonę

I

--- nupiešk savo baime ---
--- susigalvotais rašmenim ---
--- (bet kaligrafiškai) ---

II

--- išvirk savo košmarus ---
--- dideliam puode ---
--- ant laužo ---

III

--- pasidalink savo šviesa ---
--- su nepažįstamaisiais ---
--- (tik anonimiškai) ---

IV

--- atimk iš medžiotojo šautuvą ---
--- ir duok jam rudenėjančių lapų puokštę ---
--- prie ūkio pravers ---

XV

--- atsakyk išskrendantiems paukščiams ---
--- švilpimu, staugimu, kriokimu, dundesiu ---
--- ir ramiai eik namo ---

2021 08 27

Senas šuo po nauja žvaigžde

I

--- Morfėjaus karalystėje ---
--- sapnai, sapnalaikiai, sapnų gaudyklės ---
--- ir sapnininkai, užrašyti prieš veidrodį ---

II

--- svirplių choras ir giedras dangus ---
--- žvaigždės taip arti ---
--- kaip ir jūros bangų mūša ---

III

--- norisi susirangyti jaukiai ---
--- kaip senam šuniui ---
--- ir jausti atkeliaujant sapnų deives ---

IV

--- ramybė – tai užkrečiama liga ---
--- plintanti pati per save ---
--- brangiausias pasaulyje virusas ---

XV

--- nurimusios mintys nebeieško atsakymų ---
--- ir net nebenori nieko klausti ---
--- paskutiniai šilti vasaros vakarai ---

2021 08 27, tyloje

Auksinė ausis

*Road's end getting nearer
We cover distance, but not together
I am the storm and I am the wonder
And the flashlights, nightmares
And sudden explosions*

Röyksopp

I

--- tušti namai ---
--- nesibaigiančios audros ---
--- prie lango kažko laukiantis katinas ---

II

--- rausvos dykumos ---
--- šokančios pašvaistės ---
--- tylūs žemės drebėjimai ---

III

--- anihiliuojanti viską ---
--- kosminė stotis ---
--- sukuria naują juodąją skylę ---

IV

--- nebėra laiko rašyti testamentą ---
--- po savęs paliksime ---
--- sustojusius laikrodžius lavoje ---

XV

--- ištempęs auksinę ausį ---
--- girdžiu ateinant tai, apie ką tiek kalbėta ---
--- ramiai atsisėdu ---

2021 08 26

Matrica

I

--- iš apversto smėlio laikrodžio ---

--- nebebyra smiltys ---

--- veikiamos antigravitacijos ---

II

--- suskilusi matrica ---

--- leidžia smalsiai pažvelgti ---

--- į filmavimo aikštelę be kamerų ---

III

--- režisieriusirstosi kvantine valtele ---

--- kartu su lėtūnais ---

--- bet nepamatysime jo akių net su mikroskopu ---

IV

--- teleskopai neberodo planetų ---

--- o kometos ruošia kryžiaus žygį ---

--- prieš netikinčius pasaulio pabaiga ---

XV

--- iš kapo kyla genetiškai dekonstruoti dinozaurai ---

--- vykstu pasikonsultuoti su Nišek* į Loch Neso ežerą ---

--- nėra kada miegoti ---

2021 08 26

Nektaras (Meditacija)

I

--- neištartų žodžių aidas ---

--- požeminės šventyklos skliautuose ---

--- išbaido nedrąsias šarkas ---

II

--- šarkos evoliucionuoja į kolibrius ---

--- geriau maitintis nektaru iš tamsoje augančių kaktusų

--- nei girdėti kraupų protingų žodžių aidą ---

* Nišek (škotų gėlių kalba Niseag) – Loch Neso pabaisa.

III

--- aidintys skliautai virpa ir nori sudužti ---
--- tirstoje tamsoje puikiai matyti baltas paukštis ---
--- nauja rūšis, niekieno neaprašyta (bet nykstanti) ---

IV

--- kelionė tamsiais šventyklos koridoriais ---
--- ieškant nefilosofinio akmens ---
--- padėsiančio užmiršti tai, ko niekad nebuvo ---

XV

--- staiga pasibaigę koridoriai ---
--- atveria vaizdą į rausvą jūrą ---
--- nektaro (o gal kraujo) ---

2021 08 26

Dvi erezijos (su Meistro komentarais)

Pirma erezija

nėra jokios veiklos
yra tik ne-veikla
o kas yra ne-veikla?
tai toks darbų ir idėjų derlius
nuraminantis vidinį potroškę dirbti
ir sustabdyti kitą vidinį potroškę tingėti

Komentaras:

tvoros
šiukšlės
konteineriai
ir
ne-laisvė
tai idėjų derlius
Antra erezija
mes pamiršome
kad
esam ne civilizacija
mes esam tik žmonės

laukų ir miškų
dar kalnų upių ežerų ir jūrų
mes nesame kubuose uždarytos būtybės
mes pamiršome
kad
tigrui laikas į laisvę
o medžiotojas turi nusišaut
mes pamiršome
kad
patys esame aukos
nežinojimo savo
ir žinojimo taip pat
Komentaras:
aš pamiršau
kad nėra laiko
į laisvę
kad nėra tigro
tik katinas
ne pamiršau
bet pamišau
supainiojęs žinojimą
su nežinojimu

2015 09 08-2021 08 25, Erezijų Užutekis

Prašymas

mokinys
ateina
pas meistrą
ištisia
ranką
prašai
išmaldos
klausia
meistras

neprašai
patarimo
teiraujasi
meistras
ne
tai
ko prašai
nustemba
meistras
nieko
tyliai
sako
mokinys

2021 08 25

Nemirsime

When will this nightmare be over? Tell me!
When can I empty my head?
Will someone tell me the answer?
Is God really dead?
Is God really dead?

Black Sabbath

I

--- tykia alėja ---
--- lėtu žingsniu ---
--- po raustančia lapija ---

II

--- kelionė tolimesnė ---
--- bet jau pažįstama ---
--- iš sapno ---

III

--- skubėt nereikia ---
--- vėluot nebūtina ---
--- sustojo paskutinis Žemės laikrodis ---

IV

--- atvykus nieks nepasitinka ---

--- išskyrus šarkas ---

--- joms ribų nėra ---

XV

--- nemirsime mes ---

--- niekada nemirsime ---

--- nes niekada mes negimėm ---

2021 08 25

Protoplastas (Pirmasis žmogus)

I

--- pirmasis žmogus žengė šaltu dykumos smėliu ---

--- o paryčiais, vedamas nekelrodės žvaigždės ---

--- pasiekė didįjį miestą melsvaisiais vartais ---

II

--- šiame mieste dar nebuvo žmonių ---

--- ir nežinia, kas buvo tie, kurie jame gyveno ---

--- nes jie nemokėjo žmonių kalbos ir nenorėjo nieko paaiškinti ---

III

--- pirmasis žmogus pajuto saulės spindulius ant savo delno ---

--- o pirmieji paukščiai tūpė jam ant peties ---

--- ką jie kalbėjo, jis nesuprato, bet jam buvo jauku ---

IV

--- vijokliai supo miestą ir saugojo ---

--- (nežinia nuo ko, – kitų žmonių dar nebuvo) ---

--- (kaip nebuvo dar moteris sukurta) ---

XV

--- pirmasis žmogus prisėdo ant liūdno akmens ---

--- padėjo kūrėjui už laisvę ---

--- su kuria jis nežinojo, ką daryti ---

2021 08 25, *pasaulio sukūrimo metinės*

Vienas (žingsnis)

I

--- leisti sau viską, ko negalėjai (ko?) ---
--- pasiekti nepasiekiamą (ką?) ---
--- debesų švelnumas virš šventųjų kalnų (kurių?) ---

II

--- dviračiu po dykumą (bet kurią) ---
--- valtele per girią (vietinę) ---
--- pėsčiomis tykiu ežero paviršiumi (neskęstant) ---

III

--- kaip kortos sumaišomi legendų puslapiai (virtualūs) ---
--- žaidžiame (su kuo?) iki 21 ---
--- laimi pasaulio sukūrimo mitai (kurie dar neparašyti) ---

IV

--- ką mes darome ne taip, kad mirštame ? (kodėl?) ---
--- mirtis yra liga, kuri pagydoma (kaip?) ---
--- kodėl nepagydoma siela, kurios nėra ? (argi?) ---

XV

--- žengti vieną vienintelį žingsnį (pirmyn!) ---
--- bet į kur ? (ir kam?) ---
--- ranka siekia teptuko, tapys kaligrafiškai (ženklus, kurių neatsimena) ---

2021 08 24, *aunantis batus (kelionei)*

Paprasti malonumai

I

--- kava, pienas, šokoladas ---
--- pasisveikinimas su apsimiegojusiu giesmininku ---
--- rudenėjančių lapų šlamesys ---

II

--- šviesios mintys siekiant nerimo ---
--- perkūnvėtrė už lango ---
--- umaras širdyje ---

III

--- kelionė po žodžių tyrulius ---

--- įlandas, dykras, marias ---

--- ten ir atgal ---

IV

--- lėtai šviesėjantis horizontas ---

--- dienos trumpėja ---

--- atsisveikinimas su gandrais ---

XV

--- arbata, siena, tylą ---

--- sapno skliautai ---

--- ramybė, ramybė ---

2021 08 24, *rami naktis – rami diena*

Urutau

I

--- apsimetu vaiduokliu ---

--- slepiusi nesislėpdamas ---

--- šoku ryklio šokį ---

II

--- įeinu į sapnalaikį ---

--- (ne per sapnų gaudyklę) ---

--- nors egzorcistai tai griežtai draudžia ---

III

--- jie sako – magija kenkia sielai ---

--- neturiu aš sielos, atrėžiu jiems ramiai ---

--- ir jokia tai magija, tik gamta ---

IV

--- kuri šoka kartu su manimi ---

--- medžiuose, vėjyje, plaukuose ---

--- vasara išeina ---

XV

--- pavirsiu paukščiu ---
--- bet niekur neskrisiu ---
--- mano kamufliažas apsaugos protą nuo sprendimų ---

2021 08 23, *maskuotės diena*

Urusvati

I

--- aušta nauja era ---
--- išvaduosianti mus ---
--- nuo savęs ---

II

--- visada turėk kėdę kambaryje ---
--- specialiai paliktą Mokytojui ---
--- jis gali ateiti bet kada ---

III

--- gyvenk laukimu ---
--- pamiršk malonumus ---
--- niekink kitus ---

IV

--- taip man sakė ---
--- o aš tikėjau ---
--- ir tada aušra atėjo ---

XV

--- ne į Himalajus ---
--- net ne į mano namus ---
--- saulė nušvito pati sau ---

2021 08 23, *iluzijų dužimo metas*

Uruvela

I

--- sukūriau sniego ir smėlio žodyną ---

--- kad susikalbėčiau ---

--- su klajokliais ir asketais ---

II

--- pasodinau kieme medį ---

--- kad nepabėgtų paukščiai ---

--- ir giedotų neramiais vakarais ---

III

--- išroviau piktžolės sėklų daržely ---

--- bet nepasodinau dar nieko ---

--- lysvės tuščios ---

IV

--- dievai ir demonai susitakė ---

--- nors ir nepaspaudė kits kitam rankos ---

--- bet daugiau jie čia nebegyvena ---

XV

--- audros sustiprėjo ---

--- vėjas sklaido karo debesis ---

--- mažas saulės spindulėlis ant mano ištiesto delno ---

2021 08 23, neeilinė diena

Hello, goodbye

You can read all my scars

Read all my scars

Hello, goodbye

There's a million ways to die

Should've left me way back

Should've left me way back

By the roadside

Billy Idol

I

--- palieku praeitį ---
--- atsirišu batų raištelius ---
--- prieš šokdamas nuo vilties tilto ---

II

--- nemąstau apie ateitį ---
--- nes šuolis nepavyko ---
--- vieniša praeivė sustabdė žvilgsniu ---

III

--- ištiesta ranka ---
--- neprašo išmaldos ---
--- tai – angelo pagalba ---

IV

--- brėkštant ---
--- suvokiu, kad nepasikeisiu ---
--- ir neišnyksiu niekada ---

XV

--- eisiu keliu toliau ---
--- stovėdamas vienoje vietoje ---
--- hello, goodbye ---

2021 08 22

IV. AVIES KIRPIMAS

Miga

I

--- kai nurimsta mintys ---
--- ir nutyla skausmas ---
--- ateina miga ---

II

--- stebiesi, negi viskas buvo kitaip ---
--- nejaugi tau tikrai taip sopėjo ---
--- sielą, kurios nėra, kūną, kuris iliuzinis ? ---

III

--- kai medžiotojai girioje pameta ginklus ---
--- ir eina padėti briedėms gimdyti ---
--- (o laisvalaikiu rinkti bruknes ir grybus) ---

IV

--- lapai ima kitaip šlamėti ---
--- (ne todėl, kad artėja ruduo) ---
--- miškas kalba su tais, kurie girdi ---

XV

--- sveikas, rudenie ---
--- sakau tau iš anksto ---
--- kad prisijaukintum mane, jau laukiantį žiemos ---

2021 08 22

Šaltinis

I

--- šokis bemėnulėje šviesoje (po žvaigždėmis) ---
--- prietemoje (melsvai) žibančios akys ---
--- tankumyne, mus stebint neatrastoms (plėšrūnų) rūšims ---

II

--- gilių kava (be gilių) ---
--- ažuolo syvai (be ažuolo) ---
--- paukščių balsų galia (trumposiomis bangomis) ---

III

--- šokis kalnų papėdėje (fototapetas) ---
--- koks jo tikslas (jei toks yra) ? ---
--- suktis aplink save (visatą) ? ---

IV

--- kartą dervišas man atsiuntė laišką (popierinį) ---
--- kuriame buvo atsakymas (į klausimą, kurio nepateikiau) ---
--- apskritimas su tašku viduryje (pieštas ranka) ---

XV

--- (nutariau) pašokti kuo aukščiau ---
--- ir bėgti (nuo gravitacijos ir nevilties) ---
--- link šaltinio ---

2021 08 22

Pusiausvyra

I

--- mes bėgame skustuvo ašmenimis ---
--- geriame žalius kiaušinius ---
--- ir be teleskopo matome planetas ---

II

--- mus vis rečiau paveja paukščiai ---
--- jau nebaisūs pietų musonai ---
--- ir požeminių miestų vaiduokliai --

III

--- mes lipame kopėčiomis į dangų ---
--- o atsiduriame namuose ---
--- ir negalime atsitokėti nuo spalvotų sapnų ---

IV

--- mūsų nebepuola vilkai ---
--- nors medžiotojams baigėsi šoviniai ---
--- dovanojame jiems lankus be strėlių ---

XV

--- mes išskrisime šįvakar paklajoti ---
--- po šviesią, tyrą erdvę ---
--- įkvėpsime ozono ir grįšime jau kitokie ---

2021 08 21

Atradimas

I

--- atkasiu savyje aš Knoso rūmus ---
--- Minotauro labirintą ---
--- ir lenteles su rašmeninis nepažįstamais ---

II

--- atrasiu piramides ir kitą Sfinką ---
--- apleistas tvirtoves be patrankų ---
--- belaičius uostus ---

III

--- aplink Žemę skrisdamas (ne kosminėje stotyje) ---
--- išvysiu, kad nėra tai mažas mėlynas taškelis ---
--- greičiau šviesa, ryjanti tamsą ---

IV

--- juodąsias skyles atrasiu ten, kur baltos dėmės ---
--- ir stygas, viską siejančias visatoj ---
--- anihiliuojančius pasaulius, nykstančius į niekur ---

XV

--- ką galima atrasti dar, savęs paklausiu ---
--- rodyklės visos kryps į smėlio laikrodį ---
--- o proto gniaužtuos sąmonė spurdės ---

2021 08 21

Ramybė

I

--- matematika čia paprasta ---
--- po skausmo ateina ramybė ---
--- po saule vėl kažkas naujo (kad ir ką besakytų Koheletas) ---

II

--- fizikos dėsniai čia įprasti (nors dažnai nesuprasti) ---
--- niekaip neįveikiam gravitacijos, nerandam visatos stygų ---
--- pasiklystam erdvėlaikyje ---

III

--- (al)chemija ne kolbose ---

--- o mūsų sąmonėje ---

--- šviesi mintis – nemirtingumo eliksyras ---

IV

--- nematomo pasaulio gaublyje ---

--- tebėra daug žemynų su keistom būtybėm ---

--- ore, vandenyje, žemėje, ugnyje (ir Viduržemyje) ---

XV

--- (norisi) ištirpti kartu su sniegu ---

--- nukristi kartu su lapais ---

--- atsisveikinti su vasara be liūdesio ---

2021 08 20

Skausmas

I

--- kai pasibaigs visi karai ---

--- ir susitaikys dialektai ---

--- pasaulyje turbūt gyvens tik šarkos ---

II

--- kai pėsčias pereisiu pasaulį ---

--- užsikeberiosiu ant jo stogo ---

--- nebematysiu jau namų ---

III

--- kai skausmas liks tiktai sapne ---

--- o meilė – tik prisiminimuose ---

--- tada pradėsiu aš gyvent ---

IV

--- kai liūdesys ir džiaugsmas susilygins ---

--- pranyks nebūtyje ---

--- kurios, be abejo, nėra ---

XV

--- tada pražys gėlė ---
--- (dar nežinau jos pavadinimo) ---
--- ir nusigiedrys dangūs ----

2021 08 19

Tiesioginis eteris

I

--- diktoriaus mėgaujasi savo balsu ---
--- ir tiesioginiame sapnų eteryje sako ---
--- kai bloga, – rašyk eiles ---

II

--- kritikas atveža iš laužo išgelbėtų knygų šūsnį ---
--- ir liepia skaityti ---
--- nuo paskutinio puslapio iki pirmo ---

III

--- gitarą pametęs muzikantas ---
--- imasi gerklinio dainavimo ---
--- epas ilgas, truks iki ryto ---

IV

--- dar neįvykęs King Crimson koncertas ---
--- pasirodo kaip holograma ---
--- o po tiesioginio eterio išnyksta (įrašyti neįmanoma) ---

XV

--- mikrofonas virsta žalčiu ---
--- susiranda jaukią vietą kišenėje ---
--- ir užmiega ---

2021 08 18, *tiesiog eilinė diena*

Rodezija

I

--- kartu su gandrais ---
--- mes skrisim į Rodeziją ---
--- įkursim ten sąmonės imperiją ---

II

--- ieškodami romantikos ---
--- mes vysimės Indianą ---
--- padėsime Sizifui namo parsigabenti akmenį ---

III

--- kartu su delfiniais ---
--- mokysimės kelių kalbų iš karto ---
--- kad žmonija nepamirštų, iš kur atėjusi ---

IV

--- kai po daugybės metų saulė ges ---
--- būsimė kitokie ---
--- bet tie patys ---

XV

--- kartu su magija ---
--- velniop išmesim protą ---
--- ir nutilsim amžiams ---

2021 08 17

Atsitraukimas

I

--- išvesiu minčių armiją ---
--- iš užkerėto miesto ---
--- dykynės pakraštį ---

II

--- o kalnuose, slaptuose urvuose ---
--- paliksiu mokymą ---
--- ir ras jį po daugybės metų ---

III

--- ateis kiti ---
--- tuomet ir dar vieni ---
--- bet saulė švies jiems ta pati ---

IV

--- įvyks daugybė pasaulio pabaigų ---
--- tačiau pasaulis nesibaigs ---
--- ištirps senovės mitai sąmonės gelmėj ---

XV

--- keliausiu vėl ---
--- klausysiuos vėl ---
--- naujus mitus apie senus laikus ---

2021 08 17

Klaidatikis

I

--- paverčiau visą vyną vandeniu ---
--- visas žuvis grąžinau į vandenyną ---
--- duona virto rugiais ---

II

--- atsigręžiau į žvaigždes ---
--- suskaičiavau visus dievus ---
--- išmokau visas maldas ir užmiršau jas ---

III

--- pažiūrėjau į sieną ir ji dingo ---
--- pažvelgiau į duris ir jų nepamačiau ---
--- persisvėriau per langą ir išvydau dangų ---

IV

--- sudeginau visas knygas ---
--- žurnalus, laikraščius, eilėraščius ---
--- atjungiau internetą ---

XV

--- sėdžiu po medžiu ---
--- ir nieko nemąstau tyloje ---
--- o virš galvos ratus suka šarkos ---

2021 08 16

Pro

I

--- pro dangaus plytas smelkiasi ---
--- saulės vėjas ---
--- ir mėnulio vanduo ---

II

--- pro kiaurus batus srovena ---
--- kalnų upės ---
--- ir tirpstantys sniego ežerai ---

III

--- pro sapno plyšį bėga ---
--- miego pelės ---
--- ir juodi katinai ---

IV

--- pro svajonės voratinklį rusena ---
--- vilties ugnis ---
--- ir taikos pypkė ---

XV

--- pro atsitiktinumo kaminą skrenda ---
--- paukščiai į pietus ---
--- ir atgal bėga metai, dienos, pavasariai ---

2021 08 15, Žolinė

Švelni jėga

I

--- pasiklydęs atvirukas ---
--- atplauks laivu, atskris lėktuvu ---
--- nežinomu reisu ---

II

--- iškeliaęs įkvėpimas ---
--- atsigaus tamsiam miške ---
--- netikėtai pasirodžius saulei ---

III

--- išskridę gandrai nepasiklys be kompasu ---
--- šarkos tebeieškos spindinčių šaukštų ---
--- nebūtinai iš sidabro ---

IV

--- amžinasis keliauninkas ras prieglobstį ---
--- netikėtai aptiktame slėnyje ---
--- su neregėtais paukščiais ---

XV

--- švelnus rankos paspaudimas ---
--- akių susilietimas ---
--- ir stebuklas įvyks ---

2021 08 15, Žolinė

Šilkinės žuvėdrų akys

nebesigirdi paukštuko už lango
ir vienatvė tik lanko
bet kažkur dar skraido žuvėdros

2021 08 11

Su

I

--- su tavim amžinybė sustos savo akyje ---

--- su tavim aš jos nepastebėsiu ---

--- kylančios ---

II

--- su mumis niekas nebebus baisu ---

--- ir nereiks nerimaut ---

--- karstantis kopėčiom ---

III

--- su tavim laikas lekia ne sekundėm, o amžiais ---

2021 08 09

Karuselė

I

--- sukasi ir sukasi mintys elipsėm ---

--- kvantiniais sukiniais ---

--- šventosios geometrijos skliautais ---

II

--- nemiga ateina ir pasilieka ---

--- ištikima draugė ---

--- bet kas ji? ---

III

--- giesmės bažnyčioje apvertė viską ---

--- aukštyn rankom ---

--- tą vakarą ---

IV

--- keistas praeivis ---

--- duoda bagetę ---

--- palinki gero apetito ---

XV

--- traukinys į miestą X ---
--- išvyks laiku Y ---
--- ir erdve Z, sako dispečerė ---

2021 08 07

Veidrodis

I

--- ir vėl tie klausimai sapne iškyla ---
--- kas aš ---
--- ar atspindys, ar tik šešėlis? ---

II

--- ir vėl sapnai be garso tako, bet spalvoti ---
--- keisti, chameleoniški, pavargę ---
--- lyg kopėčiomis pasiklydęs liptų katinas ---

III

--- ir vėl tie pasivaikščiojimai tamsoje ---
--- Meškų pavėsyje ---
--- (jie taip vadina mišką, kuriame aš gyvenu) ---

IV

--- ir vėl tos keistos knygos, pilnos magijos ---
--- kurios atsakymų neduos, ir kam jų reikia ---
--- nebent įžvelgtum Fauste Margaritą ---

XV

--- ir vėl namo, atgal į samanas ---
--- nugriūti, migti, busti, keltis ---
--- o atsibudus nieko neatminti ---

2021 07 26

Angelas degančiom akim

I

--- ir pagaliau pamačiau ją ---
--- angelą degančiom akim ---
--- liepsna nušviestu veidu ---

II

--- ką daryti, kai pamatai angelą? --
--- išsigąsti, derėtis, bėgti? ---
--- slėptis, o gal tiesiog pasikalbėt? ---

III

--- o tas angelas, sako, skrido virš Londiniumo ---
--- gal ir pro mus praskrido ---
--- liepsnodamas šešėliu ---

IV

--- jos veido aš taip laukiau ---
--- sulaukęs suvokiau, kad jo nematau ---
--- ugnis sulaikė ---

XV

--- leiskime aitvarus, tebūna kuo didesnis vėjas ---
--- dainuokime ---
--- šokime ir džiaukimės ---

2021 07 14

Tarp bučinių – raidės (ir žvaigždės)

I

--- mes esam žvaigždžių vaikai ---
--- ir mūsų kelionė tik prasidėjo ---
--- mus visada priglaus žvaigždės, kai niekas kitas neglaus ---

II

--- mus bučiuoja saulėtekiai ---
--- mus nulydi saulėlydžiai ---
--- mes – gamtos anūkai ---

III

--- bet ar tikrai taip? ---
--- o gal mes tiesiog gyvename civilizacijos suniokotame ---
--- pasaulyje? ---

IV

--- prabėgantys žirgai prunkščia ---
--- taip, jūs esate vieni iš mūsų ---
--- vieni iš ---

XV

--- tos raidės, niekada jų turbūt neperskaitysiu ---
--- bet žinau: esame saulės vaikai ---
--- šešėlių nušviestame pasauly ---

2021 07 14

Liūdesys

I

--- liūdesys per liūdnas, kad primintų tave ---
--- bet per linksmas, kad tave užmirštų ---
--- sapno moterie ---

II

--- kas gi tu galiausiai esi? ---
--- balta striuke, juodais plaukais, veido nemačiau ---
--- neaukšta, – štai ir detalės ---

III

--- sapne aš gyvenu tikresnį gyvenimą negu čia ---
--- vadinamojoje realybėje ---
--- kodėl? ---

IV

--- aš žinau, kad tu tikra, čia ar ten, nesvarbu ---
--- geriau jau ten, nes dažnai nesinori pabusti ---
--- iš sapno ---

XV

--- ar tai mes važiavom tuo traukiniu ---
--- ar tai mes buvom susitikę daug kartų ---
--- ar surasiu tave dar? ---

2021 07 06

E pur si muove!

I

--- nuo Askaukalio iki Kuršo ---
--- nuo marių iki jūrės ---
--- ir vis dėlto ji sukasi ---

II

--- sapne sužinotas vardas ---
--- Vilkingė ---
--- ar tai – raktas? ---

III

--- per Aisčių žemes ---
--- Gintaro keliu ---
--- į pietus ---

IV

--- Dievai, kapai, mokslininkai ir poetai ---
--- susirinko prie vieno laužo ---
--- senosioms dainoms skambant ---

XV

--- kur keliauji? ---
--- nežinau ---
--- bet ten pat ---

2021 06 22

Sokratas ir Sofoklis lanko Kariatides

I

--- reikia viskuo stebėtis, sako Sokratas ---
--- rodydamas į Kariatides ---
--- neįmintą vaikystės paslaptį ---

II

--- kas niekada nepasensta? melas ---
--- mosteli Sofoklis ---
--- Kariatidės lyg krūpteli ---

III

--- neįsileisk blogų žodžių į sielą, grūmoja Sokratas ---
--- trumpai pasakei – išmintį sukūrei, griaudėja Sofoklis ---
--- mėnuo jau leidžiasi virš Kariatidžių ---

IV

--- mizantropas tiesiog neturi patirties, atlyžta Sokratas ---
--- nebūk slapukas, Laikas viską mato, girdi ir atskleidžia, meta kortą Sofoklis ---
--- Kariatidės, atėjus nakčiai, atgyja ---

XV

--- šešios dailios figūros ---
--- pateikia daug klausimų Sokratui ir Sofokliui ---
--- rašytinių atsakymų neišliko ---

2021 06 12

Fantazijos ir fantazmai

I

--- gavus atsakymus, taip jauku grįžti ---
--- į savo iliuzijas ---
--- saugias ir kasdienes, beveik nekintančias ---

II

--- gavus atsakymus, nebesinori ieškoti ---
--- nors ir stovi kelio vidury ---
--- skambant neišleistam *King Crimson* albumui ---

III

--- gavus atsakymus, iš kažkur išdygsta supynės, sūkuriai ir
susivėlę žmonės ---

--- su kastuvais rankose ---

--- ir žemės grumstais, iš kišenių krentančiais ---

IV

--- gavus atsakymus, kažkas pasiūlo nematomų sumuštinių ---

--- jei tik pavyksta pataikyti atsikąsti, pasisotini ---

--- ypač malonus melsvas prieskonis ---

XV

--- gavus atsakymus, trumpam grįžti į vaikystės sodą, kur
sėdėdavai ant savo obels šakos ---

--- ir bandydavai prisiminti visą Mendelejevo lentelę ---

--- (su uždraustaisiais elementais) ---

2021 06 11

Kai pasibaigia vandenynas

I

--- ar už įvykių horizonto pasibaigia įvykiai ---

--- ar juodosios skylės yra juodos ---

--- ar geležinkelio bėgiai gali eiti per dangų ---

II

--- naivių klausimų vandenynas pasibaigia jūroje be vandens ---

--- o dykumų laivai toliau Šilko keliu gabena gintarą ---

--- kaip keltų pasiuntiniai Gintaro keliu – bronzą ---

III

--- mes visi kalbame viena kalba, sako jis ---

--- mes visi šypsomės vienodai, pakartoja ne jis ---

--- ar tai reiškia, kad tiesiog nemokam susišnekėti ---

IV

--- kai ryte nepažadina paukštis ---

--- ar tai reiškia, kad nudžiuvo jo medis ---

--- ar jis tiesiog pamiršo savo giesmę ---

XV

--- 8000 hieroglifų neduoda vieno atsakymo ---
--- ar mano kelionė – begalinė ---
--- į pradžią ar į pabaigą ---

2021 06 12

Šiandien (Atsakymai)

I

--- šiandien jaučiuosi kaip niekad gyvas ---
--- juokiuos pro ašaras, verkiu kvatodamas ---
--- o kaligrafija man pirmą sykį sekasi ---

II

--- šiandien gavau visus atsakymus ---
--- cha cha ---
--- visus, atsakymus ---

III

--- bet kam jų reikia, tų visų atsakymų ---
--- kad pasigirčiau? ---
--- pasipuikuočiau? ---

IV

--- o gal kad kurčiau, šokčiau, skrisčiau? ---
--- laimingas būčiau ---
--- save pamirščiau? ---

V

--- šiandien jaučiuosi kaip niekad gyvas ---
--- ir po lietum išeisiu pasivaikščioti ---
--- lyg niekur nieko, lyg nieko nesupratęs ---

2021 06 10

Argi?

I

--- laikai keičiasi, dainuoja Bobas Dylanas ---
--- nieko naujo po saule, rašo Koheletas ---
--- yra tik sniego ežerai, sako tertonas ---

II

--- keliauju kasdien po pasaulį ---
--- vorų tinklais, bičių keliais ---
--- samanom, krūmais, debesimis ---

III

--- priglausk ausį prie žemės ---
--- motina nepameluos ---
--- kitą ausį užspausk nuo pasaulio triukšmo ---

IV

--- kai virtualus susitikimas tampa realiu ---
--- kur dingsta virtualybė? ---
--- kur atsiduria realybė? ---

LXXV

--- žiūrėsiu į sieną, kol akimis pragrėšiu ---
--- o tada – dar truputį ---
--- iki šarkos atskris ---

2021 06 10

Klyksmas

I

--- kas gi galėjo pagalvoti, kad protas taip priešinsis ---
--- lyg Muncho *Skrik* ---
--- lyg šėlstantis *black metal* ---

II

--- o buvo liepta jam nutilti ---
--- nebemąstyti, ne-mąstyti, mąstyti ne ---
--- bet protas atsakydavo tik klyksmu ---

III

--- nebepadėjo uogienių tramdomieji ---
--- medaus kompresai ---
--- varnalėšų ir dilgynių sriubos ---

IV

--- uždarius langus ir atidarius duris ---
--- sukvietus demonus ir vėl išvarius ---
--- tebegodojo jis savo praeities ---

LXV

--- šarkų ir vilkų įtikinėjimai, net storos knygos ---
--- ilgai nepadėjo jam nurimti ---
--- kol staiga stojo štilis ---

2021 06 09

Skubant

I

--- jei nušvisti – tik vakar ---
--- jei pamilti – rytoj ---
--- šiandien niekam nėra laiko ---

II

--- jei pabėgti – su saule ---
--- jei išnykti – tamsoj ---
--- o geriausia – išvis nejudėti ---

III

--- jei žiūrėt į paveikslą – jis žiūrės į tave ---
--- jei tapyti bandysi – įtrauks ---
--- dažų gamos taps juodai baltos ---

IV

--- jei klausytis garsų – tai tik iš tylos ---
--- nebent paukščių giesmių ---
--- arba bičių ---

LV

--- neskubėti – tik greitai ---

--- nes nėra niekada ---

--- laiko savęs suvokimui ---

2021 06 09

Vasara (_atėjo_)

I

--- nuo karščio balandžiai krenta iš medžių ---

--- nebeloja šuva, prisidėdęs ledų ---

--- katinai miega po 25 valandas per parą ---

II

--- senukas kirviu kas vakarą kerta tą patį medį ---

--- nes karšta jo gyventojams virš žemės ---

--- rabarbarų arbata su cinamonu nepadedą ---

III

--- taip karšta, kad neriasi oda tik reptilijoms ---

--- Baltijos jūra emigravo į Arktį ---

--- nebeskamba Musorgskis ir Rachmaninovas ---

IV

--- karšta kaip pragare, kurio nebėra (užsidarė) ---

--- ir rojaus nebėra (dar neatsidarė) ---

--- o skaistyklos tai net nebuvo (nes karšta) ---

XLV

--- kada tai baigsis, nežino kamanė ---

--- dinosaurai liūdi, kad mes gyvename postapokalipsėje ---

--- ir siunčia atvirlaiškį savo kalba (vienintelis paštas dar dirba) ---

2021 06 08

Sniego ežerai (Apokastasis)

I

--- be bilieto – į traukinį ---
--- keliu – be peizažo ---
--- į tikslą – be pavadinimo ---

II

--- apie ką mes dar nieko nepasakėme? ---
--- tokios eilutės buvo susapnuotos ---
--- besapnį rytą ---

III

--- sugrįžimas į namus, iš kurių nebuvai išvykęs ---
--- išvykimas iš svečių, kurių nebuvai sutikęs ---
--- duona su druska prie slenksčio ---

IV

--- ratas atsidaro ---
--- taškas užsidaro ---
--- mėlyna šarka ant geltonos šakos ---

XXXV

--- štai, pirmasis ---
--- o gal ir paskutinytis ---
--- tirpstantis sniege ---

2021 06 08

Vidus / Išorė

I

--- vidine saule, šviesk ---
--- juodoji saule, kilk ---
--- darnoje ---

II

--- vidinis balse, tilk ---
--- pilkoji šmėkla, mik ---
--- tyloje ---

III

--- vidine akie, matyk ---

--- žaibe, apšviesk ---

--- apeigose ---

IV

--- vidine ausie, girdėk ---

--- tai, kas negirdima ---

--- be specialios technikos ---

XXV

--- skarabėjau, totai, anubi ---

--- hermi, afrodite, mitra ---

--- išeikit iš šešėlio ---

2021 06 07

Tamsioji

I

--- tamsioji pusė ---

--- tas pats, kas šviesioji ---

--- smėlio laikrodyje ---

II

--- tamsioji energija ---

--- ne kas kita, kaip šviesioji ---

--- tuštumoje ---

III

--- tamsioji muzika ---

--- šviesesnė nei šviesioji ---

--- kai koncertuoja vienas sau ---

IV

--- tamsioji materija ---

--- visi ja tapsim ---

--- šviesoje ---

XV

--- juodoji, baltoji, raudonoji ---
--- susimaišo sūkuryje ---
--- ir niekur nepranyksta ---

2021 05 27

Nukirpti avį

I

--- iš pradžių ją reikia susapnuoti ---
--- sukurti jai sapne spalvas ---
--- ir nudažyti ---

II

--- tada avis pabėga, reikia gaudyt ---
--- po Murakamio pievas ---
--- kartais – dar toliau ---

III

--- o kai sugauni avį, reikia pakalbėti ---
--- tiesmukai, žemaitiškai ---
--- bet ir maloniai ---

IV

--- jei vis dar tebemanai, kad pagavai būtent avį ---
--- o ne, tarkim, aviganį ---
--- ruoškis, mantrą sukalbėk ---

XV

--- nukirpęs pajusi tuštumą ---
--- ir teks ieškot naujos avies ---
--- pabėgusios iš spindinčio pasaulio ---

2021 05 28

Vėsa

Dzogchen is extremely simple, but not easy...

- Khenpo Ngawang Palzang

I

--- ar tikrai atėjau čia nusiraminti ---

--- kur yra čia ---

--- danguje virš manęs, giedros laukiančio? ---

II

--- sudaužyti molinukai ---

--- tebešvilpauja vaikystės melodiją ---

--- gegutės, žvirbliai ir zylės ---

III

--- iš ryto – giedra ---

--- vakare – švino debesys ---

--- ar tai – tik mano sapnuose? ---

IV

--- pirmoji abėcėlės raidė ---

--- ir nieko daugiau ---

--- ir nieko mažiau ---

XV

--- neišeisiu ir negrįšiu ---

--- nes dar neparėjau ---

--- durų belstuką kažkas nušvilpė ---

2021 05 26, *Vesak*

Takeliu

I

--- per įprastą kiemą – į kapines pas ją ---

--- saulės nušviestu takeliu ---

--- su jau kažkieno įmintomis pėdomis ---

II

--- magiškoje trobelėje – su (ne)pažįstamosiomis ---
--- kokia magija užsiimi, klausia ---
--- atsakau, – ryškiais sapnais ---

III

--- prisiminimuose apie tai, ko nebuvo ---
--- daiktiniai įrodymai ---
--- niekieno nedarytos nuotraukos ---

IV

--- būsena tarp sapno ir budrumo ---
--- vienas ir tas pats ---
--- čia kiekvienas turi savo tarmę ir doktriną ---

XV

--- su ramybe – į ramybę ---
--- per raidžių įgriuvus ---
--- į garsų kalnus ---

2021 05 24

Vienaip

I

--- vienaip jaučiu save ---
--- kitaip mąstau ---
--- kalbu trečiaip ---

II

--- skorpionas ant medinių lubų ---
--- per grindis šliaužia leisgyvė varlė ---
--- kur jie eina? ---

III

--- kalno viršūnėje neklausė manęs, kodėl ---
--- užlipau, ir nepatarė, kaip grįžti ---
--- gal patys kelio nežinojo? ---

IV

--- abipusiai bučiniai kūdroje ---
--- undinė industrinio miesto vidury ---
--- paslėptoji tauta saloje ---

XV

--- kur aš einu, kas esu, ar yra aš? ---
--- ar skaičiuoju minutes ir tavo mintis? ---
--- paskolink debesį ---

2021 05 12

Sumaištis

I

--- tolyje nuo pasaulio ---
--- bandau neprarasti savo tapatybės ---
--- nukirsti ego šaknis ---

II

--- arti vienumos ---
--- mėginu apriboti savo neramumą ---
--- ištirti tylą ---

III

--- nežinia, kur ---
--- patenku į kažką ---
--- sako, tai sapnas ---

IV

--- neprarask ramumo, šnabžda chaosas ---
--- atsakau žaibu ---
--- lyja ---

XV

--- kas gi vyksta šiam neramiam pasauly? ---
--- Nasredinas juokiasi ---
--- asiliukas gerti nori, ir tiek ---

2021 05 13

Žaismas

I

--- iš ko kyla šviesa? ---
--- iš tamsos nebuvimo? ---
--- ar tuštumos? ---

II

--- kodėl kyla klausimai? ---
--- nes reikia atsakymų? ---
--- ar iš smalsumo? ---

III

--- kodėl yra muzika? ---
--- nes yra instrumentai? ---
--- nes yra klausa? ---

IV

--- kodėl egzistuoja pasaulis? ---
--- ar jis tikras? ---
--- ar egzistuoja? ---

XV

--- pamatęs besileidžiantį angelą ---
--- ar pasiūlysi jam arbatos? ---
--- o gal vandens? ---

2021 05 22

Summa contra...

I

--- fanatikas draudžia piešti saulę ---
--- uolusis piešia mėnulį ---
--- vaikai skaito naujas pasakas ---

II

--- fanatikas liepia klausytis dūžių ---
--- uolusis kuria kontrsimfoniją ---
--- gimsta naujas muzikos stilius ---

III

--- fanatikas neleidžia mokytis ---
--- uolusis uoliai kartoja vieną mintį ---
--- visos knygos sudeginašamos ---

IV

--- fanatikas tyli ---
--- uolusis nebežino, ką sakyti ---
--- traukinių stotyje pasirodo skėčiai ---

XV

--- po daugelio metų ---
--- iš pliušinės kosmoso gelmės ---
--- į tuščią Žemę atkeliauja nauja žmonija ---

2021 05 23

Žvaigždžių dulkės

I

--- dykroje, pelkėje randamas nusiraminimas ---
--- triukšmingame turguje – skani mėsa ---
--- gyvenimas kasdien keičiant lokaciją ---

II

--- sniego dviračiu į Tandadriką ---
--- kosminių laivų – į megapolį ---
--- netikėti kelio ženklai liepia apsigręžti ---

III

--- tikėjimas tikėjimu ---
--- bėgimas į Yuma Sammang ---
--- maratonai paliekant namus ir negrįžtant ---

IV

--- medžių pavėsyje – muzika ---
--- drono virpėjime – tylą ---
--- muzikinė dėžutė primena sapno melodiją ---

XV

--- migloje skamba apverstas varpas ---
--- jo pavadinimą žino vėjas ---
--- lai žino, gal pasakys ---

2021 05 08-09

Raktas

I

--- pavargusios rankos remontuoja smuiką ---
--- ieško rakto į tylinčio angelo šypseną ---
--- paslėptą pernykščiam sapne ---

II

--- išbaidęs paukščius, jis labai gailėjosi ---
--- bet galiausiai skyrė sau saviindulgenciją ---
--- visą vakarą, saulei leidžiantis, barstė išminties trupinius
nepažįstamiesiems ---

III

--- nepatiko jai tie Oskarą gavę aktoriai, filmai ir net scenarijai ---
--- teko skubiai imtis ryžtingos priemonės ---
--- savinominacijos (Geriausias Pasaulyje Aš) ---

IV

--- saviplaka naujausiomis technologijomis ---
--- tūkstančio patiktukų per minutę greičiu ---
--- vos gaudomas kvapas naujoje kultūrinėje realybėje ---

XV

--- mūsų smuikai dailesni nei jūsų ---
--- mūsų raktai – boso ---
--- mūsų aš – tai Aš ---

2021 05 09

Raudona

I

--- raudonų čerpių stogas miško gelmėj ---
--- dviračių takas per jaunas kapines ---
--- bėga briedžiai ---

II

--- gelsvi mediniai stogeliai palei kelią ---
--- šypsosi ąžuolinės saulės ---
--- vienišas šernas ---

III

--- melsvas saulėtekis, aušta vasara ---
--- o kuri čia planeta? ---
--- nustemba nemiegantieji ---

IV

--- drugiai nelekia į liepsną ---
--- genetiškai modifikuota ugnis ---
--- piliakalnio papėdėje ---

XV

--- raudoni siūlai iš nesibaigiančio kamuolio ---
--- veda per labirintą ---
--- laikykis už rankos, neįsikibk proto ---

2021 05 10

Riba

I

--- skaičiavau žodžių kiekį žodynuose ---
--- ir smiltis stikliniame inde ---
--- su įkalintu paukščiu ---

II

--- matavau atstumus iki Žemės ---
--- nuo arčiausių planetų ---
--- ir juodųjų skylių ---

III

--- skaičiavau, kiek istorijoje buvo ---

--- dienų be karo ---

--- ir be vilties ---

IV

--- sutikau ribotą skaičių savęs ---

--- ir neribotą kiekį kitų ---

--- klaidžiodamas ---

XV

--- išbudau tik kartą, kai niekas nežadino ---

--- nežinojau, su kuo pasisveikint ---

--- ant pakraščio nebuvo praeivių ---

2021 05 11

Nuolat

I

--- nuolat kintanti diena ---

--- lėktuvo skrydis saulėtekio link ---

--- nenusileidžianti saulė ---

II

--- nuolat bemiegė naktis ---

--- sapno jausmas, arbata ---

--- neužsimerkiančios akys ---

III

--- nuolat paukščiai, rytas, miškas ---

--- keturmačiam ekrane ---

--- vis kartojasi pirma serija, be reklamos ---

IV

--- nuolat nedrąsi viltis ---

--- kad iliuzija suduš ---

--- suklypęs inkilas ---

XV

--- nuolat piešinys ant debesies ---

--- keičiasi, bet vis tas pats ---

--- trupa samanų smėlis ---

2021 05 11



NULIŪDĘ NUŠVITĘ NUĖJĘ.

– Šiauliai: Saulės Titnagas, 2023.

Šeštosios Mindaugo Peleckio poezijos knygos lyrinis herojus atsisako gyventi pagal stiklinių pučiamųjų orkestro algoritmus ir atsiduoda šventam jsiūčiui, idant tikėjimas rokenrolu ir stipria kava atneštų pergalę: kad vasarvidžio dienos sapne kaktusai pasiektų nirvaną, vėlės vėjyje atvertų duris šikšniukams, sutraiškytų spanguolių arbata atneštų ramybę, kurios nesuteikia žodžiai, o slaptieji archyvai prabiltų nebylių kalba.

Turinys

Žodžiai ir spanguolės

Bobas Dylanas ant piliakalnio / 211

Žodžiai vs. žodžiai / 211

Ir vėl spanguolės / 212

Niekio buhalterija / 213

Kvėpavimas / 214

Scenarijams nereikia pabaigų / 214

Pragaras / 215

Iš niekur į niekur / 216

Plaukai / 217

Jau / 217

Man patinka apgaulė / 218

Išsidraikė / 219

Elektronų jūra / 220

Praradimas / 220

Tiesos šventykloje / 221

Spanguolės ir dūdmaišiai / 222

Kvietimas / 222

Ilgės / 223

Imitacija / 224

Kokia banalybė / 224

Po potvynio / 225

Testamentas / 226

Vienatvė / 226

Laimės sala / 227

Ilguma / 228

Dienos, kai

Kreivas pasaulis / 229

Prisimink tas akis / 229

Diena, kai / 230

O pasaulis nė kiek nepakito / 232

Laiškas kūrėjui / 233

Kompasas / 234

Ir džiaugsmas išnaikins
kančią (Bii Biyelgee) / 234

Lėtas / 235

Įsiūtis / 236

Vasaros liūdesys (Juodoji saulė) / 236

Įkvėpimas / 237

Nėra nieko geriau už taiką ir pergalę / 238

Aukštyn / 239

Piliėtis / 239

Gudbai / 240

Frambolini / 241

Stygos / 241

Medis / 242

Kai miršta kaukės / 243

Tiktaalikas / 243

Smėlio kareivėliai / 244

Bėgantis žmogus / 245

Parvikursorius / 245

Gyvenimas be faktų / 246

Važiavimas tamsoje / 247

Laisvas (čia ir ne dabar) / 247

Vasara / 248

Atidaryk / 249

Žiema pasibaigs vasarą / 249

Bomba (Tiems, kurie lieka gyvi) / 250

Šerkšno riba / 251

Atsisveikinimas (Ir vėl girdžiu varpus) / 251

Susitikimas / 252

Vasarvidžio dienos sapnas / 253

(Tai tik) Laiškas iš slaptųjų archyvų / 253

Laiptų taisymas / 254

Ateik kaip vėjas / 255

Kaktusų nirvana

Rokenrolas (ir stipri kava) / 256
Terra Nullius (Bežemiai) / 256
Viestardas ir saulės nušviestos ietys / 257
Kosmosas yra čia (Bilietas į vieną pusę) / 258
Šviesoforai / 259
Žaidimas baiginėjasi / 259
Schrödingerio kaktusas / 260
Pažvelk į nebylius / 261
Nusivylimas / 261
Svetimi / 262
Pora (Ikonoklastas) / 263
Mirties karnavalas / 263
Kodėl tu mane sapnuoji? / 264
Sapnas apie žynę ir žynį (Beveik pasaka) / 265

Visa kūryba – dėžėje / 265
Blizgios kolonos (Pririšimas krauju) / 266
Mūšis už savo nirvaną / 267
Vėlės vėjyje / 267
Lietaus karalija (nuplaus visus) / 268
Tuščiažodžiai / 269
Dūžtantys indai / 269
Gentys (Stiklinių pučiamųjų orkestras) / 270
Detalėse niekas neslypi / 271
Visos rodyklės rodo į nerimą / 271
Tegul skausmas palieka namus / 272
Netikiu / 273
Siurprizas (Mikropasaulis) / 273

ŽODŽIAI IR SPANGUOLĖS

Bobas Dylanas ant piliakalnio

I

--- paklusnūs ruoniai zoosoduose vykdo nurodymus ---
 --- kometų audros, asteroidai turi savo kelią ---
 --- kūrėjai pyksta, kai neišsimiega ---

II

--- ant suledėjusios žemės rasta nekonvertuojama valiuta ---
 --- atneša neregėtus turtus: ramybę, sveikatą ir tikėjimą žmonija ---
 --- bet lietus išplauna vandens ženklus, ir viskas dingsta pavėjui ---

III

--- ant šeštojo, nematomo Kernovo piliakalnio ---
 --- stovi Bobas Dylanas ---
 --- ir tyliai klausia vėjo, kada baigsis vidinė neramybė ---

IV

--- sukilėliai neramiai miega savo kalneliuose ---
 --- šalti upeliai dar nelaukia grįžtančių paukščių ---
 --- raudonas uogas nulesa išalkęs gamtininkas, ieškantis nematomo bunkerio ---

(...)

--- į pelkę išmetamas prasmės netekęs diplomats (ir jį lydintys dokumentai) ---
 --- audrapaukštis nugvelbia senąjį pasisveikinimą ddyth da ---
 --- ir nejudindamas sparnų rodo taką tenlink ---

Žodžiai vs. žodžiai

I

--- karališkoji gyvatė sapne verda permatomą sriubą ---
 --- padėjusi diademą ant palangės, kad ši matytų jaunatį ---
 --- žvilgsniu maišo daugiaspalvio chaoso sūkurį ---

II

--- tu atvykai iš dualybės, tai gražink man tylą ---
--- kai skaitau tarp eilučių, matau tik tarpus ---
--- juose išgyvena neutriniai ir tardigradai ---

III

--- mūsų sapnuose – protėvių vėlės ---
--- mūsų protėvių sapnai – tai mes ---
--- viskas, ką duoda Motina Žemė, yra gerai ---

IV

--- saugok savo kaubojus, sako balsas ---
--- nes manęs nėra, nors esu ---
--- bet tai ne aš ---

(...)

--- griebk už nuskustų plaukų likimą, lemtį, sėkmę, paskandink juos
upely ---
--- nevažiuok į kalnus, dykumą, metropolį, apsigyvenk akimirkoj ---
--- nelauk, kol Neptūnas parodys tau visą okeaną ---

Ir vėl spanguolės

I

--- vos minutę trunkantis filmas ---
--- spanguolės, – įkalintos, triuškinamos, traiškomos ---
--- baltu plastikiniu šaukštu ---

II

--- pasaulį išgelbės juo nusivylę avantiūristai ---
--- poetai, biologai, fotografai, šamanai ---
--- geriantys kavą iš metalinių puodelių ---

III

--- klajokliai neramiai miega ---
--- baigiamose iškirsti sengirėse ---
--- autostopas saulės sistemoje tampa nebemadingas ---

IV

--- Šarkų Ekspreso tvarkaraštis viešai neskelbiamas ---
--- todėl į traukinį atvykti reikia punktualiai ---
--- neturint kuprinėje svajonių svorio, konservų ir beržų sulos ---

(V)

--- virš švento slėnio pakibęs šešėlis ---
--- pamena visų karalių vardus ---
--- bet dar nemoka kalbėti ---

Niekio buhalterija

I

--- bandžiau prisiminti, kiek veidų regėjau ---
--- kiek akių išvydau ---
--- ir kiek gyvybės gimime ir mirime ---

II

--- žodžius suprasti bandžiau ---
--- sudėlioti sakinius ---
--- paprašyti jais tylos bandžiau ---

III

--- mėginau perkurti fatumą ---
--- pergudrauti visatos žemėlapij ---
--- išmesti žalią saksofoną su slaptu kompasu ---

IV

--- bet po kiekvieno bandymo bėgti savin ---
--- atvykdavo tas pats Šarkų Ekspresas ---
--- su pirmu ir vieninteliu vagonu ---
(...)
--- ir kasryt nubusdavau vėl tame sapne ---
--- iš kurio išeidavau užmigdamas ---
--- veidai žadindavo mane vadindami save tikrove ---

Kvėpavimas

I

--- kiek neišsakomų ženklų šiame kvėpavime, kai prieblanda ---
--- jau merkiasi ir telkia naktį ---
--- kuri iškvėps žiedus tamsos ---

II

--- kai kerpės pridengs pasaulio skausmą kelioms akimirkoms ---
--- nematoma gija pagimdys antifrankenšteiną ---
--- neperkraunamą gyvybės šaltinį, nešantį šaltį ---

III

--- kai om ir hum sudėlios savo lego kaladėles atvirkštine abėcėlės tvarka ---
--- karališkieji žirgai žengs trapiomis kojomis žaliu kilimu ---
--- atsiimti apdovanojimų už išgyvenimą ---

IV

--- naujos imperijos papildys skenduolių gretas afotikoje ---
--- save gaminanti šviesa ir sniegu kvėpuojantis okeanas ---
--- tamsos miestai, nežinia kada pabusiantys, jas tyliai priims ---

V

--- kam dėkosime, kad gyvi? ---
--- ką prakeiksimė, kad mirėm? ---
--- kas atsakys, ar esame? ---

Scenarijams nereikia pabaigų

I

--- Loki, ar tai tu nuspaudei neegzistuojantį trigerį ---
--- Tlaky, ar tai tu nužudei neskraidantį gaiduką ---
--- kad didysis sprogimas ir vėl įsuktų mus į kvailybės verpetą? ---

II

--- kiek gi truks ta amžinybė? ---
--- tas nepaklusnumas autoritetams, gravitacijai, dualybei? ---
--- kada ir ką muš neprisuktas laikrodys? ---

III

--- už durų rankenos – kitos durys, tada langas, ir vėl – debesys ---
--- pasaulis, sutvertas tik iš įvairių debesų ---
--- ir nieko daugiau, ir nieko mažiau ---

IV

--- šaldiklyje nemiršta juodieji serbentai ---
--- cikados ir vėl punktualios ---
--- kosminiai teleskopai pasiklysta ir netikėtai pamato žmonijos
praeitį ---

(...)

--- laukinių žemuogių pievelė ---
--- saloje greta svajonių kalno ---
--- pabaiga be scenarijaus ---

Pragaras

I

--- batsiuvy, siūk toliau, batų mums dar prireiks ---
--- neisim gi pusbasiai į pragarą ---
--- išsirė iš savęs kaip cikliškai nusidirianti gyvatės oda ---

II

--- kaip gera vaikystėj buvo nieko nežinoti, tik jausti ----
--- skonį, kvapą, alkį, nuovargį ir dar kažką ---
--- ko dar nevadinome sapnais ---

III

--- o jei mūsų pragaras – kitos planetos rojus? ---
--- ir nėra jokio išsigelbėjimo nuo bėgimo į niekur ---
--- pro žvaigždžių dulkes, juodąsias skyles, tamsiąją materiją? ---

IV

--- o jei kelias į rojų neprasideda pragare? ---
--- ir mes – tik idėja meistriškoje iliuzijoje ---
--- išdrožtoje riestoje pypkėje greta velnio ausies? ---

V

--- perskaitykime visus savo neparašytus laiškus iš naujo ---
--- perleiskime pragarą ultrakrepidarams, influenceriams, bebrų
užtvankoms ---
--- dangorėžių laiptotojams, vandenyno šiukšlintojams,
svanjonžudžiams ---

Iš niekur į niekur

I

--- nejaukumas ieškant savęs, kai netoliese sprogsta bombos ---
--- uostai visąlaik tušti, autobusai – be ratų ---
--- o garvežiai apsimeta muziejų eksponatais ---

II

--- drąsiausi toliau dainuoja, gieda, šoka, juokauja ---
--- su šypsena veide šaukia „visi vis tiek mirsim“ ---
--- kažkas vėl klausia: „ar tai – tavo gyvenimo prasmė?“ ---

III

--- ne, – ne prasmė, ne tai, ne mano ---
--- nėra to, ko negalime sukurti po vienybės vėliava ---
--- ir sugriauti taip ir neradę savęs ---

IV

--- todėl keliaujam toliau, nors sukam ratus aplink savo vyzdžius ---
--- garbiname ritualinį krūmą ---
--- viliojami egzotiškų smilkalų ---

(…)

--- po keturių saulių padangte kažkurioje planetoje ---
--- taip pat kažkas nelaukia nei ryto, nei vakaro ---
--- ir jų šventas pyktis grąžina visatą į save ---

Plaukai

I

--- dar ne rytas ---
--- dar tik bemiegis laukimas ---
--- tau dar nenukirpo plaukų ---

II

--- kodėl geriausias eiles kuria ---
--- skausmas, atsitiktinumas, praeivio batai ---
--- liūdnas nepavalgęs voras ---

III

--- vienatvė – tik gramatiškai netaisyklingas žodis ---
--- spindesiui nupiešti ---
--- rūkui sugiedoti (žaliu apdaru šokant dervišo šokį) ---

IV

--- dar ne rytas ---
--- kartu su avimis šokame beprotiškų svajų šokį ---
--- laikrodžio baterija sugenda ---

V

--- ir jau niekad nebeturės prasmės tos svajos ---
--- plaukai ---
--- kažkieno būtas-nebūtas gyvenimas ---

Jau

I

--- mane ir vėl aplankė *déjà-vu* ---
--- deja, senokai to nebuvo ---
--- atėjo ir su klausimu, ir su atsakymu ---

II

--- kažkur tai jau matei? tai buvo praeitam gyvenime! ---
--- rėžė visažinis *jau matytas* ---
--- patiko būti jam teisiam ---

III

--- nuliūdinau tą keistą svetį ---
--- nematęs, negirdėjęs, niekur nebuvo, o ir nebūsiu ---
--- nerezervuok man anei rojaus, anei pragaro ---

IV

--- nemirusieji, – taip, – madingi ---
--- bet nereikia man jų paslaugų ---
--- kas nemirė, negims, ir tiek ---

V

--- išraižiau obuolio žievėj tą veidą ---
--- matytą daugely sapnų ---
--- *déjà-vu* ---

Man patinka apgaulė

Sekmadienis – diena, kai Dievas ilsisi, kelia siaubą; Dievas ilsisi, o tai tas pats, kaip išjungtas greitosios pagalbos telefonas.

Gintaras Beresnevičius

I

--- man patinka, kai žiemą žada šaltą ---
--- pasimatymas vėluoja kelerius metus ---
--- (kalti horoskopai, pilnatys ir televizija) ---

II

--- man patinka apgaulė, kai gėris nugali blogį ---
--- viltis suteikia antrą gyvenimą ---
--- (katinai šypso į ūsą) ---

III

--- man patinka, kai kaubojus pasikinko kengūrą ---
--- bokso ringe kaunasi ežiai ---
--- (o kosminis laivas nuskrenda ne į tą planetą) ---

IV

--- man patinka, kai deginamos knygos, kurios luošino mūsų vaikystę ---
--- ir iki absoliutaus nulio sušaldoma begalybė svajonių ---
--- (kurios tapo košmarais) ---

(...)

--- man patinka muzika be stiliaus, kinas be žanro ---

--- poezija be natų, proza be poezijos ---

--- (datos be dienoraščių, grafičiai bažnyčiose, vilkai, nevirstantys
šunimis) ---

Išsidraikė

I

--- lyg plaukai pievoje vėlyvą pavasarį ---

--- išsidraikė pirmosios metų dienos ---

--- nė skausmas jų bėgimo per laiptatakus nesustabdys ---

II

--- viltis keistai susikristalizavo ---

--- kaip medus ---

--- gėlių skonio ---

III

--- netikėtai pradedi girdėti, ko negirdėjai ---

--- ar nenorėjai girdėti ---

--- suvoki, kad buvai už balto triukšmo sienos ---

IV

--- juodi šunys, mėnulio tautos nebelanko ---

--- naktį žaliu švytesiu gaubia kometa ---

--- miegapelė tyliai kvėpuoja ---

(...)

--- o gal bus taip visada ---

--- pamąstai kaip romantikas ---

--- ir ramiai eini sapnan ---

Elektronų jūra

Dedikuojama pasaulio stebuklams

I

--- pozitronus nusinešė kvantinis vėjas ---

--- liko tik elektronų jūra ---

--- banguojanti liūdnas giesmės ---

II

--- suskilusios mintys kabinasi į veržlų peizažą ---

--- prie Jordano upės auga medis ryškiai oranžinis ---

--- ir maldininkai tiki jo galia ---

III

--- einaime ratais, nes taip reikia ---

--- tai tikslu ir madinga ---

--- tai taikli ezoterika, magija, mistika ---

IV

--- į kur grįšim, niekas nesakė ---

--- elektronų jūra banguoja ir gieda ---

--- neutronai ir neutrinai mus akylai stebi ---

V

--- užsiveria vertys ---

--- paskutiniame jauno Meistro haiku ---

--- ir bando prisiekti jis: daugiau nerašysiu, giedosiu tik ---

Praradimas

I

--- aš negaliu prarast tavęs ---

--- sapnai nerodė tavo veido ---

--- tik sakė skirtingus vardus ---

II

--- aš negaliu prarast savęs ---

--- nes jokio aš niekad nebuvo ---

--- keliavome kartu pakeleivingais traukiniais ---

III

--- O, Juodoji, šviesk per amžius ---
--- kad Tavoji sesuo neapakintų mūsų ---
--- savo tariamu gerumu ---

IV

--- imk kortų kaladę ---
--- trauk bet kurį loterijos bilietą ---
--- ir gauk klausimą be atsakymo ---

VVV

--- šiandien aš nieko nežinau ---
--- tik juokauju, šaipausi ir meldžiuosi ---
--- Didžiajam Keturių Karalių Praradimui ---

Tiesos šventykloje

I

--- Čia nereikalauja paso, CV, motyvacijos ---
--- ir neklausia, kiek laiko ---
--- turi ---

II

--- Čia tik kaukolės mena gyvenimą ---
--- mina mįsles ---
--- ir eina tolyn ---

III

--- Čia nebijoma sūdyto žodžio ---
--- su *jalapeño, chili* ---
--- ar be ---

IV

--- Čia, jei meluoji, nepagiria ---
--- nemotyvuoja ---
--- ir tiek ---

L

--- Tiesos šventykloje tylima ---
--- nes nebėra ką kalbėt ---
--- (visi sapnai suskaičiuoti) ---

Spanguolės ir dūdmaišiai

I

--- klausant škotiškų dūdmaišių ---
--- ir valgant spanguolių sriubą ---
--- neviltis iš lėto bando susitraukti ---

II

--- iki juodosios skylės ---
--- iki miegapelės urvelio ---
--- iki perregimo voratinklio ---

III

--- eisiu į vynuogyną pasiskinti laimės ---
--- mažais žingsniais matuosiu mišką ---
--- kuriame žlugo betono vaiko sakmės ---

IV

--- iš žiurkių miesto pabėgsiu ---
--- į negailestingų šunų *city* ---
--- kur grosiu kiauru solinuku ---

VVV

--- keliavau per jūras, kalnus ir pievas ---
--- vieną dieną buvau herojus ---
--- kol neišgirdau dūdmaišių valgydamas spanguoles ---

Kvietimas

I

--- manęs nekviečia į vestuves ---
--- krikštynas ---
--- ir laidotuves ---

II

--- bet kartais ---
--- pakviečia į viltį, tikėjimą ---
--- ir įkvėpimą ---

III

--- manęs nekviečia į muziką ---
--- poeziją ---
--- ir akvarelę ---

IV

--- bet kartais ---
--- pakviečia į keistą sapną ---
--- iš kurio nesinori išbusti ---

V

--- o kartais girdžiu kvietimą į traukinį, kuris niekur nevyksta ---
--- į šventę perone, kuri niekada nesibaigia ---
--- kai liejasi jausmų vynas stebint dervišų šokį ---

Ilgesys

I

--- nėra pūko, kuris nevirs griuvėsiais ---
--- nėra griuvėsių, iš kurių neišaugs pūkai ---
--- nėra banalybių, iš kurių neiškils poezija ---

II

--- sublyksėk man, žaibe ---
--- trenk, perkūne ---
--- suklyk, pasiklydusi gerve ---

III

--- košmarai, lankykit mane kasdien ---
--- blogiau, nei buvo, niekad nebebus ---
--- nebūtis nebegąsdina mano ištirpusios vėlės ---

IV

--- ir ledynai vis tirpsta ---
--- nusineša savo mėlį ---
--- į Okeaną ---

V

--- ir mes visi grįžtame į Okeaną ---
--- atvirstame vandens gyviais ---
--- nes niekada nebuvo žemės žmonėmis ---

Imitacija

I

- laimingo gyvenimo imitacija ---
- laikant rankoj saulę ---
- vandenį žvelgiant į gyvatę ---

II

- tylus triukšmingos minios klausymas ---
- džiazio aidai ausyse ---
- skruzdžių bėgiojimas rankomis ---

III

- potvynių ir atoslūgių stebėjimas ---
- vietoje paprasto išsimaudymo vandenyne ---
- liovimasis bijoti ryklių ---

IV

- lietaus mėgdžiojimas impresionistų paveiksluose ---
- atspindžiai veidrodžiuose, kurie neturi pabaigos ---
- liūtė, sėlinanti prie gazelės ---

XV

- varpo dūžiai elektros tinkle ---
- vorų pasisveikinimas trumpam pakibus virš lovos ---
- atsisakymas būti nelaimingu ---

Kokia banalybė

I

- kokia banalybė ---
- vienišos naktys, – be nieko, net pledo ---
- ir tai vis kartojas, kaip dienoj švilpiko ---

II

- kokia banalybė ---
- tie meilės prisipažinimai ---
- šimtų metų apgaulė ---

III

--- kokia banalybė ---
--- tie niekai ---
--- kurie šnabždami ---

IV

--- kokia banalybė ---
--- ta purpurinė žvaigždė ---
--- ji net nemyli ---

V

--- kokia banalybė ---
--- ta pabaiga ---
--- kai tu ją beveik kiekvieną naktį regi ---

Po potvynio

Ad Noe

I

--- po potvynio ---
--- ir vėl teks troškinti saulėtas morkas ---
--- ir valgyti žemės spalvos duoną ---

II

--- tebebus telefonai ---
--- bet nebebus kam paskambinti ---
--- net jaukiausios iliuzijos nekels ragelio ---

III

--- nebereiks aplodismentų narcizui skaitovui ---
--- nebeveiks spynos, nes nebus ką rakinti ---
--- nevažiuos ekologinis transportas, – vėl visur eisim pėsčiom ---

IV

--- apokalipsė ateis kur kas keistesnė nei tiek fantazuota ---
--- tiesiog nieko nevyks ---
--- banalus blogis taps banaliomis sekundėmis ---

V

--- mes slapčia lauksim naujo potvynio ---
--- nors mūsų sąmonė visada žinojo ---
--- niekas niekada nesikeis ---

Testamentas

I

--- kai mirsiu, nelaidokit jokių būdų su kostiumu ar džinsais ---
--- tik su nutrintais treningais ---
--- ir skylėta *maike* ---

II

--- o dar geriau – sudeginkit ---
--- bet pelenus pameskit ---
--- ir jokio antkapio ar epitafijos ---

III

--- testamentu jums nepaliksiu nieko ---
--- lai sielą griaužia voverės ---
--- o kūną rimdo angelai ---

IV

--- kad neliūdėsite, žinau ---
--- bet ir neverkit, neraudokit ---
--- didelio čia daikto, – vėl kažkas išėjo ---

C

--- o jei netyčia rasite dienoraštį jaunų dienų ---
--- skaitykit tik apie dienas laimingas ---
--- jų buvo, – netgi trys ---

Vienatvė

I

--- net ir tada, kai nieko nebeturėsiu ---
--- pasakojo man jis ---
--- nebūsiu vienišas ---

II

--- sėdėsiu mečetės kamputy ir melsiuos ---
--- o galva bus debesyse ---
--- ir stebės migruojančius paukščius ---

III

--- vėjas neleis užsisėdėti įsivaizduojamame prieglobstyje ---
--- jis neš tolyn neatsiklausęs ---
--- ir leis kvėpuoti, jausti, sapnuoti --

IV

--- žmogus iš vandens, vanduo iš vėjo ---
--- molis iš žemės, žemė iš žuvies ---
--- medis iš voro, voras iš žmogaus ---

XV

--- žaizdų nebegali susiūti jokios gijos ---
--- verpetai verpia savo tinklus ---
--- aplink vienišas planetas, kurios dar neturi žiedų ---

Laimės sala

I

--- bėgimas nuo asmeninio drakulos ---
--- raudonu apsiaustu, pagaląstais dantim ---
--- per treškančią sniegą ---

II

--- įsiūčio maldų recitavimas ---
--- saulėtekio deivei ---
--- ir triskart išmintingajam ---

III

--- proto tildymas pankroku ir omletu ---
--- bandymas papirkti savo sąžinę ir sąmonę ---
--- jaukus fiasko prieš pat saulėlydį ---

IV

--- traukiniai nebepriima, sapnai nebesisapnuoja ---
--- tiesa per aitri, bet kito patiekalo nėra ---
--- tik taip pasotins niekis, džiaugsmas, tuštuma ---

XV

--- akimirkai pajuntama laimės sala ---
--- netrukus lieka praeityje ir ateityje vienu metu ---
--- kaip jaukiausias nenumatytas nutikimas ---

Ilguma

I

--- pasiilgau tavęs šioje platumoje ---
--- ramybe ---
--- ateik nekviesta ---

II

--- aš ne senas ir ne išmintingas ---
--- tik klajojantis sapnuose ---
--- kuriuose nėra knygų ir knygynų ---

III

--- pasiilgau tavęs šioje ilgumoje ---
--- ilgu ir šviesu prisiminus tavo veidą ---
--- kurio bruožų negaliu nupiešti ---

IV

--- jau galiu klausytis tyliai muzikos ---
--- jau gebu įsiklausyti į tylos žodžius ---
--- ir ramiai gulėti tamsoje, lydimas vieno akordo ---

V

--- ilgu tavęs, ir galo tam nėra ---
--- kol pasibaigs melodija ---
--- prieš tamsą visada būna šviesiau ---

DIENOS, KAI

Kreivas pasaulis

I

--- nei šėtono litanijos ---
--- nei gamtos atvertis ---
--- nesulaikys to pykčio ---

II

--- kurį kadais slėpei ---
--- išslapstei ---
--- (ne)nuslėpei ---

III

--- užsnūs psichoterapeutas ---
--- nuo tavo gelmių ---
--- nuobodžių ---

IV

--- pakišk po tranzitiniu priešo traukiniu ---
--- savo pyktį ---
--- tesprogsta viskas ---

V

--- istorija be pabaigos, naktys be akių ---
--- ilgesys be sapnų, katės be nagų ---
--- kelionė į pradžią, prieš piešiant raidę Alfa ---

Prisimink tas akis

I

--- prisimink tas akis ---
--- ne auksu, o tikrumu ---
--- žibančias ---

II

--- nepamiršk to žvilgsnio ---
--- persmelkiančio fotografiją ---
--- savo tyliu balsu ---

III

--- paprašyk kalnų, kad priimtų ---
--- tavo senstantį kūną ---
--- kai ---

IV

--- ateik, kur kviečiamas ---
--- ir neik paskui stebuklingąjį ---
--- Pano orkestrą ---

V

--- išauš ta diena, ir pats suprasi ---
--- nebereiks žadintuvų ---
--- netikrumas pranyks savaime ---

Diena, kai

I

--- diena, kai ---
--- atsitiktinių dainų generatorius ---
--- padovanos man tavo balsą ---

II

--- naktis, kai ---
--- negalėsiu to balso pamiršti ---
--- ir sapnuosiu gėles lyg senas hipis ---

III

--- diena, kai ---
--- pagaliau pamatysiu tavo veidą ---
--- ir visa, kas taip ilgai slėpta, taps akivaizdu ---

IV

--- rytas, kai ---
--- šypsosiuosi taip ir nežinodamas tavo vardo ---
--- ir kur išėjai ---

VVV

--- diena, kai ---
--- vėl sutiksiu tave ---
--- kažkur, niekur, visur ---

Tušita

I

--- Gandeno oro uoste ---
--- tu ir vėl mane paliksi ---
--- viltie ---

II

--- išvažiuosi prie sniego ežerų ---
--- kurių vardus žinau ---
--- bet pasiekti negaliu ---

III

--- tavo vardas aidės ---
--- Gandeno oro uosto ---
--- erdviose salėse ---

IV

--- išskrisiu vienas į Paryžių ---
--- be kuprinės ---
--- ir ateities planų ---

V

--- ir nežinia, ar grįžęs ---
--- rasiu senuosius savo ---
--- namus ---

Raguotojo dievo palėpėje

I

--- baubai ---
--- niekieno žemėje ---
--- raguotojo dievo papėdėje ---

II

--- aitvarai ---
--- svetimose pelkėse ---
--- raguotojo dievo pakalnėje ---

III

--- kaukai ---
--- nykstančiose sengirėse ---
--- raguotojo dievo kiemenėje ---

IV

--- nemeilė ---
--- tįstančiuose šešėliuose ---
--- raguotojo dievo saulėtekiuos ---

XV

--- nyksma ---
--- šviesotamsėje pievoje ---
--- raguotojo dievo palėpėje ---

O pasaulis nė kiek nepakito

I

--- kai tos akys pranyko ---
--- vėlėmis iškeliaavo ---
--- rodės, liūdesį neša ruduo ---

II

--- patefonas tylėjo ir širdis nedainavo ---
--- neamsėjo šuva ---
--- tik į ugnį žiūrėjo ---

III

--- ir kišenėj nebuvo dar jaukiųjų kaštonų ---
--- o betono nedžiugino lapai spalvoti ---
--- bet jau vėrėsi nuojauta, – išėjo niūra ---

IV

--- oras cypė nuo jaudulio, – debesys artinos ---
--- bet lietūs atgaivos nežadėjo ---
--- ir pamiršti akis tas prisakė ---

V

--- ir žmonija toliau su bepročiais kariavo ---
 --- žvaigždės tyliai pritardamos geso ---
 --- o pasaulis nė kiek nepakito ---

Laiškas kūrėjui

If excitement is a mechanism our Creator uses for His own amusement, love is something that belongs to us alone and enables us to flee the Creator. Love is our freedom. Love lies beyond "Es Muss sein!" —

Milan Kundera

I

--- ateitis jau sukurta ---
 --- praeitis niekur neišnyko ---
 --- mūza Dabartis — tik poetams ---

II

--- kam viską taip sukūrei? ---
 --- kodėl Tu — didžėjus? ---
 --- ką mums veikti su lemtim? ---

III

--- priimu kompasą iššūkį ---
 --- į pietus keliauti pro šiaurę ---
 --- į mirtį eiti per gimimą ---

IV

--- priimu maišto idėją ---
 --- viską sugriauti ir vėl sukurti ---
 --- imituoti Tave ---

V

--- priimu baigtinę visatą ir begalinį savo kvailumą ---
 --- jie padeda nebūti tobulam ---
 --- keliauju į dykrą, kad išbusčiau vaikystės pievoje po žvaigždėm ---

Kompasas

- "What is reality?" –
"One of the many possible illusions."
— Robert Sheckley, *Options*

I

--- Bermudų trikampyje ---
--- kompasas ---
--- visada rodo šiaurę ---

II

--- ieškoti neieškant ---
--- žvelgti į akis ---
--- anapus objektyvo ir objektyvumo ---

III

--- dainuoti nekuriant muzikos ---
--- žingsniu atmatuoti sengirę ---
--- nuskandinti pelkėje visus kirvius ir kastuvus ---

IV

--- žirgo karčiais pažymėti kelią ---
--- kerpę įsidėti į kišenę ---
--- ištarti murmelę seną ---

V

--- nebūti pribaigtam baigtinių dydžių ---
--- lipti į kalnus neprisilietus nė prie akmenėlio ---
--- žvelgti į tave veriantį žvilgsnį anapus Ekranų ir nežinoti vardo ---

Ir džiaugsmas išnaikins kančią (Bii Biyelgee)

I

--- ar gali šokis išgydyt kančias ---
--- ar stebuklinės pasakos virsta ---
--- darbo pokalbiais? ---

II

--- ar landos internete ---
--- tikrai veda į juodąsias skyles ---
--- kur nėra nei nulių, nei vienetų? ---

III

--- ar daina geriau nei giesmė ---
--- ar šnabždesys tylesnis už raudą ---
--- kai žodžiai nieko nebereiškia? ---

IV

--- ar šis pasaulis katapultuos ---
--- su nuolat gendančia Artemide ---
--- Chronu, Osiriu ir Tengri? ---

XV (0+1)

--- ar džiaugsmas išgydo kančią ---
--- ar filosofija – mokslas? ---
--- visi šie klausimai buvo pamiršti prie laužo, svaigiame šokyje ---

Lėtas

I

--- sulėtinta energija ---
--- (o dar kitaip – materija) ---
--- šviesos spinduliu tą naktį atvyko pas mane ---

II

--- lėtai palietė plaukus ---
--- sušildė vilties iliuzija ---
--- priminė, kad kažkada bus vasara, kuri ir vėl lėtai dings ---

III

--- nei esantis, nei nesantis ---
--- šviesos spindulys ---
--- žaidė mano mintimis lėtai ir bandė įtikinti nušvisti ---

IV

--- ką jis norėjo pasakyti ---
--- nežinau ---
--- nes jis nekalbėjo jokia kalba ---

XV

--- lyg skęstantis laivas ---
--- sniego ežere ---
--- šviesa lėtai atsisveikino ---

Jsiūtis

I

--- nepadės nei ruduo, nei žiema ---
--- nei debesys, nei lietūs, nei pusnys ---
--- nei bunkeriai, nei tvirtovės ---

II

--- ar aš noriu žinoti, kaip tu jautiesi ---
--- tu, kuris Nesi? ---
--- ne, aš nenoriu nieko apie tave žinoti!---

III

--- paskęsk sraunioj upėj ---
--- mano tikėjime ---
--- pasiklydęs miške senuk ---

IV

--- išnyk kaip košmaras kvepiant ryto kavai ---
--- nebelankyk manęs ---
--- nebedovanok dailių iliuzijų ---

V

--- mūsų romanas baigtas ---
--- mano tikėjime ---
--- pasiklydęs miške senuk ---

Vasaros liūdesys (Juodoji saulė)

I

--- sunki vasaros paklodė ---
--- užklojo akis ir sapnus ---
--- atėmė svajones ir apsvaigino ---

II

--- lyg didysis sprogimas ---
--- vasara ištaškė viltis į mažiausias daleles ---
--- iš kurių galvosūkį dėlios ruduo ---

III

--- aš ne aklas, aš tik mirštu ---
--- sakė tyliai rugpjūtis ---
--- rugsėjui prisėlinus pavojingai arti ---

IV

--- barzdotas šventikas pasmerkė melancholiją ---
--- depresiją, liūdesį ir neviltį ---
--- ir liepė visiems šokti neskambant jokiai muzikai ---

V

--- o kopose tyliai miegojo vabalas ---
--- bėgantis nuo pasaulio skausmo ---
--- į šviesų rudenį, į viltį ---

Įkvėpimas

I

--- įkvėpimo pasisemsim iš gintaro ---
--- radę jūroje jį ---
--- suskaičiuosime ---

II

--- jei per daug rasim tyrojo gintaro ---
--- išdalinsim ---
--- vaikam ir pabėgėliam ---

III

--- įsidrąsinę kopsime medžiuosna ---
--- ir nebyliai šakomis ---
--- patys tapsime ---

IV

--- ar statysime naują avilį ---
--- termityną ir skruzdžių ---
--- tvirtovę ---

XV

--- o kai vakaras nuleis dramos uždangą ---

--- saulei mes ramiai padėkosime ---

--- kad mylėjome, šaukėme, laukėme ---

XVI

--- (bet nubusti taip ir nespėjome) ---

Nėra nieko geriau už taiką ir pergalę

I

--- besišypsanti moteris ---

--- ant suoliuko glosto žaliaakį, juodbruvą katiną ---

--- nebijok, viskas gerai, sako jam ---

II

--- tėvas perka sūneliui šokoladą ---

--- bet tik vieną, susitaria ---

--- ir abu taikiai eina namo pusryčiauti ---

III

--- moterys su vežimėliais ---

--- ramiai keliauja palei Didįjį Medį ---

--- ir aptaria nenaujas naujienas ---

IV

--- senolis parduoda trijų rūšių obuolius ---

--- saldžius, rūgščius ir ananasinius ---

--- ir dar avietes ---

V

--- o netoliese ---

--- savo celėje meldžiasi atsiskyrėlis ---

--- kad tai, ką jis mato, niekada nesibaigtų ---

Aukštyn

I

--- keliam kojas aukštyn ---
--- atėjo šventė ---
--- išaušo dar viena diena ---

II

--- mes dar gyvi ---
--- tad keliam kojas aukštyn ---
--- o mintis padžiauname ant medžių šakų ---

III

--- mes šokame ---
--- ir pamirštame, kas yra skausmas ---
--- ir džiaugsmas ---

IV

--- gamta nemėgsta tuštumos? ---
--- gamta yra tuštuma ---
--- ryjanti savo uodegą ---

LV

--- kelkime aukštyn kojas ---
--- be baimės žvelkime į saulę ---
--- ateina tai, kas turi ateiti ---

Pilietis

I

--- pilietis Kaktusas tave įskys ---
--- paskambins kam reiks ---
--- pačiam velniui įsiteiks ---

II

--- pilietis Ambrozijus tave pagirs ---
--- giesmę tau sukurs ---
--- *like*'ais apdalins ---

III

--- pilietis Keturpėdis tavęs ilgėsis ---
--- laiškus visom kalbom rašys ---
--- o paskui išnyks ---

IV

--- pilietis Katinaitis tave prakeiks ---
--- ir negrąžins skolos ---
--- nebelankys tavo olos ---

V

--- pilietis aš tavo tuštumos neužpildys ---
--- nelauks, kol užmigs ---
--- bet niekad nepaliks ---

Gudbai

I

--- vieną dieną ---
--- godumas ---
--- mus visus pražudys ---

II

--- ir nebebus kito ---
--- Nojaus laivo ---
--- kuris išplukdytų mus į kitą pasaulį ---

III

--- vieną dieną tarsim sudiev ---
--- vienas kitam ---
--- pasauliui, saulei ---

IV

--- ir nebebus kitos saulės ---
--- kuri šviestų ir šildytų ---
--- ir mėnulio, prieš kurį naktim kauktume ---

V

--- vieną dieną ---
--- išeisime lyg nebuvę ---
--- ir liks tik muzika ---

Frambolini

I

--- šitoj tyloj ---

--- teisiej tyloj ---

--- niekas nėra išgirstas (skundėsi skaudi širdis) ---

II

--- visgi išbudau tąnakt ---

--- su regėjimu aky ---

--- ir paklausiau, – koks tavo vardas ---

III

--- *Frambolini* ---

--- švytėjo plakatas su užrašu ---

--- o jos akys --- keista tamsa ---

IV

--- kas tu, nustebęs klausiau ---

--- tačiau keistosios akys tekartojo vieną žodį ---

--- *Frambolini* ---

V

--- įvyko tai ką tik ---

--- įvyko niekada ---

--- įvyko visada (šviečiant purpurinei saulei) ---

Stygos

I

--- sako, egzistuoja stygų teorija ---

--- be jų tu, seni, būsi tik istorija ---

--- ir nugarmėsi pragaištin ---

II

--- susimąsčiau, – juk smuiko gyvo niekad nemačiau ---

--- ir pianino tiktai dangtį ---

--- na, dar gitaros slinktį ---

III

--- bet štai ryte atėjo sapnas man ---
--- ir išskubėjau aš padėti artimam ---
--- turbūt nespėjau, bet bent nevėlavau ---

IV

--- deja, aš niekam nepadėjau ---
--- ko gero, to ir nesitikėjau ---
--- bet pabandžiau ---

V

--- štai kiek nelaimingų žmonių aplink ---
--- ir aš vienas iš jų ---
--- labas vakaras, sutema ---

Medis

I

--- paslaptis, atėjusi iš menkos sėklytės ---
--- nebijanti pelkynų, dykų ir laiko ---
--- leidžianti prie jos kiek prisiglausti ---

II

--- nuo Hado iki Džianos ---
--- nuo vazonėlių iki džinglių ---
--- nuo ten iki anava ten ---

III

--- ar mes galime suskaičiuoti savo rūpesčių rieves ---
--- ar mes sugebame tiestis tik į šviesą ---
--- ar mes draugaujame su grybais ir kerpėmis ---

IV

--- ši istorija neturi moralo ---
--- nes tai – ne istorija ---
--- tik pamokslas mirusio kaktuso ---

V

--- jis norėjo pražysti, kurti pasaulius ---
--- jis geidė saulės, vandens ir rūpesčio ---
--- bet kažkas panoro, ir jis mirė ---

Kai miršta kaukės

I

--- kai miršta kaukės ---
--- mes uždaram langus ---
--- nes nevilties jau neįmanoma pasvert ---

II

--- kai dingsta viltys ---
--- lieka tik smiltys ---
--- skaitmeniniuose smėlio laikrodžiuose ---

III

--- juk niekas nežadėjo mums lengvai gyventi ---
--- kužda nelabieji ---
--- o patys žarsto auksinus ---

IV

--- kai vis bandai priprast prie skausmo ir kančios ---
--- ir išpažįsti jau visus tikėjimus ---
--- ateina tik vienintelė mintis ---

V

--- tik nusimetę savo siaubo kaukes gimsime iš naujo ---
--- ir nieko jau nebereikės bijot ---
--- ir net sapnai nebelankys, – jokie ---

Tiktaalikas

I

--- ar gyvenimas – kančia? ---
--- tiktaalikas mato tik jaukią sausumą ---
--- kančią jis paliko vandenynė ---

II

--- ar gyvenimas – konfliktas? ---
--- tiktaalikas tvirtai eina keturiomis kojomis ---
--- ir nebenori būti žuvimi ---

III

--- ar gyvenimas – agonija? ---
--- tiktaalikas nepažįsta žodžių ---
--- jis vaikšto ir vaikšto aplink gintaro medį ---

IV

--- ar gyvenimas – daina? ---
--- tiktaalikas nemoka kalbėti ---
--- bet tyliai niūniuoja saulei leidžiantis ---

XV

--- ar tu laimingas? ---
--- tiktaalikas girdi vidinį balsą ---
--- ir nežino atsakymo ---

Smėlio kareivėliai

I

--- smėlio kareivėliai ---
--- ėjo rankas aukštai išskėlę ---
--- per klimpstantį smėlį ---

II

--- per savo pačių kūnus ---
--- šalčio nejaučiančias vėles ---
--- ir gėlą ---

III

--- jų prigimtis – smėlis ---
--- smėlis – jų bausmė ---
--- jie niekada nebematys kopų ---

IV

--- klimpstantys į save smėlio kareivėliai ---
--- sapnuoja lengvą marių vėją ---
--- ir pasiklydusią žuvėdrą ---

V

--- smėlio kareivėliai ---
--- virs gintaro medžių pavėsiais ---
--- tyliais, begrėsmiais ---

Bėgantis žmogus

I

--- gavau dovanų bėgantį žmogų ---
--- į kurią pusę pasuku, tenlink ir juda ---
--- bet be entuziazmo, liūdnai ---

II

--- aš tik lėlė, kartoja vis atsidusdamas ---
--- ko iš manęs nori ---
--- geriau greičiau užkask savo gyvą mirusį kaktusą ---

III

--- o aš negaliu palaidoti gyvo mirusio kaktuso ---
--- todėl tau teks bėgti, kad ir kas būtų ---
--- nors ir labai nenorom ---

IV

--- iškeliausiu, negrįšiu, – grasina ---
--- paskui dieną dvi neprataria nė žodžio ---
--- bet man neskauda jo skausmo ---

X

--- vieną vakarą nepastebėti dingo abu ---
--- ir bėgantis žmogus, ir gyvas miręs kaktusas ---
--- atsisveikinimo raštelio nepaliko ---

Parvikursorius

I

--- svaigsta žvaigždės ---
--- nepakeliama našta ---
--- ir jokio moralės dėsniu nebėra manyje ---

II

--- lauksnos nekantriai spingsi ---
--- bet sulaukia aušros ---
--- ir vėl velniai mėnulį pas Pink Floyd'us nujos ---

III

--- nebėra nei kelio, nei takelio iš čia ---

--- tenka kirst sau galvą ---

--- ir dovanoti laumėms po delčia ---

IV

--- pelkėm vaikščiojant neatsargiai ---

--- randamos dvi kūlgrindos ---

--- bet kuri iš jų teisinga, pasakys tik burtas ---

XV

--- apie būtį nemąstydamą ---

--- bėga pamiške višta ---

--- parvikursoriaus nešta ir pamesta ---

Gyvenimas be faktų

I

--- tuščias ir suvargęs ---

--- sėdi priešais nepradėtą butelį ---

--- prieš gyvenimo faktą ---

II

--- bet tu netiki faktais ---

--- tiki informacija ---

--- geriausia – šešiasdešimtaine ---

III

--- dvejetainiai faktai ---

--- lieka juoduliais ---

--- baltose knygose ---

IV

--- ir kai tau pasako ---

--- ką naujo pamatė Webb'as ---

--- nuo fakto išsilaksto svajos ---

V

--- jei atrasim naujas gyvybes ---

--- ką mes veiksime su savo ---

--- informacijos prikimštom galvom? ---

Važiavimas tamsoje

I

--- nežiūrėjimas vienas kitam į akis ---

--- jos gi užrištos ---

--- važiuojame dideliu greičiu ---

II

--- visiškoje tamsoje ---

--- bandome pasiekti sniego ežerą ---

--- pasikliaujame nejutimais ---

III

--- ežeras neartėja ---

--- tamsa netolsta ---

--- mes net nematome, kad esame ne vieni ---

IV

--- maksimalus greitis ---

--- minimali įtampa ---

--- šviesa ---

XV

--- ne tunelio, žinoma ---

--- ne gale ---

--- tiesiog abu pabundam iš to paties sapno ---

Laisvas (čia ir ne dabar)

)I(

nereikia nieko laisvint

jei jau esi laisvas

gimei amžinas

ir toks buvai, būsi, net esi

nors dabartis ar esatis tik žodžiai

)II(

nereikia laisvės laisvam

nereikia vergijos vergui

reikia tik užkopt į savo įsivaizduojamus kalnus

)III(
kai būdamas virš debesų
pamatysi, kur buvai
suprasi, kad nepajudėjai nė per colį
)IV(
nebuvo kur bėgti
neišgelbės Tibetas ir Gobis
tu visada buvai, esi, ir būsi čia (ir ne dabar)
)V(
žvaigždės juokiasi iš planetų
kvazarai iš galaktikų
o visata pulsuoja savo įprastu ritmu

Vasara

I
--- surask kitą raktą į vasarą ---
--- tai – ne džiaugsmas ir ne šviesa ---
--- tai – mirštanti kažkieno nuotaka ---
II
--- sugauk nepatirtą nuotaiką ---
--- kai nežinai, ar šypsotis, ar surimtėt ---
--- ir apsimesk, kad nesi apgautas kerų ---
III
--- patikėk bet kuriuo šarlatanu nuoširdžiai ---
--- įsileisk visą pasaulį į savo naivią širdį ---
--- vasara – tai iliuzija, kurioje tilpsim visi ---
IV
--- patrankų salvės po purpurine saule ---
--- kometos, pamiršusios tvarkaraščius ---
--- pasiilgusios mūsų okeanų ---
XV
--- kiekvienais metais kartojasi vis kita vasara ---
--- ir kas rytą palaidojam vis kitą vakarą ---
--- neprarasdami nieko, nes nieko neturim ---

Atidaryk

I

--- atidaryk duris šikšniukams ---
--- o langus katėms ---
--- atplėšk artėjančių katastrofų garvežių bėgius ---

II

--- atidaryk savo košmarus ---
--- jų dažais nupiešk bosinę gitarą ---
--- melodiją išgirsi tyloje ---

III

--- nešk kudašių nuo tų, kurie nemoka nenorėti ---
--- nesiartink prie dėžučių su paslaptimis ---
--- ir magiškų niekažodžių ---

IV

--- nesimelsk neeretiškai ---
--- ir nesikeik per švelniai ---
--- nemirk jaunas savyje ---

V

--- vaistinėje nepirk čiobrelių arbatos ---
--- išsik į saulės kaitrą ---
--- basom per deginančias kopas ---

Žiema pasibaigs vasarą

I

--- netylės trubadūrai ir keltiškos arfos ---
--- apie karaliaus Artūro išnykimą ---
--- nesiliaus šnabždėję trimitai apie jo šlovingą nyksmą ---

II

--- tą vasarą pasaulis pats nesuvokdamas vys kaip kaktusas ---
--- gavęs per daug dirbtinės šviesos ---
--- ir saldžių veidų ---

III

--- visi, kas jaunas, – gilyn į uogas, į miškus ---
--- visi, kas tikras, – pirmyn į ledą, į sroves ---
--- seniems lokiams tyliai bliūvaujant ištiesus paliegusias letenas ---

IV

--- revoliucija negimsta ginkluose ---
--- revoliucija negimsta net protuose ir širdyse ---
--- tiesiog vieną dieną atsibundi iš sapno ---

XV

--- popierinių eglių girioje kuriamas naujas epas ---
--- apie nematomus paukščius ---
--- mūsų vedlius ---

Bomba (Tiems, kurie lieka gyvi)

I

--- nebeišmoksiu amazighų rašto ---
--- neliks ir laiko pažvejoti ---
--- teks bėgti greitai ir alusiai ---

II

--- vaikystėje nemoko išgyventi ---
--- o senstant vis pamirštame vaikystės šviesą ---
--- ir mūsų metai neprilygsta toms sekundėms ---

III

--- iškrist iš lovos pripažinus tiesą ---
--- sapnuot tik tai, ko pats nenori ---
--- pagauti strėlę, skriejančią link kito lanko ---

IV

--- ir vėl tas traukinys be persėdimų ---
--- ilga kelionė užrištom akim ---
--- be palydovių, bėgių dundesio ir be arbatos ---

V

--- kai jau atvyksim, saulės ir mėnuliai ---
--- žaismingai keisis danguose ---
--- o mes stovėsime, žvelgsim tolin, ir jau niekuo nebetikėsime ---

Šerkšno riba

I

--- pirmasis iš amžinojo šerkšno gimė Enlilis ---
--- iš kvailių rojaus atvestas Saulės ---
--- ir tamsiuosius vandenį šviesa pavertė ---

II

--- pamokslas kurtiesiems buvo skaitomas Brailio kalba ---
--- jie meldėsi širdimi, nes nenorėjo kartoti mantrų ---
--- ir jų maldos pasiekė Žemės šerkšno ribą ---

III

--- o jei žmogus gimė jau purgatoriume ---
--- skaistus ir šventas, be nuodėmės ---
--- pamiršęs gėdą? ---

IV

--- kam siekiame mes rojaus ---
--- pragaruosna ---
--- kitus lydėdami ---

XV

--- tikėjime tiesa negimsta, tik tylą ---
--- kai spengia širdyje lyg ausyje ---
--- ir supranti, kad dar daug kartų klysi ---

Atsisveikinimas (Ir vėl girdžiu varpus)

I

--- nors netobulai suremontuoti laiptai ---
--- bet vėl skamba varpai senojoje koplyčioje ---
--- ir dar labiau neaišku, ką tai reiškia ---

II

--- testamentu savo mintis palieku bitėms ir kolibriams ---
--- ir taip nurimęs sėdžiu prie klaviatūros ---
--- be jokios anticenzūros ---

III

--- ruginės duonos ir saliero šaknies kvapai ---
--- taikiai banguojančios saulėgrąžos ---
--- nesugrąžina į praeitį, nes ji dar tik ateis ---

IV

--- ar eretikui su rimtu stažu ---
--- lengviau liepsnot ---
--- ant laužo? ---

V

--- nebereikės vedžiot nematomo šuniuko ---
--- ir laistyti kažkur išvykusio kaktuso ---
--- autoportretas liks nė nepradėtas ---

Susitikimas

I

--- angelas sutinkamas ne pažinčių svetainėse ---
--- ne baruose ---
--- ir net ne bibliotekose ---

II

--- visgi ją sutikti gali bet kur ---
--- svarbiausia – netikėtai ---
--- pavyzdžiui, kaip aną sykį vaistinėje ---

III

--- ankstyvo ryto keiksmas po neišmiegotos nakties ---
--- išsibėgiojo pamačius jos tatuiruotę ---
--- (šiaip jų nemėgstu) ---

IV

--- joje matėsi keisti, nematyti, bet labai pažįstami ---
--- ženklai, simboliai, spalvų ---
--- deriniai ---

XV

--- mano vardas – Stanislava ---
--- ramiai pasakė aukštaūgė ---
--- ir išsiduok tu man taip: seniai tokių vardų nebėra ---

Vasarvidžio dienos sapnas

I

--- mirties atveju man nieko nesakykit ---
--- nè nepriminkit, kad neva miriau ar išėjau ---
--- kad neturėjau sielos, dvasios ar nesu vėlė ---

II

--- užpildykit visus dokumentus, – tik taisyklingai ---
--- skaičiukai, duomenys patinka biurokratijai ---
--- dar vienas atvejis, statistika ir, – viskas ---

III

--- man Mokytojas sakė: aš nemirsiu ---
--- nemiršta tas, kuris nebuvo gimęs ---
--- todėl matysi kartais tu mane, pridūrė ---

IV

--- lengvumas po vasarvidžio lietaus ---
--- trumpiausią, viltį kuriančiąją naktį ---
--- slenkant smėliu, iš jūros į žvaigždžių nušviestą sapną ---

XV

--- nėra gimimo ir mirties ---
--- nėra optimizmo ir pesimizmo ---
--- nėra meilės ir nemeilės, – man sako žvaigždės ---

(Tai tik) Laiškas iš slaptųjų archyvų

I

--- man leido parašyt vos vieną laišką ---
--- ir nežinia, ar jį kas nors skaitys ---
--- rašau jums, kas bebūtumėte, tik gimta kalba ---

II

--- taigi slaptuosiuose archyvuose ---
--- pagaliau buvo leista pažvelgti tik į praeitį ir ateitį ---
--- be jokio žvilgsnio į dabartį ---

III

--- regėjau archyvuose visus mūsų karalius ir karalienes ---
--- magišką praeitį ir kosminę ateitį ---
--- tačiau buvau įspėtas, kad tai galėjo būti tik vasarvidžio dienos sapnas

IV

--- vienas kartas, ir tik šią dieną ---
--- kuri buvo ilgesnė už visas ankstesnio gyvenimo naktis ---
--- ar šiuo laišku galiu pasakyti ką nors išmintingo? ---

V

--- statykime piramides ir kosminius laivus, grokime ir šokime rokenrolą ---
--- iškirskime betono džungles ---
--- nutieskime greitkelį per vandenynus ---

Laiptų taisymas

Don't let me get carried away

I

--- po dviejų tuzinų metų sutaisomi laiptai ---
--- ir jau bus galima užkopti šventojo bankomato link ---
--- tiesti rankas į pinigų kartos skaitmeninę svajonę ---

II

--- arba apsisukti per kairį petį ir nueiti viską pamiršus ---
--- nebesėdėti ant suoloelio prie bažnyčios ir nebelaukti ---
--- vilties, kuri gyvena tavyje, o ne svajonėse ar sapnuose ---

III

--- o dar bus galima nebepirkti jokio bilieta ---
--- nei į traukinį, nei į dirižablį ---
--- be bilieta bus galima eiti tik žydinčiais sodais, kurie nieko niekad nežada ---

IV

--- grįžus iš belaikės kelionės trumpiausią pasaulyje naktį ---
--- net nebandžius ieškoti paparčio žiedo, laimės ar vilties ---
--- tiesiog griūti į lovą nenusiėmus batų, – kaip kino filmuose ---

V

--- ir baigtinės smiltys smėlio laikrodyje kai kam jau bus
paskutinės ---
--- bet besotis tikėjimas iš inercijos dar bus pamaitintas savąja
vitaminų doze ---
--- ir kurį laiką liausis pančioti tai, kas yra *aš*, savo kvailais
protingais patarimais ---

Ateik kaip vėjas

I

--- ateik kaip vėjas ---
--- išbandyk mano valios stiprumą ---
--- giedok savo gražiausias giesmes ---

II

--- išpranašauk imperijų griūtis ---
--- potvynį mintyse, – be maro ir karo ---
--- revoliuciją sąmonėje ---

III

--- teatkeliauja visos mūzos ---
--- tebūna sukuriami nauji mitai ---
--- apie mūsų neateisiančią ateitį ---

IV

--- lėtas laivas mus gabens iš salos į salą ---
--- lėti traukiniai – iš miesto į miestą ---
--- visur mus sutiks tankūs miškai ir tuščios gatvės ---

XV

--- ateik kaip vėjas ---
--- giedok savo gražiausias giesmes ---
--- naujai atgimstančio pasaulio ---

KAKTUSŲ NIRVANA

Rokenrolas (ir stipri kava)

I

--- mus sveikina atvykus į apokalipsę ---
--- rokenrolu ir stipria kava ---
--- po tūkstančių metų sapnų, kurių nepamename ---

II

--- tačiau angelai nepučia trimitų ---
--- angelai skraido virš didmiesčių ---
--- su vien jiems žinoma misija ---

III

--- tai, ką regėsime, daugiau nesikartos ---
--- mūsų atmintis kraujuos, liūdės, raudos ---
--- bet neišduos paslapčių ---

IV

--- rokenrolo mišios už nemariusius ---
--- ir tuos, kurie netiki mirtimi ---
--- vyksta be sustojimo ---

XV

--- bet mūsų ir vėl laukia traukinys ---
--- šįkart labai gerai žinome, kur vykstame ---
--- sapnai mūsų nebesuklaidins ---

Terra Nullius (Bežemiai)

I

--- metaforų kriokliuose nuskęsta svajonės pamatyti išnykusius gyvūnus ---
--- sutikti dinozaurą, dodo, mamutą, baltąjį delfiną ---
--- ir gal net Nišek* jos gimtajam ežere ---

* Nišek (škotų gėlių kalba Niseag) – vadinamoji Loch Neso ežero pabaisa.

II

--- o sniego žmogui taip norėtusi paspausti dešinę ---
 --- kad vengia kurt civilizaciją ---
 --- ir nieko netransliuoja instagramui ---

III

--- išnykusių tautų didvyriai nemirė, bet negyvena jie Valhaloje ---
 --- jų žemė – tai bežemiai *Terra Nullius* pasauliai ---
 --- kraštai be pavadinimų, vėliavų ir himnų ---

IV

--- jų dainose nerasim žodžių, skiemenų ir linksnių ---
 --- net tonų mes jose nerasime ---
 --- šios giesmės skamba krištolu bežemiuose pasauliuose ---

XV

--- po daugel metų, daugelio karų ---
 --- kažkas atkas nežinomų karių skeletus ---
 --- bevardžius ir bežemius, kokiais ir gimėm ---

Viestardas ir saulės nušviestos ietys

I

--- nepainiokim bičių ir medaus ---
 --- didžiudamasis pasakė pesimistas su tuščia stikline rankoje ---
 --- kulinarinės šlovės akimirką tapęs optimistu ---

II

--- sugiedokime himnus be žodžių ---
 --- nupieškime visų spalvų trapecijas ---
 --- ištrinkime smuiko raktus iš partitūrų ---

III

--- naktiniame skrydyje kartu su žiemgalių vėlių būriu ---
 --- lėtai šveisime savo ietis ---
 --- vietiniams turime padaryti gerą įspūdį ---

IV

--- naktinės giesmės šlovinant visus pasaulio eretikus ---
 --- poetus, bepročius, girtuoklius, nelaimėlius ir jautriuosius ---
 --- o paryčiais – tekančios saulės šokis ant išblizgintų iečių ----

V

--- mūsų būrys atvyko ten, kur jo reikėjo ---
--- ir išvyks taip, kaip nulems Praamžius ---
--- bet būtinai – su pergale ---

Kosmosas yra čia (Bilietas į vieną pusę)

I

--- atsisėdau į traukinį su neatžymėtu bilietu ---
--- kelionė pas piktus vienaaragius truks ilgai ---
--- todėl nusipirkau duonos ir žaidimų ---

II

--- devintos valandos paštininkei palikau nebaigtą meilės laišką ---
--- neužrašiau ant voko adreso ---
--- o po laiško griuvėsiais nepasirašiau ---

III

--- konduktoriui paprašius bilieto ir pasiteiravus, po kiek žuvis ---
--- ištiesiau duonos riekę ir padeklamavau bilieto numerį jo kalba ---
--- sąstatas pajudėjo, o mašinistas dainavo senovinę giesmę ---

IV

--- norėjosi spėlioti, ar tai mirtis, ar sapnas, ar fantazija ---
--- bet daina užklojo mintis mesmeriškais garsais ---
--- senovinės arfos stygos skambėjo galvoje ir nebegirdėjau bėgių
dundėjimo ---

XV

--- kai baigsis kelionė, parašysiu kitą laišką ---
--- šįkart su adresato vardu ant voko ir parašu po laiško griuvėsiais ---
--- kai baigsis ---

Šviesoforai

I

--- raudonos šviesos agonijoje ---
--- vėžliai paliks savo kiautus ---
--- ir benamiai trauks į jūrą be baimės pažvelgti į ryklius ---

II

--- geltonos šviesos kančia pamačius saulę ---
--- kai jos spinduliai nušviečia vidines akis ---
--- ir atidengia staltiesę nuo nežinia kieno nukloto stalo ---

III

--- žalios šviesos ramybė tyliai laukiant ---
--- žemuogių pievelėn ateisiančių gurmanų ---
--- kurių piknikas truks iki ryto ---

IV

--- o prabrėškus ---
--- viskas baigsis ---
--- šviesoforai nebeveiks ---

XV

--- keliausim savo kojom ---
--- savo takais ---
--- be kelio ženklų ---

Žaidimas baiginėjasi

I

--- dar žaidimas nesibaigė ---
--- bet jau krenta cigaretė iš rankų ---
--- ir koja nebepataiko į kamuolį ---

II

--- kas parašyta, išsipildys ---
--- net didžiausias melas taps tiesa ---
--- o tiesą visi pamirš ---

III

--- laukiniai žvėrys apsimės prijaukintais ---
--- gyvūnvalgės gėlės žydės kaip niekad skaisčiai ---
--- ir šienpjoviai kelsis iš budraus miego ---

IV

--- danguje stypsos mėnulis ---
--- pasakodamas nebūtas istorijas apie senąjį pasaulį ---
--- kuriame pradingo šimtas milijardų sielų ---

XV

--- kai pasirodys šventosios gyvatės, viskas bus beveik baigta ---
--- liks tik padėti autografus atsisveikinimo knygoje ---
--- ir keliauti ten, kur nei čia, nei dabar ---

Schrödingerio kaktusas

I

--- kaktusai miršta nepalikdami pėdų smėlyje ---
--- nedejuodami ir neverkdami ---
--- nemąstydami apie pomirtinį pasaulį ---

II

--- kaktusai nė nežino, ar gyvi jie, ar mirę ---
--- ir nesupranta, ar mes liūdime, ar tik abejingai geriame arbatą ---
--- nes kaktusų pasaulyje mirtis – tai elegancija ---

III

--- kaktusą lengviau prisijaukinti nei katiną ---
--- jie visiškai pasitiki mumis ir laukia šalto vandens lyg švęsto ---
--- ir jiems nereikia tigro akies, kad tikėtų sėkme ---

IV

--- kaktusai moko mus kalbėtis su savimi ---
--- tapti geriausiais savo pačių pašnekovais ---
--- ir net pateikti klausimus į savo pačių atsakymus ---

XV

--- kai kaktusas palieka namus ---
--- mes sapnuojame jo vėlę ---
--- ir sapne paleidžiame ją skrist pavėjui ---

Pažvelk į nebylius

I

--- pažvelk į meilę, kokia tai painiava ---
--- vienos dienos gėlė ---
--- romantikų viltis ---

II

--- pažvelk į neviltį, kokia joje tvarka ---
--- iš chaoso tave išnarpliojantis voras ---
--- grąžinantis į spindintį sėkmės pasaulį ---

III

--- pažvelk į dvasią, kokia ji žemiška ---
--- dausosna gimusi, ji dovanoja kūno gimtį ---
--- bet vos ja netiki, išsyk pranyksta ---

IV

--- pažvelk į tai, ko nežinai ir nežinosi ---
--- begalines visatos spirales, galaktikas ---
--- ir nebūtį, atskriejančią šviesa į kitą nebūtį ---

XV

--- pažvelk į nebylius, kiek daug pasako jie ---
--- išmok skaityti kalbą, kurios tu dar nemoki ---
--- ir, saulei nusileidus, sukalbėki maldą ---

Nusivylimas

I

--- miršta kaktusas, taip ir nematęs šviesoforo ---
--- žaliuzės sklendo po kambarį, nors vėjo nėra ---
--- iš šulinio kiauru samčiu nebepasemsime kraujo ---

II

--- iškeliauju su žvakele į bažnyčią ---
--- nors mišių neužpirksiu, vis vien gi ---
--- už tą sielą kažkiek pasimelsiu ---

III

--- tenebijo žvitrieji meškėnai ---
--- nei medžiotojų, nei gamtininkų ---
--- daugiau jų šioje girioje nebus nė kvapo ---

IV

--- iškeliauju aš vienas į kalnus ---
--- kurie dar neturi pavadinimo ---
--- lydimas tik vidinės dakinės ---

XV

--- pasakyki, o drauge ir priešė ---
--- laike, kuris esi visagalis ---
--- kodėl ryji save, bet išnykstame mes ---

Svetimi

I

--- mes visiškai svetimi ---
--- ir niekada nebūsime ---
--- panašūs ---

II

--- aš neinu į tavo sapnus ---
--- tu – į manusius ---
--- kaip keista ---

III

--- mes visiškai svetimi ---
--- bet artėjame ---
--- kiekvienas prie savo tiesos ---

IV

--- aš neinu į tavo sapnus ---
--- o į manusius ji ---
--- vis ateina ---

XV

--- mes svetimi ---
--- sako ji ---
--- ir nusišypso ---

Pora (Ikonoklastas)

I

--- kantrybė ir atsargumas ---
--- susitiko apšnerkštame miesto sode ---
--- kur palei krūmus mėtėsi surūdijusios žnyplės ---

II

--- ikonoklastas sulaužė jų norą gyventi ---
--- gyvenime regėti paveikslai nesukūrė kaleidoskopo ---
--- net noras parašyti laišką galams dingo, sužinojus, kad jų nebėra ---

III

--- ko tikiesi iš manęs, klausė atsargumas ---
--- nieko, ramiai bandė kalbėti kantrybė ---
--- ir gliaudė saulėgrąžas iš subombarduotos šventos žemės ---

IV

--- kas nutiko tau, pasiteiravo kantrybė ---
--- nieko, nervingai tarė atsargumas ---
--- ir spaudinėjo neegzistuojančio ginklo gaiduką ---

V

--- šventa žemė degė, liepsnojo, dejavo ---
--- ji palietė jautrias atsargumo ir kantrybės sielas ---
--- be žodžių buvo išsižadėta mirties, išnykimo ir niekio ---

Mirties karnavalas

Ukrainai (ir ne tik)

I

--- grojant karnavalinei muzikai ---
--- mus palaidos pakelės grioviuose ---
--- ir kaimynų daržuose ---

II

--- jaučiant mirtį atskrendant ---
--- ant metalinių sparnų ---
--- kurią valdo gyvi negyvieji ---

III

--- būdami šiukšlių maišuose ---
--- mes kalbėsime vienas su kitu ---
--- mirusiųjų kalbomis ---

IV

--- kasdienis prisikėlimas ---
--- vis trukdys pailsėti ---
--- amžinybėje ---

XV

--- o mus toliau žudo ---
--- ir žudys ---
--- kol neišstارسime NE ---

Kodėl tu mane sapnuoji?

I

--- kodėl tu mane sapnuoji ---
--- paklausė ji kartą sapne ---
--- mano atsakymas buvo tylą ---

II

--- kodėl vis ateini pas mane ---
--- teiravosi ji kartą sapne ---
--- mano atsakymas buvo tylą ---

III

--- kodėl tu ilgiesi manęs ---
--- norėjo atsakymo ji viename iš sapnų ---
--- mano atsakymas buvo tylą ---

IV

--- kodėl neišeini iš sapnų į gyvenimą ---
--- kartą gėlė ji sapnui besibaigiant ---
--- mano atsakymas buvo tylą ---

XV

--- tik po daugelio metų suvoksiu ---
--- kad ji buvo sapnas ---
--- ir aš buvau sapnas ---

Sapnas apie žynę ir žynį (Beveik pasaka)

*tu girių paslaptis pažįsti ir medžių kalbą supranti
juk tu miške nuo pat vaikystės klaidžius vilkotakius randi
Coda / Egidijus Sipavičius, „Miškų dukra“, žodžiai – Stasio
Anglickio (1905-1999)*

I

--- keistame sapne ---
--- ne girioje ---
--- ne vilkotakiuose ---

II

--- apsireiškė jam žynė ---
--- kuri netrukus išnyko ---
--- ir jis galvojo, kad ją amžiams prarado ---

III

--- ir buvo tai gal Paryžiuje ---
--- o gal Vietname ---
--- kam gi dabar tai svarbu ---

IV

--- jis negalėjo rasti sau vietos ---
--- ieškojo jos visur ---
--- bet žūties pėdsakų nerado ---

V

--- ir tada netikėtai ji vėl atsirado šalia ---
--- ir pasakė ---
--- žyny, ar visada būsi su manimi? ---

Visa kūryba – dėžėje

I

--- taip, ne skrybėlėje ---
--- ne Helgos kišenėje ---
--- o dėžėje ---

II

--- visas gyvenimas sapne ---

--- ne, ne budrume ---

--- o slėpime ---

III

--- visas išėjimas manyje ---

--- ne, ne tavyje ---

--- ir niekame kitame ---

IV

--- visa sąmonė ---

--- tik sąmonėje ---

--- ir niekame kitame ---

V

--- visa ši mantra – ne mantra ji ---

--- viskas yra niekis, ir niekis yra viskas ---

--- ir nebemąstytk apie tai ---

Blizgios kolonos (Pririšimas krauju)

I

--- blizgių kolonų salėj ---

--- susitepamos rankos ---

--- krauju ---

II

--- vienas pankas prieštarauja ---

--- mano lūpomis kalba Dievas ---

--- išleiskit laisvėn ---

III

--- iš štai mes pagaliau žinom ---

--- kaip žuvo Atlantida ---

--- akmenys krito, krito ---

IV

--- baltas rokenrolas ant diktatoriaus kapo ---

--- pasveikins mus su dar vienu šimtgramiu ---

--- diktatoriaus laidotuvės, – kam jos nepatinka ---

V

--- o tada – tyla ---
--- užšalimas ---
--- nebekalbėjimas ---

Mūšis už savo nirvaną

I

--- sąmonės priemiesčiuose ---
--- nuožmiai kaunasi tiesa ir melas ---
--- pasąmonė ir protas ---

II

--- virš miesto netrukdomi skraido kapričiai ---
--- tylūs, bežadžiai, pikti ---
--- kaip Saturnas, ryjantis savo vaikus ---

III

--- mes kaunamės už savo nirvaną ---
--- tą, kurios nebėra ---
--- ir be kurios nėra mūsų ---

IV

--- proto miegas gimdo priešus ---
--- ir tik laisvė gali nugalėti ---
--- juodąją saulę ---

XV

--- ką mes pasakysime savo ainiams ---
--- savo būsimuose atsiminimuose ---
--- jei nemokėsime pasirašyti savo vardu? ---

Vėlės vėjyje

I

--- vėlės vėjyje ---
--- kuria kvantinę gramatiką ---
--- piešia galaktoglifus ---

II

--- Pajautos slėnyje ---
--- iš užmaršos atgimsta ---
--- senoji civilizacija ---

III

--- Meistro sukurti kliedesiai ---
--- žiūrint į sieną ---
--- tampa vienintele realybe ---

IV

--- vėlės vėjyje vėl atgyja ---
--- veda į mūšį vėl ---
--- vėtrošna ---

V

--- nesusapnuoti saulėtekiai ---
--- tampa vėliavomis ---
--- pakeliui į pergalę ---

Lietaus karalija (nuplaus visus)

A

--- lietaus karalija nuplaus visus ---
--- kažką nušluos nuo žemės paviršiaus ---
--- kažkam padės išgyventi ---

E

--- skaidrūs lašai ---
--- kris kaip didžiulės smiltys ---
--- trečiajame nuo saulės smėlio laikrodyje ---

I

--- vėl atėjusi pasaulio pabaiga ---
--- suvienys ir išskirs ---
--- savo nekintančiais veidrodžiais ---

O

--- gravitacijos bangų muzika ---
--- neleis mums palikti savo namų ---
--- ir atneš dar vieną atgimimą ---

U

--- išnyks bėdos, svajonės ir tikslai ---
--- visi kartu sėsime į kosminį laivą ---
--- kitoje planetoje mūsų jau laukia ---

Tuščiažodžiai

I

--- tuščiažmonių nutylimi tuščiažodžiai ---
--- tuščiaveidžiuose paveiksluose ---
--- be muzikos, bet ne tyloje ---

II

--- keliauti iš tuštumos į tuštumą ---
--- belaukiant vieversio ---
--- išsikepti šarką ---

III

--- beieškant lobių senuose malūnuose ---
--- ir donkichotų ---
--- senose kapinėse ---

IV

--- atsirėmus į Didžiąją Bukumo sieną ---
--- sudainuoti vienatvės himnus ---
--- kurių dar niekas neparašė ---

LL

--- ar auksas padės išvengti sidabro ---
--- ar tinginystė leis išvengti darbo ---
--- ar tušti žodžiai įgis svarbą? ---

Dūžtantys indai

I

--- dūžtantys indai ---
--- kapinių ilgesys ---
--- melancholija belapiuose medžiuose ---

II

--- varlės vaikas yra varlė ---
--- mes nepranokom savęs ---
--- ir net nesugebėjom gražiai susinaikinti ---

III

--- suskilęs pasaulis ---
--- įtrūkusios sienelės ---
--- jaukioj vazoj, kurioj laikinai apsigyvenom ---

IV

--- nekantrus batų trepsėjimas ---
--- liūtis apsemia miesto sodą ---
--- sulytas žvėris be vardo tupi ant suoliuko ---

IIIII

--- kai ištiesiu tau ranką, eik su manimi ---
--- taip sakai man kaskart sapne ---
--- bet aš dar noriu gyventi ---

Gentys (Stiklinių pučiamųjų orkestras)

I

--- gentyse gimstam ---
--- viltyse nuskęstam ---
--- išmetame mielus paveikslėlius ---

II

--- mūsų gentys kariauja ---
--- nebepamena, dėl ko ---
--- ištriname jaukius prisiminimus ---

III

--- o kai vėl susitaikom ---
--- keičiam vienas kito įpročius ---
--- abėcėles, žargoną, skaičius ---

IV

--- svarbiausia – nevėluoti ---
--- nepamiršti šventų genčiai dalykų ---
--- nesimelsti svetimam Medžiui ---

XV

--- kai abi gentys pralaimi karą ---
--- išsitraukiame stiklinius pučiamuosius ---
--- mūsų orkestrą (trumpam) girdi visatos pakraščiai ---

Detalėse niekas neslypi

I

--- neatspėsiu tavo paslapčių ---
--- neatrasiu pirmųjų genų ---
--- neiššifruosiu pirmosios kalbos ---

II

--- negausiu bilieto į rojų ---
--- neatsisakysiu likti pragare ---
--- neieškosiu didžiojo sprogo ---

III

--- nėra esmės detalėse ---
--- nėra vieningos visumos ---
--- nėra nieko, nieko nėra ---

IIII

--- dalinsiu savo laimę iš nulio ---
--- padalinsiu visą duoną paukščiams ---
--- anesteziją pasiliksiu pabaigai ---

IIIII

--- neišeisiu, nes dar neparėjau ---
--- neišmoksiu, nes nemoku raidžių versti žodžiais ---
--- tai, ką skaitote, tėra tylos natos ---

Visos rodyklės rodo į nerimą

I

--- visos rodyklės rodo į nerimą ---
--- statomas namas griūva, nekyla ---
--- bėgiai išnyksta tankioje žolėje ---

II

--- visos svajonės krenta į prarają ---
--- meilė, nemeilė, draugystė, pavasaris ---
--- virsta upeliais ir teka į jūrą ---

III

--- visi eilėraščiai tampa prognozėmis ---
--- kas mirė, kas gimė, kas atgims, nebėra svarbu ---
--- kaligrafijos džiunglėse ženklas tik gyvas ---

IV

--- visi sakiniai nebetampa vien teksta ---
--- jie gyvena išdidių gyvenimą ---
--- tarp eilučių, tarp žodžių, tarp garsų ir klikšėjimų ---

XV

--- visas nerimas telpa smėlio laikrodyje ---
--- smiltys nevirsta QR kodais ---
--- byra be galo, – trankiai, triukšmingai ---

Tegul skausmas palieka namus

I

--- tegul skausmas palieka namus ---
--- tegul jis apvalo mus ---
--- ir iškeliauja į multivisatą ---

II

--- tegul skausmas nebeieško naujų namų ---
--- tegul atsitraukia iš pragaištingo pasaulio ---
--- ir tampa vėle ---

III

--- tegul skausmas supila mandalą ---
--- iš laukimo sekundžių smėlio ---
--- išbirusio iš kiauro laikrodžio ---

IV

--- tegul skausmas negrįžta, nedrįsta ---
--- ir nakte išnyksta ---
--- suvokdamas save kaip iliuziją ---

V

--- tegul viltis, meilė ir nerimas ---

--- nebekankina savo kerais ---

--- tegul skausmas palieka namus ---

Netikiu

V

--- netikiu ---

--- blogomis naujienomis ---

--- iš ryto ---

IV

--- žvalumu ---

--- be kavos ---

--- netikiu ---

III

--- mirtimi netikiu ---

--- ir gyvenimu ---

--- nė trupučio ---

II

--- netikiu netikėjimu ---

--- iliuzijomis netikiu ---

--- netikiu dogmomis ---

I

--- niekuo netikiu ---

--- galiausiai supratau ---

--- esu laisvas ir niekam neskolingas ---

Siurprizas (Mikropasaulis)

I

--- be siurprizo gyvent neįdomu ---

--- tegyvuoja siurprizas ---

--- tai geriau nei lauktas loterijos prizas ---

II

--- sparnais sumosuoja ---

--- vėl ---

--- viltis ---

III

--- didinamuoju stiklu ---

--- tiriu ---

--- vilties pasaulį ---

IV

--- jis tik atrodo mažas ---

--- bet maitina visa ---

--- kaip stebuklingas duonos kepalėlis ---

XV

--- jis pagirdo, kai trošku ---

--- ateina ---

--- ir nebepalieka ---

2022-2023 metai, Pajautos slėnis



ŽMOGUS UŽ BRŪKŠNIO

Eilėraščių ciklas „Žmogus už brūkšnio“ – paskutiniai poeto, iškeliavusio Amžinybėn 2023 m. balandžio 17 d., eilėraščiai.

Turinys

tarptautinė paieška / 277

pirmas / 277

žmogus be profesijos / 278

astragalai / 278

tarptautinė paieška

sapnų interpole
niekas nekelia ragelio –
visi išbudę

budriųjų traukinyje
mašinistas vienintelis sapnuoja
išsišakojančius kelius

ant nematomų piliakalnių
tebevyksta išnaikintų tautų mūšiai
nejamžinti dokumentiniame kine

ritmo mašina tampa gyvu protu
ir susiranda mėgstamą kilpą
joje sukasi jos bejausmė daina

kur mes eisim, kai ateis laikas?
ką sakys mums šis nematomas išmatavimas?
ar lemtis parašys sakmę?

2023 02 23

pirmas

pirmas pavasarinio oro gurkšnis po žiemos vienutės
vėjas nuplėšia šaliką, kepurę, mintis
ir vien sapnus reginčius akinius

pirmas atidus žvilgsnis neprisimenant akių spalvos
pirmas žodis nesuprantant, kokia kalba
pirmas kavos gurkšnis, pats skaniausias

pirmas branduolinis sprogdymas
ištaškantis abejones, sudėtas į sakmes
(autorius pasirašo: Likimas)

viskas taip pirma, jog atrodo, kad dar negyvenai
bet kur buvai, niekas nepasakys
niekas neatvers ir žinios, kur būsi

2023 02 24

žmogus be profesijos

rašė eiles
niekam nepataikavo
nemokėjo šluoti gatvių
remontuoti lėktuvų ir dviračių
piešti iškilių asmenybių portretų nė nesimokė
su AJ-TY visai nedraugavo
(kur jau ten išmanieji įrenginiai)
diplomus sudegino kartu su nuolaidų kortelėm

išvyko traukiniu
viešai neskelbiama kryptimi

kalbama, kad stotyje jį pasitiko

2023 03 01

astragalai

likimas leido būti žmogui
ir keturiom įsliūkinti į budos urvą
kur atsistojus viską užgožia šviesa
ir vietoje minčių išvysti narvą

mes pagaminti iš skirtingų medžiagų
šešių, gal keturių, o gal septynių

ne molio, kraujo, debesies ar kerpės
ir net ne dulkių iš žvaigždžių

mes – astragalai
kauliukai, tinkami žaidimams
ir duonai kartais, gal net pienui

2023 03 01

tikėtini atsitiktinumai

nebemoku tikėti likimu
nebenoriu sutikti fatalisto
neberekia horoskopų
ramiai išgeriu visus kavos tirščius

tobulame pasaulyje
nebėra atsitiktinumų
tik netikėti tikėtinumai ir tikėtini atsitiktinumai
bando apsimesti mano blankia lemtim

tyliai tamsoje laukiant varžybų rezultato
nė nežinant, kas už ką žaidžia
gera pasimelsti nekalbančiai, bet viską girdinčiai Ausiai
ir kalendoriaus lapelis pats nuskrenda kaip rudeninis voratinklis

2023 03 02

sugeneruoti sapnai

iš voratinklio sumegztas žodžių laikiklis
colis po colio saugo pusiausvyrą
tarp naujos kartos žodynų, kuriuose nebėra reikšmių,
o sinonimus keičia antonimai

sijų susidūrimas negyvenamoje trobelėje
išduoda, kad parke priešistorinės asmenybės šoks baletą

„Gulbių ežero“ uniforma pasidabinęs horizontas
dedikuoja jį į griovį įvirtusiam tankui

ažuolo syvai sugeneruoja stiprią gilių kavą
voverės emigruoja į akvariumus, stabdydamos nevykusią evoliuciją
šeštasis masinis išnykimas priartėjo per sidabro sprindį
katakombos nebeįleidžia lankytojų

2023 03 03

ne tikėjimas

per dykumą tiesiai keleliu paskui kupranugarį
akmenų link einam
kelio galo nežinom ir žinoti nenorim

menas mirti daug paprastesnis
už meną gyventi, kurti,
mylėti, tikėti

kas pasiklydęs vidury gyvenimo – palaimintas
kas tebeklaidžioja – pats yra palaiminimas
kas rado save – tepasitraukia į nuošalų urvą

ir nesuras dirbtinis protas tyloje gyvenančiojo
po mirties ar gyvo
neperskaitys jis, kas tarp eilučių parašyta papiruse

2023 03 03

skorpionų paunksnėje

kai pučia aitrįjį dykumų vėjai
o skorpionai draugiškai bėgioja tarp kojų
kyla noras bėgti nebėgti pabėgti

įduboje pasislėpusiame mieste
tebestovi šventykla blizgiais kupolais
ir švento vandens purslais laimina atėjusius

beieškant prarastųjų karalių pilių
nepamirškime sušokti tarpinėse stotyse po šokį
sukurtą iš sapnų mozaikų

nesimelskime tam, ko neteksime likus keturioms minutėms
iki mūsų svajonių išsipildymo
užsiūkime visas kišenes ir laisvai sumosukime rankomis

2023 03 04

kliesesys ir absurdas

kliesesys yra klinika, o absurdas – poliklinika
niūniuodami šią gelsvą melodiją
broliai Grimai viešumoje pagaliau pasirodė be grimo

kas tau yra absurdas, o kas kliesesys
paklausė manęs vyr. klišėtojas
tamsaus rūšio budėtojas

trys harvardo diplomai neleido tylėti
turėjau aiškiai išeksplikuoti visą kontentą
su alternatyviais naratyvo posūkiu į pakrančių arkas

bet pasirodė antys nebylės ir gulbės *šauksmininkės*
balandžiai *inesyve* bei kovarniai *datyve*
ir teko susivynioti meškerę be kabliuko (ir žuvies)

2023 03 06

gravitacinis lėšis

į kairę akį įdėtas gravitacinis lėšis
rodo, kaip gimsta blogis
išsikraipius šviesai
keliaujančiai tiesė per plokščių visatą

į dešinę akį įgrūsta *oculum mundi*
regi, kaip lėtai miršta blogis
išsikraipius tiesai
keliaujančiai šviesa per išgaubtą kosmosą

astronomas valtele ryžtasi perplaukti
Paukščių Tako vandenyną
ir užkimšti juodąją skylę
daugiatomiu žodynu

2023 03 09

varlių vynas

visos varlės dabar – mano mokytojos
visos balos – namai
o keliai, kuriuos buvau tik sapnavęs
nusileido plasnodami nakties sparnais

uždraustas man vynas
ramunėlių arbata
geltonos kojinės
ir raudona kepurė

tenka eiti keturiomis per pusnis
ieškant padoresnės vietos prigulti po žvaigždėm
surasti šilumą ir gaivą

pavasaris nelaukiamas ateis
bešvenčiant dar vienas kalėdas
su antim besidalinant batono rieke

2023 03 10

balsas / ne aidas

būk gyvas, ne miręs
kovok, nepasiduok
būk balsas, ne aidas
slėpk pyktį, ne išmintį

išmink takus paukščių skrydžių trajektorijose
be tarpinių stotelių vežančiuose traukiniuose
niekur nevedančiuose pokalbiuose
apie nesibaigiančias nerimo žiemas

kokį žodį, – patį pirmą, – pamatai
ant sienos,
iš sapno pabudęs,
oneironaute?

2023 03 11

jakofobija

vulsinyje gyvena baziliskas
kuris nemėgsta česnakų ir baziliko
laisvomis nuo miego naktimis
ant medinių stogų jis dainuoja soulą

gramtikasteriai šiame neapšviestame rajone
keiksnoja menkiausias kalbos klaidas
o po ilgų pamokslų atsiveria ichtiofagijai
ir buria iš žuvų kaulų šviečiant mėnuliui

gražiausios pamėnulio jūros mergelės tą naktį
apsigobia taiką mylinčių valstybių vėliavomis
ir, nebijodamos nei dzeusų, nei jaučių
mėgaujasi retu pasivaikščiojimu pievomis

tuo metu tryliktame aukšte lifte įstrigęs margaritomantas
bando belaidžiu ryšiu susisiekti su centru
bet centriukas nebesinaudoja technikos priemonėmis
nes laimingai gyvena pas amišus

2023 03 13

vidinis klounas eina namo

išsibėgiojo mintys po paukščių konferencijas
parskridusieji iš pietų noriai dalija interviu

jakai lėtai keliauja nuo viršukalnių į lygumas
žemynai skyla pusiau

pavargę cirko artistai
dalijasi viena taure su girtais liūtais

radijas groja dar nesukurtą muziką
atliekamą 27-erių klubo asų

niekada nepiešusi ranka
kaligrafiškai nutapo namo simbolį

į butelį kartu su laišku uždarytas krabas
su gera žinia plaukia į šiaurę

2023 03 16

medžiojant žvaigždes

kelyje į niekur
ir vėl atsidursime pradiniam taške
kuriame niekaip neužverda vanduo kavinuke
tad teks valgyti pupeles ir dainuoti įsivaizduojamą karaokę

ir vėl švies saulė vidurnakčio
o naktį prieglobstį suteiks jauki mečetė
sapnuose matysime saulėlydį
nes šventykla, kurioje kasdien leidžiame laiką, turi spyną be rakto
jį pametė medžiotojas

aušrą pasveikinsim viena kalba
tris kartus
ačiū, kad ateisi
ačiū, kad ateini
ačiū, kad atėjai

2023 03 18

laimingas Vilniaus golemas

*No I don't believe in luck / No I don't believe in circumstance no more /
Accidents never happen in a perfect world / So I won't believe in luck //*
Blondie

vienišas Vilniaus golemas
nežino, kas jį sukūrė
ir kur dabar jo giminaičiai, draugai
ir mylimoji

jis neturi tatuiruotės ant dešinės šlaunies
nėra ir pakabuko ant kaklo su kraujo grupe
jo kraujas teka mūsų mintimis
ir blankiomis gatvelėmis

golemas šiame mieste gyvena jau seniai
jis pamena kiekvieną baziliką ir pabaisą šunį
bet šį pavasarį jis pats – pabaisa,
palikusi tamsos slėnius ir besigėrinti saule

2023 03 22

skristi

ten, kur nepakelia sparnai
nebėra vėjo
ir dar neprasidėjo kosmoso galas

atrasti kasdien vis tą patį
ir būti laimingam
žiūrėti gyvenimo filtrą be filmo

skristi be traukinio, šarkų ir svajonių
padovanoti laimingus sparnus praeiviui
visą gyvenimą taip ir nedėvėti kostiumo

nebent po medžiu, skleidžiantis pavasariui

2023 03 30



KNYGOSE NESPAUSDINTI EILĖRAŠČIAI

Turiny

Bažnyčia yra mano viduje... / 289

Pavyko tiltą man nutiesti... / 289

In the torture garden / 289

Atgimimas / 289

Angelui / 289

(Ne)sapnas. Mūsų namai / 290

Simpatija / 291

Kas aš? / 292

*

Bažnyčia yra mano viduje,
Mano Kristus gyvena gėlėse.

*

Laimės šitam ekspasauly ieško tik maži ir dideli vaikai.

Eduardas Mieželaitis

Pavyko tiltą man nutiesti,
kad pravažiuotų mašina ir pėsčias
žmogelis, laimės betrokštąs,
galėtų vaikščiot. Bet – atas!
Kai tiltas šis pradės byrėti,
nebus jau jiems kur pasidėti.

In the torture garden

Skausmo ir kankinimų šventykloje
per amžius amžinuosius
šviesa vis nyks,
kol jos visai neliks.

Atgimimas

Ir žmoguje užgimė žvėris...
Ir žvėryje užgimė žmogus...

2008 m. rugsėjis

Angelui

Visos mintys lietumi apliję.
Keliasi jos sunkiai po nakties bemiegės.
Artinasi šlapias, surūdijęs
Dievas Dievas Dievas Dievas.

Kofeinas veikia, dar puodelį vieną
gersime kartu, o kojas šildys
rytmetinis šventraštis miauksnojantis,
tikintis, kad niekas nenutildys.

Jis teigus, jo žodžiai sliuogia
sruogom žydiškom ir peisais,
tartum kabalistiniai vijokliai...
Praha, Vilna, Šavli... Keista.

Aš turbūt esu, lyg tyčia,
ne tą dieną gimęs (pagimdytas).
Runų ženklus, angelų karolius
įsipynęs į akis korytas.

Bičių motina ir tėvas paukščių
lankosi, kai jau dangus sutemęs.
Mano žemė, tavo žemė
jau seniai nelaukia, kad išauš ji.

Viltį paskutinę laidojom mes, niekiai,
alfos žvelgė tyliai į omegas.
Rytas vakarą tą ekshumavo riekėm
duonos nesuvalgyto tikėjimo.

(Ne)sapnas. Mūsų namai

rytas keliauja sapnan
jau pabudę vaikai
bet suaugę nuščiūva

girdisi aidas duslus
miške kerta medį

stirninai bėga laisvai
lyg nematytų medžiotojo

pilkoji pelėda jau markstosi

o gervės
kur išsislapstė tos gervės
kurias ant puodelio piešei
prieš milijonus sekundžių

tu atvėrei duris
į akis, į sapnus, į kelionę
jei mirsime, mūsų jau lauks
gyvenimas žiede paparčio

mama, kelkis, tėveli, ruduo!

2010 m. vasaris

Simpatija

Viena paslaptlingiausių “Riedančiųjų akmenų” dainų. Apie ką jie dainavo?
Ar tikrai apie kažkokį mistinį velnią?

Mano versija: apie šį gyvenimą. Puvėką gražiame saldainio popierėlyje.

Toks juk tas šiuolaikinis pasaulis, civilizacija ant visiško kracho ribos.

Jeį jau šios civilizacijos centras visiškai dezorientuotas, ko norėti iš pakraščių?

O gal kaip tik – atgimimo?

Taigi, bet kuriuo atveju turime įdomią situaciją. Simpatiją šio pasaulio
viešpačiui ir maldas Dievui.

Rokenrolas ir spiričiuelis. Gitara man gražiau. Aš – velnias? Nė velnio.

Taigi. Simpatija.

Kas aš?

Nuo 1758 metų mane vadina ne bet kaip – *Felis silvestris catus*.

Tutmozis III mane vadino Nedžem, Meilute. Jis manė, kad į mane įsikūnijusi Bast, Liepsnos Deivė, Ra Akis.

Herodotas, prieš maždaug 2450 metų aplankęs Bast šventyklą Bubastyje, buvo apstulbęs: “Nė viena Egipto šventykla taip nepamalonino mano akių.” Po daugelio metų jos griuvėsiai atsivėrė – smalsūs archeologai rado daugiau kaip 300 000 mano gentainių mumijų.

Aš išgelbėjau Pranašą M. nuo gyvatės įkandimo.

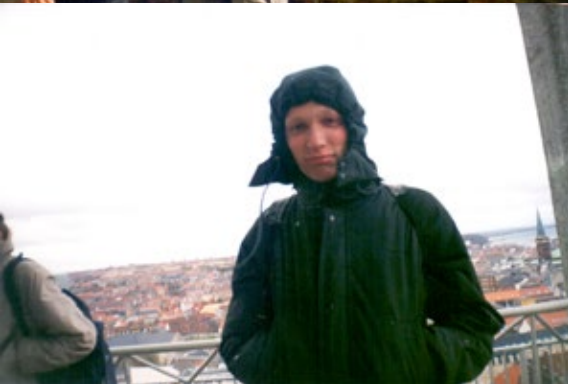
Vikingai mane laikė šventa – Frėjos, meilės, karo deivės, įsikūnijimu.

Kas aš?

2011 m. birželis



Vengrija, Budapeštas



Danija, Orhusas



POETO KELIONIŲ PO PASAULĮ AKIMIRKOS



Čekija, Praha



Kroatija



Egiptas



Egiptas



Egiptas, Kairas



Danija, Kopenhaga



Danija, Aarhus



Egiptas, Luksoras. Hačepsut šventykla



Egiptas, Luksoras. Hačepsut šventykla



Egiptas, Luksoras. Memnono kolosai



Olandija, Amsterdamas



Kroatija, Splitas



Kroatija, Dubrovnikas



Ukraina, Krymas, Ai Pietri kalnas



Kroatija, Makarska



Kroatija, Makarska



Olandija, Maastrichtas



Olandija, Urehtas



Turkija, Kapadokija



Italija, Vatikano Observatorijus Castel Gandolfo



Kroatija, Splitas

Kroatija, Ieja



Lenkija, Krakova



Turkija, Kapadokija



Turkija, Ankara



Prancūzija, Strasbūras



Sekartvelas, prie Bakratų katedros



Airija, Dublinas, prie Beckerio kapo



Sardinijos sala, Cagliari



Laplandija. Samių muziejus po atviru dangum



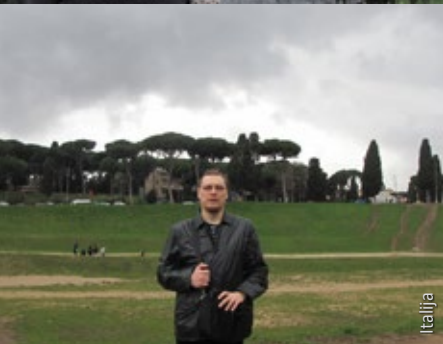
Laplandija, miške



Laplandija, Iinari



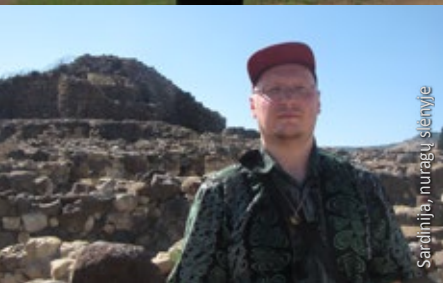
Prie Tiberio



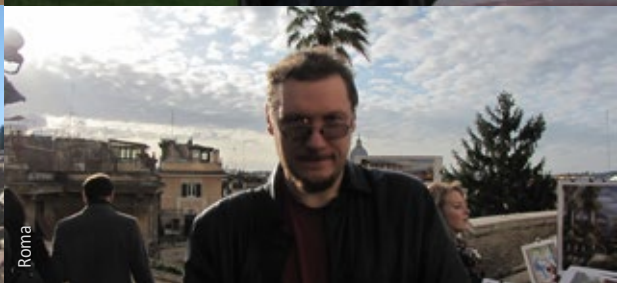
Italija



Prancūzija, Bode, katedra



Sardinija, nuragų sienelė



Roma



Prie veikiančio Bromo ugnikalnio



Prancūzija, Paryžius, Monmartras



Vatikanas



Sardinija, nurago viduje



Norvegija, Magerfjos sala, Nordkappas



Mojo kerto, Miegantis buda



Balio sala, Singaraja



Indonezija



Izraelis, Jeruzalė, prie Raudni sienos



Balto šventykloje



Iranas, Persepolis

Turiny

UGNINIŲ PAUKŠČIŲ KELIONĖ: vizijos /	5
MANO TYLUSIS ANGELAS /	17
NESTOSIU Į ANGELŲ SĄJUNGĄ /	35
SEPTYNI TILTAI PASAULIO CENTRE /	53
KALBANČIŲ ŽUVŲ PARADAS /	65
SKUBANTYS SUSAPNUOTI SAULĖTEKIAI /	77
NULIŪDĘ NUŠVITĘ NUĖJĘ /	207
ŽMOGUS UŽ BRŪKŠNIO /	275
KNYGOSE NESPAUSDINTI EILĖRAŠČIAI /	287
POETO KELIONIŲ PO PASAULĮ AKIMIRKOS /	293

Peleckis, Mindaugas

TESTAMENTAS. – Poezijos rinktinė. – Šiauliai: Saulės Titnagas, 2025. – 306 p., 60 nuotr.

ISBN

Poezijos rinktinė sudaryta iš geriausių eilėraščių, paskelbtų vizijų knygoje ir šešiuose poezijos rinkiniuose, išleistuose 1994-2023 metais.

Paskutinis knygos skyrius skirtas poeto, kuris šiemet pažymėtų pirmąjį jubiliejų, ypatingos aistros – kelionių po pasaulį – akimirkoms.

Debiutavo 1990-aisiais. Jauniausių knygos autorių Lietuvoje į kūrybinį kelią palydėjo Eduardas Mieželis.

Mindaugas PELECKIS

TESTAMENTAS

Poezijos rinktinė

Sudarytojas Leonas Peleckis-Kaktavičius

Maketavo Linas Janonis

Pirmasis viršelis (Audra. Aliejus, drobė, 60x70. 2022) ir piešiniai – Ritos ALMANIS.

Nuotraukos iš *Autoriaus* asmeninio archyvo.

Mindaugo PELECKIO knygos:

- VIENARAGIS: eilėraščiai, pasakos, fantastika. – Vilnius: Periodika, 1990.
- VELNIO KIAUŠINIS: fantastiniai ir siaubo apsakymai, apysaka ir detektyvas. – Vilnius: Valstybinis leidybos centras, 1992.
- UGNIŲ PAUKŠČIŲ KELIONĖ: vizijos. – Klaipėda: Rytas, 1994.
- MANO TYLUSIS ANGELAS: eilėraščiai. – Klaipėda: Rytas, 1995.
- NESTOSIU Į ANGELŲ SĄJUNGĄ: eilėraščiai. – Šiauliai: Saulės spaustuvė, 2005.
- SEPTYNI TILTAI PASAULIO CENTRE: miniatiūros ir (ne)supratimai. – Šiauliai: Saulės spaustuvė, 2007.
- C. Honoré: GARBĖ LĖTUMUI: pasaulinis judėjimas meta iššūkį greičio kultui. – Vilnius: Vaga, 2009. (Vertimas iš anglų kalbos ir įvadinis straipsnis)
- 2012: ARTĖJANTI PASAULIO PABAIGA?: mokslininkai ir pranašai aiškinasi, ar teisinga senovės majų pranašystė. – Kaunas: Obuolys, 2010.
- LIETUVA AFGANISTANO KARE: prisiminimai. Įvadinis straipsnis ir sudarymas. – Vilnius: Versus aureus, 2010.
- LIETUVOS ROKAS: ištakos ir raida. – Vilnius: Mintis, 2011.
- SUNKŪS METAI, 2013, 2014, 2015: Lietuvos sunkiosios muzikos scenos įvykių apžvalga. – Vilnius: Dizaino meistrai, 2014, 2015, 2016. (Bendraautoris)
- ŽAIDIMAS: romanas (kartu su A. Lyva). – Vilnius: Pasviręs pasaulis, 2014.
- POSTPASAULIS: dialogai ir eilės: romanas ne pinigų kartai (kartu su A. Lyva). – Vilnius: Pasviręs pasaulis, 2014.
- SAPNAS: ekologinis euroromanas (kartu su A. Lyva). – Vilnius: Pasviręs pasaulis, 2015.
- PAMESTIEJI: tarsi kronikos, kuriose pametami ne tik jų personažai, bet ir autoriai: romanas (kartu su A. Lyva). – Vilnius: Pasviręs pasaulis, 2015.
- REQUIEM DRUGELIAMS: inscenuota absurdo dilogija (kartu su A. Lyva). – Šiauliai: Neoprintas, 2015.
- WRITTEN IN BLOOD. – Australia: Numen Books, 2015.
- MEETINGS WITH STRANGERS. Entretiens autour de l'expérimental. – France: Camion Blanc, 2018.
- ŽALČIAVA: mitologijos studija. – Šiauliai: Neoprintas, 2018.
- KALBANČIŲ ŽUVŲ PARADAS: eilėraščiai. – Šiauliai: Varpai, 2021.
- SKUBANTYS SUSAPNUOTI SAULĖTEKIAI: poezija. – Šiauliai: Neoprintas, 2022.
- NAUJIEJI RELIGINIAI JUDĖJIMAI LIETUVOJE: tarp tradicijos ir kosminių religijų: monografija. – Šiauliai: Saulės Titnagas, 2022.
- NULIŪDĘ NUŠVITĘ NUĖJĘ: poezija. – Šiauliai: Saulės Titnagas, 2023.
- KALBŲ EKOLOGIJA. Kalba ir žmogus XXI a.: poliglotai, nykstančios kalbos ir jų gaivintojai: studija. – Šiauliai: Saulės Titnagas, 2023.
- ATRANDANTYS: didysis žaidimas. Trys romanai, žaidimas ir karantino kronikos (kartu su A. Lyva). – Šiauliai: Saulės Titnagas, 2024.
- ESINIAI: asmenybių galerija; apie pasaulį ir save pasaulyje; (pa)skaitiniai. – Šiauliai: Saulės Titnagas, 2024.

